N:R 1. ÅRG. 26. JANUARI 1921. PREN.-PRIS 2:50.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

Gott nytt år!

»Gott nytt år! Gott nytt år!»
morgonklockor ringa;
»Gott nytt år! Ett gott nytt år!»
kära stämmor bringa.

Gott nytt år giv åt oss,
Fader i det höga!
Drag från tidens irrskensbloss
mot ditt ljus vårt öga!

Giv oss, Gud, hjärta rent,
ödmjukt barnasinne!
Allt det splittrade, förent,
väg till hemmet finne!

Gott nytt år: sannings ljus
tänd för vilsegångna!
Frihetstoners klara brus
ljude till de fångna!

Gott nytt år: kärlek, tro
väck hos trötta själar!
Högre syften, sabbatsro
giv åt mödans trälar!

Gott nytt år: ljus och vår
giv de unga krafter!
Sänd, vad halft förvissnat står,
livets friska safter!

Suse livets friska fläkt
genom mörka gränder!
Evangelii morgonväkt
tänd i hednaländer!

»Gott nytt år! Gott nytt år!»
klingen, toner, vida!
Bringen evighetens vår
närmre dem som lida!

Ur dikter av Aster.

GUDS FOLKS VANDRING.

Av *Erik Folke.*

I.

Det skriftställe, som på ett synnerligen ingående och omfattande sätt belyser Guds vägar med hans folk, är berättelsen om Israels barns vandring från Egypten till Kanaans land.

Genom den skildring, som där gives, lära vi känna å ena sidan förbundets Gud i hans oändliga tålamod, kärlek och omsorg om de sina och å andra sidan människan i hennes djupt inrotade otro, olydnad och otacksamhet.

Att Herren i sitt ord bevarat denna berättelse för ett särskilt ändamål framgår av apostelns ord i 1 Kor. 10: 11, där det heter: »Det blev upptecknat till lärdom för oss, som hava tidernas ände inpå oss.»

Berättelsen skildrar tvenne lägen i det utvalda folkets liv. Den första delen beskriver förlossningen ur träldomslandet och erfarenheterna under vägen till Guds berg, där invigningen till ett Jehovahs folk ägde rum. I den andra se vi, hur detta så högt benådade folk bröt förbundet och vände sig bort ifrån Jehovah, sin Frälsare, men huru han dock ej svek i trofasthet utan, om han också måste låta straffet drabba, dock förbarmade sig igen efter sin stora nåd.

Under den första delen av vandringen betedde sig Herren mot dem som en ömmande moder mot sitt späda barn. Deras olydnad och otro mötte han med godhet och tålamod. Han lät sin godhets, tålsamhets och långmodighets rikedom (jfr Rom. 2: 4) komma dem till del för att på den vägen föra dem till bättring. Under den andra delan av deras ökenresa åter, då de hade hunnit mera mogen ålder, lät han dem, då de försyndade sig, känna tuktans ris. Då handlade han med dem enligt lagen i Luk. 12: 48: »Den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall man fordra dess mera.»

I. Vandringen från träldomslandet till Guds berg, eller tiden mellan den första påsken och den första pingsten.

2 Mos. kap. 12—17 och 24.

Ur denna avdelning hämta vi tre synpunkter: 1) Frälsningen eller trons tändande. 2) Vandringen eller trons prövande. 3) Målet eller trons skådande.

1. *Frälsningen.*

Innebörden av Guds frälsning.

Genom den förordning Herren gav sin tjänare Mose i kap. 12 är klart angivet, att här ej gällde blott en yttre frälsning, räddningen ur Egyptens träldom, utan det gällde frälsning i en djupare mening, frälsning från död och undergång.

Herren sade nämligen till Mose: »Jag skall på den natten gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egyptens land, både människor och boskap.» I dess förstfödda gick domen över hela folket, ty de förstfödda företrädde hela folket. För Israel hade dock Herren berett ett me-

del till frälsning från döden. Han hade bjudit Mose att förordna om påsken och blodbestrykningen, på det att »Fördärvaren», som förgjorde allt förstfött, icke skulle komma vid dem. (Se Ebr. 11: 28.) Frälsningsmedlet var påskalammet.

Fyra dagar innan påsken ägde rum, skulle varje husfader utvälja ett lamm eller ett getkid. Detta måste vara felfritt, av hankön och årsgammalt. Varje lamm eller kid måste vara lagom för ett sällskaps måltid. Offret skulle slaktas vid aftontiden. Blodet skulle strykas på dörrposterna och på övre dörrträet. Lammets kött skulle användas till offermåltid. För det ändamålet skulle det stekas ej kokas. Det skulle stekas helt. Det fick ej styckas, ja, icke ens ett ben fick brytas. Det skulle också förtäras helt och hållet under måltiden. Intet av det fick lämnas övrigt till en annan måltid. Alla förordningar rörande påskalammet måste på det noggrannaste iakttagas, ty här pekade allt i fullaste mening fram mot det sanna påskalammet.

Ibland alla offer innehar också påskalammet sin säregna ställning och betydelse i Guds nådeshushållning.

Huru mycket följer icke av föreningen med Kristus och förblivandet i honom! Frid, fullkomlig frid, vila, ständig vila, svar på alla våra böner, seger över alla våra fiender, ett rent och heligt liv och ett allt rikare fruktbärande. Allt, allt är den härliga frukten av förblivandet i Kristus.

J. Hudson Taylor.

Vid årsskiftet.

Men jag skall göra dem starka i Herren, och i hans namn skola de gå fram. Sak. 10: 12.

Med tacksamhet och glädje blicka vi nu tillbaka på det svunna året. Det har varit ett synnerligen betydelsefullt år i vår missions historia. En icke ringa framgång har försports i vårt arbete bland Kinas folk. Skaran av de troende har förökats. Församlingen har utvecklats i enhetens och samordnandets ande. En god grund har blivit lagd, på vilken den infödda församlingen genom Guds nåd nu kan bygga vidare fram mot självunderhåll, självstyrelse och självutbredning.

Det gångna året har ock varit ett provets år. Såsom under intet föregående år har våra missionärers trostillit och glada förtröstan, genom på grund av växelkursen förminskade tillgångar, blivit prövad. Men vi äro förvissade, att prövningen drivit både dem, den infödda församlingen och oss härhemma närmare Gud. Molnen skingrades i sinom tid. Det blev en tid av tacksägelse och lov, då vi fingo bevittna huru från alla håll gåvor började strömma in till förrådshuset. När vi stodo vid tröskeln till det nya året, hade vi fått mottaga över 350,000 kr., d. v. s. 120,000 kr. mera än föregående år. Ödmjukt tacka vi Herren för denna nåd och bedja honom om nåd, att allt mer troget tjäna honom i tid som kommer.

Allvarlig ter sig framtiden. Alla insiktsfulla män i ledande ställning förutse en svår tid även för missionen. Och detta gäller icke blott vårt land, utan även de stora missionsländerna.

I januarinumrets ledande artikel i »Chinas Millions» meddelar redaktören, att en affärsman, som stod i nära förbindelse med landets ekonomiska liv, till honom uttalat, »att om Kina Inland Misisonen kan komma igenom under de närmaste sex månadernas finansiella depression, så är detta ingenting mindre än ett underverk». Detta är tvivelsutan riktigt. Men vi hava ju en Gud som gör under och som sagt oss, att allt silvret och guldet är hans. Till honom vilja vi sätta vår förtröstan. Han skall aldrig svika i trofasthet.

Under årets lopp hoppas vi, om Herren öppnar väg och förser med resemedel, att få utsända fem, kanske sex nya missionärer. Detta blir en välbehövlig förstärkning, då flera av dem, som nu äro på fältet, under årets lopp måste återvända till hemlandet.

Så fatta vi då nytt mod vid löftet som står som motto över denna artikel: »*Jag skall göra dem starka i Herren, och i hans namn skola de gå fram.*»

Ej jag — men Gud förmår
min levnadsvandring leda,
Och mig för varje dag
Till helig tjänst bereda.
När modet sviker mig,
All egen kraft förgår,
Du griper, Gud, min hand.
Jag viskar: du förmår.

MISSIONÄRSKALLELSEN*.

Av *J. Hudson Taylor.*

I ordets vidsträcktaste bemärkelse borde varje kristen vara en missionär. Kristus har återlöst oss, för att vi skulle vara hans vittnen och förkunna hans härliga gärningar, hans som »har kallat oss från mörkret till sitt underbara ljus», 1 Petr. 2: 9. Om alla sina återlösta säger han: »Såsom du har sänt mig i världen, så har ock jag sänt dem i världen», Joh. 17: 18. Verksamhetskretsen kan vara ringa eller omfattande, förlagd till hemlandet eller till främmande land, tjänaren kan vara gammal eller ung, bräcklig eller stark — den genomgående tanken är dock alltid denna: Han låter oss gå kvar härnere, endast för att vi skola vara vittnen om honom. Och att alltid bära vittnesbörd om honom, var vi än må stå, är lika mycket vår plikt som vår förmånsrätt.

Men fatta vi ordet i en mera begränsad bemärkelse, finna vi somliga, som äro kallade att lämna sin världsliga kallelse och ägna hela sitt liv åt ett direkt arbete i Mästarens tjänst — i hemlandet eller ute på missionsfältet. Här vilja vi emellertid endast behandla de frågor, som röra dem, som mottagit kallelsen till missionstjänst i främmande land och som komma att få sitt arbete i Kina inom en eller annan av missionens olika grenar.

Men även med denna begränsning blir vårt ämne omfattande. Ty i Kina behöves icke blott missionärer, vilka skola verka som församlingsföreståndare och lärare, utan även många andra, vilka få giva sina gåvor och

* Övers. efter China's Millions, april 1914.

sin kraft åt litterärt arbete och skolverksamhet, åt läkaremission och det direkta evangelisationsarbetet, bokspridningsarbetet och räkenskapsföringen. Kinas kvinnor behöva evangelium lika väl som männen, och därför behövas kvinnliga missionsarbetare, vilka utan all gensägelse visat sig vara till stor nytta. Att behandla de särskilda fordringarna med avseende på var och en av alla dessa olika grupper skulle föra oss alldeles för långt. Men det ligger i öppen dag och behöver ej bevisas, att det vore ett fördärvligt misstag att icke räkna med alla dessa olikheter utan mena, att alla behöva genomgå samma förberedelse. Ingen begär av en pastor, att han skall lägga ner fem år eller mer på att studera medicin. Att begära att varje evangelie förkunnare skulle förskaffa sig full teologisk utbildning vore lika oklokt. Kina förgås. Våra planer måste vara nog omfattande att kunna bereda rum för alla, som Gud kallar, och tillräckligt elastiska för att kunna tillämpas på dem alla men på samma gång sådana att de utesluta alla olämpliga krafter, de må sedan vara hur lärda, rika eller på annat sätt tilltalande som helst.

De allmänna principer, som vi nu övergå till att betrakta, gälla i lika grad för alla blivande Kina-missionärer. Många av dem gälla även lika för missionsarbetare i andra länder. Detta gäller t. ex. frågan om kallelsen, karaktärs- och i viss utsträckning även övriga egenskaper samt utbildningen för kallet.

I. Guds kallelse.

Alla äro ense därom att en missionär behöver vara kallad av Gud. Men det råder vitt skilda uppfattningar ifråga om denna kallelse, och många ha icke alls någon klar uppfattning om densamma. En missionär, som ej är viss på sin sak i denna punkt, kommer tidtals att vara nästan hjälplöst utlämnad i den store själafiendens våld. Då svårigheterna uppstå, i farans eller sjukdomens stund skall han frestas att uppställa den fråga, som borde ha avgjorts, redan innan han lämnade fosterjorden: »Är jag månne icke på orätt plats härute?»

Därför finnas få frågor, som äro viktigare än följande:

1. *Hur skall man själv kunna bedöma, huruvida man är kallad av Gud att ägna sitt liv åt missionens tjänst?*

Guds Andes verksamhetssätt är utomordentligt skiftande. I somliga fall förefinnes en djup inre förnimmelse av kallelsen, hos andra saknas den. Många känna en djup längtan efter hedningarnas andliga upplyftning och hysa en verklig önskan att bidraga härtill, andra åter rygga förskräckta tillbaka därifrån. Det är icke säkrare att bygga endast på känslor — dessa må sedan vara av aldrig så stor betydelse — när det gäller den gudomliga kallelsen till en livsuppgift, än det vore att bygga på sådana känslor som en grund för frälsningsvissheten. Den enda säkra grunden är i båda fallen Guds ord. Till frälsning äro alla kallade men få utvalda, ty endast få aktgiva på kallelsen och hörsamma den. Till att tjäna är varje Guds barn kallad, men många giva ej akt på kallelsen. Och många av dem, som göra det, äro ifråga om hälsa, familjeförhållanden o. s. v. i sådana omständigheter, att de endast äga frihet

att ägna sig åt Herrens tjänst i hemlandet. Andra åter träffas av Guds kallelse i befallningen »*Gån ut!*» och finna att inga oöverstigliga svårigheter hindra dem från att lämna sin tidigare sysselsättning. Som vakna tjänare inse de, att det i hemlandet finnes många vittnen men i stället så många färre hednaland. Därför anse de sig ha god anledning att tro, att Gud vill, att de skola erbjuda sig till tjänst på missionsfältet. De ha god hälsa, de ha själva gjort erfarenhet av hur Kristus förmår övervinna syndens makt hos en människa, och de äro fria från alla förpliktelser gent emot andra, som kunde hindra dem från att gå, varhelst Herren behöver sina tjänare. Ja, de känna kallelsen så starkt, att de ej skulle få någon ro i sitt samvete, om de icke erbjöde sig åt Gud till tjänst bland de nödställda hedningarna. I en sådan kallelse finnes först och främst befallningen genom Ordet, vidare förståndets klara omdöme och en medveten önskan att lyda och att följa Herrens Jesu exempel. De äro ej sina egna, och om de sändas, vilja de gå som Herrens tjänare. De veta, att uppgiften skall bli svår, ofta fylld av lidande och kanske även utan synbar framgång. Men de vilja följa kallelsen, allt detta till trots. Detta är något helt annat än känslostämningar. Dessa kunna växla, men kallelsen förbliver. Många hysa en djup önskan att få komma ut på missionsfältet men kunna dock aldrig få den uppfylld. Många, som gå åstad i förlitande på sina känslor, ångra efteråt sitt misstag. Det räcker icke att endast hysa medlidande med hedningarna för deras andliga och lekamliga nöd. Guds befallning, som träffat hjärta och samvete, Guds kärleks tvingande makt och av Gud styrda och ledda omständigheter, som göra en tjänst ute på missionsfältet möjlig, äro synpunkter av största betydelse, vilka tillsammantagna knappast kunna vilseleda.

Så snart en ung kristen i hemlandet erfar en kallelse att ägna sig åt Herrens tjänst, bör han genast åtaga sig någon uppgift i kristligt arbete och sköta den med flit och ihärdighet. Detta är icke av mindre utan snarare av större betydelse i de fall, då vederbörande beräknar att få sin slutliga uppgift på missionsfältet. Ty härigenom får man tillfälle att pröva verkligheten av sin missionärskallelse liksom ock att pröva och utveckla sina egna anlag. En resa över Atlanten har aldrig gjort någon till missionär eller själavinnare. Under det man sålunda i hemlandet prövar och söker utveckla sina personliga gåvor, bör även samtidigt därmed en sådan förberedelse till det framtida arbetet sökas, som är mest praktisk. Lämpliga åtgärder böra ock vidtagas för att öppna dörrarna till det nya arbetsfältet under mycken bön, att Herren må öppna eller stänga, hur och när han finner bäst. Om kallelsen verkligen är från Gud, skall han öppna vägen. Och tills han så gör, må den kallade vänta med lugn och tålamod. En tjänare är icke ansvarig för något, som överstiger hans förmåga. Ansträngning, energi och uthållighet fordras av honom. Framgången kommer, när Guds egen stund är inne. (Forts.)

Bedjen för missionärerna!
Skriven till missionärerna!

"När vävstolarna komma i gång".

Följande behjärtansvärda insändare har tillställts oss:

För en tid sedan stod det i en tidning ett upprop, vari vi kristna manades att ge *vår* nöjes-skatt. Ha vi t. ex. erhållit en ny bok, blivit bjudna på en uppfriskande resa, böra vi ge en viss procent till missionen för att på så sätt förskaffa en välbehövlig förstärkning till missionskassan.

Jag har sedan många år haft en stor glädje av att få väva, och jag tror, att många i Sveriges land instämma med mig däri, att vävning är ett verkligt nöje. Vad vore väl naturligare då, än att vi som vår nöjesskatt gåve en viss procent av vår väv?

På nyåret bruka vävstolarna komma igång. Reva då några alnar längre än vad du behöver, helga dessa alnar åt din Gud! T. ex. i en lärftsväv en bit till några örngått eller lakan; i en handuksväv en längd handdukar, likaså i en dukväv några servietter. T. o. m. i en simpel mattväv kan du »bära i» lite vackert ullgarn eller fint klippta trasor. Det blir då strax en sängmatta.

Vi veta ju lite var, att under krigsåren våra linneförråd betänkligt smält ihop och vi fråga med oro: »Hur skall det gå, när allt liksom faller ihop»?

Nå, tänk dig då våra husmödrar på de olika missionshemmen, då de betrakta sina linneskåp — det är nog inte alltid med så glada känslor.

Men vi kunna hjälpa dem, lätta deras bekymmer i denna sak, blott vi vilja! Låt oss med förenade krafter »landet runt» hjälpas åt: klippa av en del av våra vävar och sända in till de olika hemmen. Vi ha' ju bl. a. Sv. Kyrkans missionärshem i Uppsala och i Skåne, Ev. Fosterl. Stiftelsens hem å Johannelund och det blivande å Lilla Björknäs och Sv. Missionens i Kina hem å Duvbo.

Vet du, har du förut med glädje »dunkat» i din vävstol och sett, hur det liksom växer på »bulten» — med ännu större fröjd gör du samma arbete, då du kommer ihåg, att din Herre har del i din väv! — Och så till sist, ni på landet, som nu i höst klippa edra får, — skicka in en påse ull var till något hem till beredning av filtar, som så väl behövas! — Kom ihåg *vår* nöjesskatt.

Prästfru.

BREVAVDELNINGEN

"Även krigsmän".

Missionär Beinhoff skriver:

Herren har öppnat dörrar för oss, där vi minst anat det. Från Shensi hade kommit trupper, som för två år sedan tågade dit för att underkuva rövarna. Under sin vistelse där, hade dessa soldater kommit i beröring med evangelium genom verksamheten i Hsingping, där en kinesisk pastor Wang verkar med stor framgång. Flera av dem hade av honom fått sina första intryck av kristendomen, och fem blevo döpta. Under sin hemresa stannade de på vägen såväl i Mienchih som Kuan-Uin tang, där järnvägen slutar. Flera av dem anmälde sig vid sin ankomst. Samtliga begärde att få bli undervisade; andra att bli förhörda i sin kristendomskunskap och ej så få visade oss sina medlemskort och begärde att få deltaga med oss i full församlingsgemenskap. Vi blevo ej så litet överraskade och övermåttan glada att under en tid av andlig torka och missräkningar i arbetet få denna uppmuntran och från ett håll, där vi minst väntade det. Rika tillfällen gåvos oss här ibland dessa unga krigare att såväl evangelisera som öva pastoralvård. Det senare var ej så lätt, då de voro så spridda och dessutom genom sin stränga tjänstgöring förhindrade att deltaga med oss i gudstjänster och nattvardsgång. Evangelisten Chin besökte de troende i deras läger i Kuan-

Yin tang, undervisade och döpte tvenne korporaler i Mienchih. Flera voro antagna, men på grund av ovilja från befälets sida fingo de ej permission att närvara vid dopakten. Herrens verk hade på ett underbart sätt påbörjats ibland dessa unga män, såväl bland befäl som menige. En ung major stod såsom ledare för hela rörelsen, och han brann av nitälskan för sina kamraters omvändelse. Sista aftonen de voro hos oss, kom han själv

General Feng.

sent på kvällen med en av sina löjtnanter och bad oss tillsammans söka övertyga honom om sanningen samt om möjligt få honom att den kvällen böja sina knän och mottaga Kristus som sin frälsare. Det var en dyrbar stund, som vi fingo tillbringa inför Herrens ansikte, och ett skönt minne från de kinesiska soldaternas besök i Mienchih denna sommar. Det synes som om ett större och djupare uppvaknande förspörjes i hela Kinas armé. Detta på grund av generalen Feng's kristliga karaktär — ett vittnesbörd om Guds frälsande kraft. General Feng's inflytande är oerhört och genom sitt liv och sin vandel förer han tusenden av soldater till tro på Kristus. De kristna få dock utstå ej så litet förföljelse för sin tro, och detta trots den genom Kinas nya konstitution givna religionsfriheten. Under min senaste vistelse i Hankow besökte jag general Feng och fick ett ingående samtal i detta för Kinas militär så viktiga spörsmål. I hans armé på 11,000 man äro ungefär hälften döpta kristna. General Feng, som äger ett stort förtroende i regeringskretsar, lovade att göra allt, vad som kan göras, för att få full religionsfrihet.

Under det gångna kvartalet har även missmod och ofta misströstan kommit över oss på grund av tillståndet inom församlingarna i allmänhet. Ibland har det känts som Gud skulle ha varit död. Hela sommaren var oerhört torr och het. Allt vad som fanns på åker och äng, brändes upp. Folket blev förtvivlat. Hungersnöden stod för dörren. Dessutom härjades södra landsbygden i Mienchih av rövare, som gjorde slut på allt, vad folket ägde. Flyktingar strömmade till oss. Snart var vår station full. Förtvivlan grep folket och inte minst de troende, som man väntade skulle stå sig bättre i frestelsens stund. Vi började små middagsbönemöten för att samla de troende, som bodde som flyktingar på stationen och för att söka tröst hos Honom, som i sådana nödens tider allenast kan giva, vad hjärtat djupast längtar efter. Vi ville också genom dessa stilla stunder söka samla dem omkring det högre livet, då nu alla deras tankar voro så upptagna av brödfrågan. Men huru svårt var det icke för dessa fattiga människor att komma ifrån rövarehistorierna: från den upptorkade grödan, som ej längre gav något hopp för framtiden; ifrån den mörka dystra framtiden, som blott hade hunger och nöd att giva. Nu var det ej lönt att

tro, ty Gud hade lämnat dem! Man räknade ej längre med församlingen och de nådemedel som den förvaltar, utan först och främst gällde det detta livet, som nu av en obarmhärtig Gud berövats sitt goda. Här stodo vi inför den krassa materialismen, som med sina brödbekymmer och sin oro för vad den närmaste framtiden har i sitt sköte, hotade att förkväva det lilla liv, som fanns på djupet av dessa kristnas hjärtan. I sanning syntes framtiden mörk. Vi beredde oss inte heller på annat arbete för den kommande hösten och vintern än att hjälpa de nödlidande och föda de hungrande. Nöden runt omkring oss låg som ett tungt och mörkt moln över hela verksamheten, och förgäves sökte man spåra ljus i mörkret, ty solen hade gömt sig bakom de svarta molnen.

Vår evangelist Chin hade också varit sjuk en längre tid och detta gjorde arbetsbördan så mycket tyngre. Hans ögon, som under en lång tid varit inflammerade, trotsade alla våra försök att bota dem. På grund av sin långvariga klenhet kunde han vara till mycket liten hjälp i arbetet. Evangelisten Tu reste till Lingpao för att stå vid Sungis sida och Äldste Wang kom tillbaka till Mienchih, där han trädde i Chin's ställe.

Arbetet i Yungning låg så gott som nere. Hela trakten där omkring var full av rövare, som gjorde det omöjligt att färdas från by till by. Äldste Yu reste till sitt hem och lämnade den gamle portvakten med sin hustru ensam i Yungning stad, där han höll på att svälta ihjäl, då rövarna höllo staden isolerad från den yttre världen under flera veckors tid. Folket i byarna tillbragte nätterna i hålor och i djupa grottor och dalgångar för att ej träffa samman med de omkringstrykande rövareskarorna. Äldste Yu var mest sysselsatt med att gömma sin familj och söka upp gömställen för dem.

Arbetet i Shihtsuen låg också nere av samma orsaker som i Yungning. Inga kunde samlas till möten och gudstjänster, och många av de bättre lottade hade flytt att söka skydd inom våra murar.

En kvarn i Honan.

I Lingpao fick arbetet under evangelisten Sungs ledning ostört gå framåt. Södra landsbygden hotades under en kort tid blott att få besök av rövare,

men blott en av våra troende familjer blev plundrad.

En ung löjtnant, som med sina soldater blev förlagd i Lingpao och omvänd under den andliga rörelsen i Hsingping, blev våra bröder här till stor glädje och uppmuntran. Han är fortfarande varm och nitisk för Gud bland soldaterna, deltar också i verksamheten med stor hängivenhet. Måtte Herren välsigna honom!

En infödd pastors inflytande.

Från Tung Chowfu meddelar missionär Svensson:

I Hua In och Tung Kuan ha evangelisterna varit särskilt upptagna, ty

Foto. Olga Svensson.

Från Tungchowfu.

stora truppavdelningar ha varit förlagda där. Bland dessa såväl soldater som befäl ha funnits ej så få såväl döpta kristna som intresserade. En infödd pastor Uang från Hsing-Ping, varifrån dessa truppförband kommo sist, kom till Tung Kuan och Hua In och höll särskilda möten för soldaterna. Flera antecknade sina namn som intresserade och i Hua In döptes fem soldater. Det goda verket blev emellertid avbrutet, ty trupperna fingo uppbrottsorder. Herren skall likväl sköta om utsädet, att det bär frukt och mognar.

"Hur ljuvliga äro på bergen budbärarens fötter."

Från sin sommarvistelse meddelar missionär Tjäder följande glädjande meddelande om såningsarbetet.

Genom hans nåd ha vi fått frambära evangelii budskap till bergsboarna däruppe denna sommar. I ett mindre tält på vår gård samlade vi våra grannar på söndagarna för att höra Guds ord. Vi besökte ock ett 10-tal spridda byar och predikade evangelium för folket. I en by påträffade vi en man, som kände till Adam och Eva och åtskilligt annat ur den bibl. historien. Flera sjuka fingo vi ock tillfälle att hjälpa. Vid berget och vallfärdsorten Ulao-feng ha våra predikanter även i år varit verksamma. Ett par andra marknader ha likaledes besökts av oss och tältet, och vi tro att Herren enligt sitt vissa löfte icke skall låta sitt ord vara utan frukt.

Herrens omsorg om de sina.

Under de stora striderna i Honanfudistriktet, då de slagna trupperna och rövarne våldsamt plundrade den omkringliggande landsbygden, blevo de kristna på ett underbart sätt bevarade. Missionär R. Andersson skriver i en rapport härom:

Den söndag, då våra kristna åter kommo in till gudstjänsten, var en verklig jubeldag. Ej en enda by, *där det fanns troende,* hade blivit anfallen av de plundrande soldathorderna, utan de hade alla blivit bevarade i fred. Vi hade sedan ett brev från församlingen, däri de säga, att de prisade Herren och tänkte på Noa och Lot, som hade blivit räddade undan förstörelsen.

Det är med stor tacksamhet till Herren som vi kunna säga, att alla de troende i vårt distrikt — med ett undantag när — ha blivit skonade under det förfärliga rövarvälde, som rått och ännu råder. Endast en yngre son till äldste Li i Shich'iao, blev tagen av rövarna, men lössläpptes samma dag för

den relativt ringa summan av $ 50,00. Den osäkerhet, som genom dessa förhållanden uppstått, har å ena sidan gjort, att de troende i vissa, obefästa byar måst överge sina hem och söka en tillflykt i befästa platser, vilket medfört, att de skingrats, och å andra sidan har osäkerheten varit så stor, att våra infödda bröder under de gångna månaderna varit mycket begränsade i sin rörelsefrihet. Peh-yang-chen har t. ex. blivit plundrat flera gånger om, och hela landsbygden runt omkring är så i rövarnas händer, att det är förenat med mycket stor risk att resa i dessa trakter. De troende i Peh-yang-chen ha dock på det stora hela lyckats hålla sig tillsammans, och vi ha ej haft annat än goda nyheter från dem.

I det inbördes krigets och rövarnas spår har det ock behagat Herren att sända missväxt, hungersnöd och farsot. Koleran rasar runt omkring oss, och folket dör i mängd. Även några av våra kristna ha ryckts bort genom denna sjukdom.

Detta blir en mycket mörk berättelse, och om vi skulle se på det, som för ögonen är, så skulle vi förvisso fälla modet, ty att alla dessa omständigheter medverka till att lägga stora hinder i vägen för vårt arbete, behöver ju ej sägas. Vi äro dock förvissade om, att till och med detta skall få tjäna Herren och hans rikes utveckling, ehuru vi nu ha svårt att kunna se, huru det skall ske. Ett gammalt ord har blivit alldeles särskilt dyrbart för oss under sista tiden: »Dina tiders trofasthet är en skatt av saligheter.» Es. 33: 6 (gamla övers.). Det säger oss, att alla tider äro *Herrens tider* och att alla tider bära märket av hans *trofasthet* samt att hans tider medföra *salighet* för hans folk.

Kinesiska myndigheter uppskatta arbetet bland fångarna.

Missionär och fru Blom, som regelbundet besökt fängelserna i Yuncheng, meddela i ett enskilt brev följande:

I e. m. voro vi som vanligt på fängelset, där vi alltid mottagas mycket vänligt både av tjänstemännen och fångarna. I söndags erhöllo vi, till vår stora överraskning, var sitt diplom, som bevis på att vi äro anställda såsom »hedersundervisare». Det ger oss på visst sätt ett erkännande, tillerkänner oss en ställning lik fängelsepredikanternas hemma, men då vi utföra vårt arbete utan lön, kunna ej myndigheterna bestämma över vårt arbete.

Inbördes samarbete och kärlek.

Missionär Martin Lindén, som nu är ensam manlig missionär i N. Shensidistriktet, berättar om hur hjärtligt de infödda kristna mottaga missionärerna vid återkomsten från sommarvilan, och hur de villigt och glatt söka taga sin del av arbetsuppgifterna.

Redan under hemresan nådde oss ett brev, som gav uttryck för glädje vid tanken på att snart se oss hemma igen. Vid flodstranden voro några av våra kristna oss tillmötes med hjärtliga välkomst-fridshälsningar, och sedan dess ha vi på olika sätt fått se, huru kärlek och förtroende mött oss från de kristnas sida, både här i Hoyang och i Hancheng, där jag sedan vår återkomst avlagt ett besök. Att allt sådant varit mig till stor uppmuntran, särskilt nu vid arbetets upptagande, är självklart. På samma gång har det, kanske mer än något annat, fördjupat ansvarskänslan och framtvingat bönen: »Låt icke i mig dem komma på skam, som förbida Dig, Herre, Herre Sebaot!»

Uppmuntrande har det ock varit att få se huru medhjälparna här i Hoyang villigt och glatt sökt taga sin del av arbetsuppgifterna. Varje onsdagskväll samlas vi i mitt rum till textutredning, samtal och bön. Jag hoppas, att dessa möten skola bidraga till, att vi få dela bördorna med varandra, men ej blott med varandra, utan framför allt med Gud. Själv har jag redan mycket att tacka för vid tanke på dessa möten, ej minst för den förståelse och villighet, som i så hög grad varit utmärkande

för både anställda och frivilliga medhjälpare här.

Nyligen har jag t. v. anställt en ung man, i våras utexaminerad från Hungtungs B. I., som särskilt skulle ha som sin uppgift att resa omkring på våra utstationer för att hjälpa de kristna läsa bibeln och sålunda, genom Guds nåd och den Helige Andes bistånd söka stadfästa dem. Han synes lämplig för denna uppgift, och jag är mycket tacksam för förbön för honom, att han, fostrad och ledd av Gud, må kunna användas av Honom i detta arbete. Likaså är jag tacksam för förbön, att Herren må förse med medel, nödvändiga för hans underhåll.

Från redaktion och expedition.

Ett gott nytt år

med rik välsignelse från Gud, tillönskas alla missionens vänner och medarbetare!

Familjemeddelande.

Åt makarna *Wester* skänktes i Puchowfu d. 11 nov. en son, *Einar Verner*. Allt stod väl till då meddelandet avsändes. Vi lyckönska föräldrarna och bedja att få innesluta den lille nyfödde i missionsvännernas förböner.

Rättelse.

I n:o 24 av Sinims Land sid. 329 har en felaktig uppgift lämnats. I st. f. »den 83-årige kyrkoherden» skulle stå den 73-årige etc.

Sjukdom

har gästat i vår krets den sista tiden. Fröken *Emy Ohrlander* låg den 12 nov. mycket svårt sjuk i dysenteri i Puchowfu. Missionär V. Wester skrev den dagen, att hon då legat sjuk över 4 veckor, att hon led mycket och var ytterligt svag och hjälplös. Fröken J. Hultqvist och fru E. Blom hade båda skyndat till Puchow för att vårda henne. Då W. skrev, syntes det vara föga hopp om hennes vederfående. »Men», skrev han, »en ständig bön för henne går till Gud från hela fältet». Sedan dess ha vi inga underrättelser haft. Vi hoppas, att detta innebär, att fröken Ohrlander återkommit till hälsa.

Även fru *Inez Bölling* har under omkring en månads tid varit sängliggande sjuk. En förbättring synes ha inträtt, men ännu är ej hälsan återvunnen.

Den 5 jan. sjuknade plötsligt missionär *Erik Folke* under sitt arbete på expeditionen. Det såg en stund nog så allvarsamt ut, och tvenne läkare måste tillkallas. Därvid konstaterades blodbrist och svagt hjärta. Kraftförlusten var så stor, att missionär Folke icke den natten kunde föras till sitt hem utan måste stanna på expeditionen. Fullständig vila är nu nödvändig. När detta skrives är redan br. F. betydligt bättre.

Ny ledamot i S. M. K:s Kvinnokommitté.

Överstinnan Louise Tottie har enhälligt invalts i S. M. K:s kvinnokommitté. Vi tacka Gud för denna förstärkning och bedja, att få innesluta Kvinnokommitténs nya ledamot i missionsvännernas förböner.

Hungersnöden i Kina.

De uppgifter, som lämnats rörande de i Kina hungrandes antal, har växlat högst betydligt. Det är givetvis svårt, att härvidlag fastställa en bestämd gräns, då ju även under normala tider en stor del av Kinas folk lever på svältgränsen. I Kina Inland Missionens organ, »Chinas Millions», meddelas emellertid nu, att, efter omsorgsfull undersökning, de redan nu verkligt utblottades antal belöper sig till 15 500,000. Dessa äro att finna enligt följande ungefärliga beräkning:

I Chihli	8	millioner
» Shantung	2½	»
» Honan	3½	»
» Shensi	1	»
» Shansi	½	»

I delar av de tre sistnämnda provinserna är det som S. M. K. bedriver arbete, och våra missionärer där hava blivit fullt upptagna med att hjälpa de hung-

rande. Glädjande nog ha vi fått mottaga och utsända omkr. 30,000 kr. i nödhjälpsmedel. Detta blir av utomordentligt värde för våra missionsarbetare, då de härigenom kunna komma särskilt de kristna till hjälp. Många av våra hungrande skolgossar ha t. ex. redan uppfiskats av katolikerna, vilka ju alltid hava rikligt med penningar till förfogande.

Den enskilda hjälpverksamheten skulle emellertid här föga förslå — lågt räknat behöves 1 dollar pr månad för att kunna hålla en hungrande i Kina vid liv. — Det är därför glädjande att en storstilad hjälpverksamhet satts i gång i Kina. Häri deltaga främmande regeringar genom att till förmån för hungersnödsfonden reglera de tullinkomster de bestämma över i de s. k. »open portos». Även den kinesiska regeringen, ämbetsmännen och folket deltaga i undsättningsarbetet. Brittiska kolonien i Honkong har skänkt 100,000 dollars och från andra hamnstäder hava också rikliga gåvor kommit. Även enskilda personer och firmor giva rikliga gåvor.

Det är en anledning till stor tacksamhet, att icke hela Kina hemsökes av hungersnöd. I södra Kina har skörden varit en av de rikaste på många år. Sedan nu rikligt med rägn fallit i hungersnödsdistriktet i norr och fälten åter kunnat besås har hopp börjat intaga folkets hjärtan.

Nyantagna missionärskandidater.

Lärarinnan fröken *Elna Gunnardo*, Åsaka, och fröken *Elsa Engström*, Ingarud, Mariestad, hava antagits till missionärskandidater och komma, vill Gud, att avskiljas för sitt kall, fröken Engström d. 26 jan. i Hassle missionshus och fröken Gunnardo d. 23 jan. i Sjöviks missionshus.

Välkomst- och avskedsmöte.

Enligt den plan som nu uppgjorts kommer ett kombinerat välkomst- och avskedsmöte att anordnas i Stockholm i februari. Därvid blir tillfälle att hälsa fröknarne *Forsberg, Björklund och Ackzell* samt fru *Johanne Olsson* välkomna och att bjuda farväl åt fröknarne *Wang, Gunnardo* och *Engström*, vilka sistnämnda då skola utresa till England för att efter en tids utbildning därstädes på sensommaren, om Gud öppnar väg och förser med resemedel, fortsätta direkt till Kina via Suez.

Förflyttningar på missionsfältet.

Fröken *Estrid Sjöström* har flyttat till Hancheng för att vara fröken Anna Eriksson behjälplig och fröken *Emma Andersson* till Ishi för att där upptaga fröknarne Forsbergs och Björklunds arbete i flickskolan och bland kvinnorna. Behovet av förstärkning på vårt fält är nu synnerligen stort.

Tidningen

utkommer under 1921 omkring den 15 i varje månad. I stället för den 8-sidiga bilaga vi utlovat utgiva vi denna gång ett 24-sidigt nummer. Detta blir för oss en något ökad kostnad men då blir hela tidningen på samma goda papper och alltsammans tillsammansbundet. Vi äro angelägna om att göra allt vi kunna för att tidningen på ett allt bättre sätt må kunna fylla sin betydelsefulla uppgift och vinna en varaktig ställning bland missionens vänner.

Sparbössetömning.

Trettondagen var en högtidsdag, då Svenska Missionens i Kina vänner dels i Betesdakyrkan i Stockholm dels i Tranås Missionshus samlades till sparbössetömning. I Betesdakyrkan insamlades kr. 1,439:50 och i Tranås kr. 1,188:65. Det är i hög grad uppmuntrande att åter och åter få se sådant bevis på kärlek och förtroende för S. M. K. och dess arbete.

Ett hjärtligt tack.

till alla dem, som så beredvilligt bistått oss med spridandet av vår kalender och med anskaffandet av prenumeranter. Ännu ha vi ett antal ex. kvar av *Hans Stjärna i Östern* och vore synnerligen tacksamma, om dessa kunde finna köpare.

Vi våga även hysa den förhoppningen att *Sinims Land* under det år som ingått skall vinna många nya vänner. Låt oss hjälpas åt i bön och arbete därför!

Missionärsinvigningen i Frösö kyrka.

I Frösö kyrka skulle fröken Hanna Wang avskiljas till missionär d. 10 jan. Av de tre, som från Stockholm skulle resa upp för att medverka vid denna högtid, kunde endast två resa, komminister E. Laurell och undertecknad. Vår föreståndare, Erik Folke, hade plötsligt genom sjukdom blivit urståndsatt att medfölja.

Högtiden började i Östersund sönd. d. 9 jan. Pastor Laurell predikade på f. m. i stadens kyrka och undertecknad i Emanuelskyrkan. Kl. 5 hölls missionsgudstjänst i stadens kyrka. Här fick nu undertecknad träda i br. Folkes ställe. Kl. 6 vidtog en missionsafton med samkväm å K. F. U. M:s lokal. Detta blev också ett avskedsmöte för fröken Wang.

Som aftonens oförgätligaste minne skall utan tvivel det hänförda och eldande anförande kvarstå, som den 82-årige prosten Wagenius från Hoverberg med sådan kraft framförde.

Prosten började sitt anförande med att betona, att han var den äldste missionsvännen bland de närvarande. Redan som liten skolgosse blev han intresserad för missionen. Han bodde då hos en fattig änka. Hon hade Lunds missionstidning, som då redigerades av Fjellstedt. Däri läste han flitigt. Detta var 1852. Det var ytterst intressant, att nu höra den gamle prosen livfullt och målande berätta för oss det han som skolgosse läste i denna tidning och som gjort ett så outplånligt intryck på honom. Det var den förföljelse, som då rasade på Madagaskar, och den ståndaktighet, de infödda kristna visade, som så oemotståndligt fängslade den unge skolgossen, att han nu i sitt 82 levnadsår kunde på ett medryckande sätt återge alltsammans. Ett talande bevis för *missionstidningarnas betydelse.*

Den missionskärlek, som då tändes, slocknade aldrig sedan. Under hela sitt långa liv hade han med intresse följt med missionen i hela världen. Han hade däri funnit en allt rikare källa till glädje och tro. Det låg en upplevad erfarenhet där bakom, när vår vördade veteran med kraft slog fast, att det finnes intet annat område där Gud så bevisar sig som den levande, den mäktige, den vise, såsom den som beskyddar, leder och utvecklar sina tjänare, som missionens. Därför, menade han, böra vi hänge oss åt missionens studium.

Slutligen uttryckte prosten sin glädje över att nu en representant från Frösö församling skulle utgå på missionsfältet, och han inneslöt den utgående i missionsvännernas förböner.

Fröken *Wang* hade från den plats, där vi voro samlade, oförgätliga minnen sedan sin seminarietid. Inför den föreliggande uppgiftens storhet och allvar ville hon instämma i en kristen, kinesisk kvinnas ord: *ovärdig, tacksam.*

Aftonen slutade på ett uppmuntrande och överraskande sätt: en del av de närvarande förbundo sig, på förslag av en som gärna går i spetsen för dylikt, att bidraga med 805 kr. årligen till fröken Wangs underhåll. Dagen därpå vid avskedsfesten i Fillsta ökades detta med ytterligare 120 kr., och mer är att vänta. Vår syster var djupt gripen över att i sin hembygd få röna ett sådant förtroende och en sådan kärlek.

*

Måndag morgon d. 10 jan. gick en lång rad av slädar över den 432 m. långa Oscarsbron, som förbinder fastlandet med Frösön. De styrde alla mot Frösö urgamla kyrka. Den hade med största beredvillighet upplåtits för missionärsavskiljningen. Sakta går vägen uppåt, och när man kommer fram till den höjd, där kyrkan ligger, har man framför sig en den mest hänförande utsikt, som vid klar luft sträcker sig från Sonfjället i Härjedalen till Frostviksfjällen i norra Jämtland, från Sylarna i väster till Ångermanlands skogsåsar i öster. Nu snöade det. Men jag har en gång sett den utsikten i klar midsommarsol. Och den synen glömmer jag aldrig.

När kyrkklockornas klang kl. 11 ljöd ut över nejden var det stämningsfulla och

minnesrika templet fyllt till sista plats. Sedan klockorna tystnat, tog psalmen om missionen (56) vid och därefter sjöng kyrkokören.

Sedan blev det min ansvarsfulla och dyrbara förmån att hålla en missionspredikan. Med ledning av Ps. 118: 21—29 fingo vi stanna inför den sten som av byggningsmännen förkastades, men som har blivit en hörnsten, och vi fingo se, huru som hela Guds rikes historia, missionens historia, genomlöpes av tvenne tankar: lovsång och offer. Dessa två äro oskiljaktiga. Vägen till den sanna glädjen är att i tacksam lydnad giva sig själv till spillo åt Gud. Offerstunderna ha alltid varit höjdpunkterna i Guds folks liv. I själva offersmärtan blandar sig jublande glädje och lovsång. Genom dem har denna jubelton ljudit:

»Herren är Gud
och Han gav oss ljus.
Binden högtidsoffren med tåg
ända fram till altarets horn».

*

Vår missions vördade vän och ombud, komminister E. Laurell från Stockholm, som ombetts att förrätta själva invigningsakten, trädde nu för altaret. Han började akten med denna bön:

»I Guds Faders och Sons och den helige Andes namn!

Käre himmelske Fader och vår dyre Frälsare! Vi bedja dig, att du nu själv tager under din Andes fulla inflytande och viger till din tjänst den du har utvalt och kallat. Amen.»

Därefter höll pastor Laurell följande tal: *»Jag är med eder alla dagar intill tidens ände.»*

Då Herren Jesus före sin himmelsfärd bjöd sina lärjungar, att gå ut och göra sin Frälsare känd bland alla folk och lära dem hålla allt vad han befallt, gav han dem blott detta löfte; att vara med dem. Då de kände honom behövde de intet mera för att äga en levande visshet att intet skulle fattas dem, för att äga vishet, mod och kraft, att utföra hans stora uppdrag. Då han sedan tog sin boning i deras hjärtan genom den helige Ande hade de ljus nog att förstå hans ledning och finna väg och utvägar. De fingo av hans Ande mod och kraft att bekänna hans namn, att gå dit han ledde dem och att utföra det han bjöd dem.

Under övningen lärde de allt mera att börja och att fullfölja allt efter Guds vilja och i Kristi sinne och Ande. Allt låg däri, att Herren Jesus var med dem. Men det förutsatte, att de kände honom och allt fullare ville lära känna honom.

Det skall vara oss lärorikt och för vår tro befästande, om vi eftertänka, huru Jesu lärjungar lärde känna honom.

De vandrade med honom. Då blevo de åter och åter vittnen till en barmhärtighet så hjärtevid, att den gick ut till varje därför öppen människa och en skaparemakt, som gav hjälp i varje behov. Då kände de och blevo allt mer övertygade om, att Gud själv i Jesus var hos dem, och att de i hans närvaro voro hos Gud. De hörde Gud i Frälsarens ord; de sågo Gud i hans gärningar; de förnummo Gud i hans väsende och umgänge.

Och så kunde de betyga: *»Vi sågo hans härlighet såsom den enföddes härlighet av Fadern, full med nåd och sanning. Och av hans fullhet hava vi alla fått och nåd för nåd.»* Och vad de lärt känna, vad de trodde, vad de ägde, därom vittnade de. Och hela deras väsen och allt deras umgänge bar prägel av, att de voro med Jesus. Så blevo de en livets lukt till livs för dem som skulle frälsas. Så rustade gingo de ut. Och Herren verkade i dem och genom dem större ting än han gjort medan han vandrade på jorden.

Deras efterföljare äro vi kallade att vara. O, att vi så visst i denna vår stora uppgift lärde oss att allt mera vara trogna — endast trogna; det är hela uppgiften. Herren utför själv sin sak i och genom den, som är honom trogen.

Och, kära syster, du som nu skall gå dit han kallat dig och göra vad han bjuder dig, var förvissad, att det ord Mästaren sade till sina första lärjungar, då han utsände dem: *jag är med eder,* det ordet gäller även dig. Han tillade ju: *alla da-*

gar intill tidens ände. Han inneslöt sålunda i sitt löfte alla sina tjänare i varje tid intill tidens ände, då han kommer åter.

Låt nu blott en enda maning, helt kort, ännu ställas till dig: *Känn din Frälsare.* Du känner honom redan, men låt det vara din angelägnaste omsorg att allt djupare, allt fullare lära känna honom. Då har du i honom nog och nog för allt i detta hans löfte: Jag är med eder, *jag är med dig.* Amen.

Sedan de assisterande, v. pastor Eriksson i Frösö församling, kyrkoherde Eriksson i Sunne, grosshandl. K. A. Karlsson, bokhandl. M. Stéen och rektor Gudmundson, Östersund, samt undertecknad lämnat minnesord ur bibeln vidtog invigningsakten.

*

En gripande, mäktig stämning var rådande hela tiden, ja, mer än så: Guds Ande förnams mäktigt nära. Aldrig förr hade en liknande högtid firats i detta gamla tempel och minnet av d. 10 jan. 1921 skall nog sent förblekna hos dem, som hade förmånen vara med.

På aftonen hölls ett avskedssamkväm i Fillsta nybyggda missionshus. Även det blev en minnesrik stund. Av särskilt intresse var det att höra fröken Wang berätta, att hon, när hon första gången gick fram till altaret i Frösö kyrka där gav sig själv åt Gud. Sedan hon åter gått bort från Gud kom hon under sista året av sin vistelse vid seminariet i Östersund till tro. För 8 år sedan började hon förnimma Guds kallelse till Kina. För två år sedan besökte hon midsommardagen Frösö kyrka. Då förnam hon att hon ställdes inför avgörandet. Utkommen ur kyrkan säger hennes kamrat till henne: »I dag har du fått din missionskallelse». Hon blev häpen över detta ord och måste tillstå att så var. Hon visste ej då, att den som talade var missionär och att han ett par år senare skulle vara med i samma kyrka vid hennes avskiljning för missionskallet.

*

I nästa nummer hoppas vi få införa fröken Wangs porträtt jämte några korta data. Ännu tvenne sådana högtider under januari månad ligga framför oss, när detta skrives. Vi hoppas få meddela något även från dem.

N. H—n.

Insända skrifter.

Kristendomens väg till folken. Missionshistoria av Gertrud Aulén. Del I. Andra upplagan. Svenska Kyrkans Diakonistyrelses förlag. 373 sid. Pris kr. 9:50.

När första upplagan av denna bok utkom år 1919 omnämnde vi den rätt utförligt i S. L. och rekommenderade den varmt. Det är enbart glädjande, att denna förträffliga bok fått en sådan spridning, att redan nu en andra upplaga föreligger. I förordet meddelas, att någon omarbetning ej gjorts, men däremot flera rättelser och tillägg, som nyare uppgifter givit anledning till. Ävenså har litteraturförteckningen utvidgats. Vi tillönska denna bok en allt vidsträcktare spridning.

N. H—n.

Vägrödjare i Afrikas vildmarker. I. Robert och Mary Moffat, av Elin Silén. Diakonistyrelsens Bokförlag, 119 sid. Pris kr. 3: 50.

Detta är en bok så intressant, att man hålles fängslad från början till slut. Därtill kommer, att den är skriven med en så fint skuren penna, att den bereder även stor litterär njutning. Det är med glädje man erfar, att detta blott är början till en hel serie missionärsbiografier, som Elin Silén, genom Guds nåd, ämnar att skänka oss.

Utan tvivel ha de stora banbrytargestalterna på hednamissionens fält mycket att säga en sen och modern tids missionsfolk. Det är djupt gripande att se huru Gud uttager, kallar och fostrar dessa sina tjänare. I vår tid, med sin fulländade organisation och teknik, är det uppfordrande och lärorikt att bliva ställd inför dessa hjältar och hjältinnor. Vi instämma till fullo i förf. förskrift till sin bok: »Det är i missionens värld som överallt annars: det är personligheterna, som äro det skapande momentet och av en allt uppvägande betydelse.

Organisationer, penningar äro förträffliga och oumbärliga också i missionens arbete. Men människor, personligheter! På dem och deras halt vilar dock till sist allt.

Men så kan också missionen som få andra arbetsområden låta personligheten komma till sin rätt. Man ser där människor växa

och utvecklas till rent storartade andliga proportioner, vilka här hemma skulle ha varit endast goda medelmåttor och utfört ett, visst icke betydelselöst, men dock jämförelsevis anspråkslöst och undanskymt värv. Därute har deras verk vuxit till att bliva Johannes Döparens, Vägrödjarens. De ha blivit mäktiga att vara det största en människa kan vara: »röstēr av en, som ropar i öknen.»

Här är en bok, som borde sättas i de ungas händer, särskilt när de stå inför sitt livs stora avgörelsestunder. Ingen skall kunna läsa den utan att erhålla ett outplånligt intryck.

N. H—n.

Såningsmän på Guds rikes åker. Levnadsteckningar av Elin Silén. Andra upplagan. Diakonistyrelsens förlag. 190 sid. Pris kr. 3: 50.

Det är fyra levnadsteckningar, som här föreligga. Förf. skildrar här Peter Fjellstedts, Adoniram Judsons, Hudson Taylors och Georg Pilkingtons märkliga livslopp. Även denna bok rekommenderas varmt.

N. H—n.

För våra små missionsvänner.

Vad en liten pojke kunde offra.

Under min sista resa uppe i Norrland träffade jag samman med en äldre lärarinna, som berättade för mig om en skolgosses offer för missionen. Och då jag tror, att den pojken har åtskilligt att lära våra små missionsvänner — och stora med, för resten! — ute i landet, så ville jag här återgiva denna lärarinnans berättelse.

Gossen hade ett ovanligt intresse för missionen, och hade därför av sin lärarinna fått en sparbössa, där han troget lade ned sina skärvar. Hans far var mycket fattig, så att familjen fick till och med av samhället mottaga ett mindre understöd för att kunna existera. Så en gång kom gossens far till lärarinnan och hade med sig sin gosses sparbössa. »Det är så mycket slantar i den», sade fadern, »så jag tänkte, att det var bäst, att jag själv lämnade fram den till fröken. Ty annars kunde Ni kanske undra över var han har kunnat få så mycket att lägga i sparbössan, vi som äro så fattiga.»

Och så talade han om, hur hans gosse hade själv förfärdigat ett par skidor. Det var väl inga så värst förstklassiga skidor, men han hade emellertid fått sälja dem, och hela inkomsten för dem, en krona och femtio öre, hade han då lagt ner i sin sparbössa.

En gång kom gossen till sin far och frågade honom: »Far, vill inte far köpa sockerbitar av mig?»

»Men var har du fått sockerbitar ifrån?» undrade far, som nästan blev orolig för att han inte kommit åt dem på ärligt sätt.

»Jo», svarar sonen då, »det vet väl far, att jag alltid har sparat ihop mina sockerbitar, var gång vi fått kaffe hemma.»

Och så går han efter en riktigt försvarlig strut med sockerbitar, som han nu ville, att far skulle köpa av honom, för att han skulle få lägga slantarna i sin sparbössa.

Och en annan gång kom han till far och undrade, om han brukade köpa smör eller margarin åt dem till hushållet.

»Jag har alltid brukat köpa smör, för att vi skulle få något gott på smörgåsen, då vi aldrig har råd att köpa något annat gott», svarade fadern.

»Ja, men är inte margarin billigare än smör?» frågar hans gosse.

»Jo, det är det», svarade far.

»Kan inte far då hädanefter alltid köpa margarin åt mig och min bror. Och då kanske jag kunde få den skillnad, som blir över och lägga den i sparbössan.»

»På detta sätt» slutade fadern sin berättelse, »förhåller det sig med att min gosse har kunnat samla ihop hela fyra kronor, som jag nu skulle lämna fram till missionen.»

Tänk, om vi lite var började att tänka efter vad vi skulle kunna undvara, för att det i stället skulle få komma de andligen och lekamligen nödlidande hedningarna till godo! Månne inte våra sparbössor då skulle bli ännu fullare och tyngre för var gång vi tömma dem?

Farbror Einar.

Fortbildningskurs för missionärer.

Under den Allmänna svenska missionskonferensen i Stockholm i sept. förra året framhölls från skilda håll det för missionärerna under deras vilotid i hemlandet starka behovet dels av inre samling och uppbyggelse, dels av rent teoretisk påbyggnad på redan förut förvärvade kunskaper. För att tillmötesgå dessa önskemål kommer det att anordnas en fortbildningskurs för hemmavarande missionärer och missionärskandidater vid Holsby Brunn i Småland den 16—31 aug. 1921.

Programmet kommer att omfatta bibelstudium, uppbyggelseföredrag samt föreläsningar i olika ämnen såsom missions- och religionshistoria, missionsmetodik, fonetik. Vid programmets utarbetande har samtidigt hänsyn tagits till kursens karaktär av vilo- och rekreationstid, varför man sökt undvika överbelastning och berett tillfälle till vila, personligt tankeutbyte och samvaro under eftermiddagarna.

Det är att hoppas, att så många som kunna, skola begagna sig av detta tillfälle till erhållande av vidgad kunskap och själens vila och vederkvickelse, och att dessa dagar skola för deltagarna medföra ett krafttillskott i deras krävande gärning.

Utförlig dagordning kommer längre fram att meddelas.

De svenska missionerna 1919.

Av den allmänna svenska missionsstatistiken för år 1919, omfattande 13 olika svenska missioner, framgår, att antalet *svenska missionärer* f. n. är 559, innebärande en synnerligen glädjande ökning sedan föregående år av 84. Ökningen är till någon del beroende därav, att från och med i år i statistiken upptagits en ny missionsorganisation, Örebro missionsförening, grundad 1908 och bedrivande arbete i Indien, Kongo och Kina. Antalet missionärer, tillhörande denna förening, uppgår till 23, vartill ytterligare komma de av Bibeltrogna Vänner, Fribaptisterna och Frälsningsarmén utsända, resp. 11, 18 och 127 missionärer. Antalet samtliga svenska missionärer vid 1919 års slut skulle alltså uppgå till 715.

De *infödda missionsarbetarna* å samtliga svenska missionsfält uppgå till 2,387 (ökn. 152), vartill komma å Bibeltrogna Vänners och Fribaptisternas fält resp. 25 och 12, eller sammanlagt 2,424. Av de infödda missionsarbetarna komma 962 på Sv. kyrkan, 288 på Ev. Fosterlandsstiftelsen och 433 på Missionsförbundet.

Antalet *nattvardsberättigade församlingsmedlemmar* utgör 30,275.

De *döpta församlingsmedlemmarna* å samtliga fält uppgå till 49,371, varav å Sv. kyrkans fält 29,075.

Inkomsterna för samtliga svenska missioner, inberäknat Bibeltrogna Vänner och Fribaptisterna, uppgick till 4,140,878 kr. mot 3,188,530 kr. under 1918, alltså en genomsnittlig ökning av 30 %.

För S. M. K:s bedjande vänner

Tacksägelse- och böneämnen.

För Herrens godhet under det svunna året och om ny kraft för det år, som ligger framför, s. 3.

Evangelii framgång bland Kinas militär, s. 7.

De prövade kristna, s. 9.

Guds verk genom de infödda, s. 10.

Herrens omsorg om de sina, s. 10.

Arbetet bland kinesiska fångar, s. 11.

De kristnas villighet och kärlek, s. 11.

Einar Verner Wester, s. 12.

De sjuka i vår krets, s. 12.

Den nya ledamoten i kvinnokommittén, s. 12.

De nyantagna missionärskandidaterna, s. 13.

Missionärsinvigningen i Frösö kyrka, s. 14.

Fortbildningskursen för missionärer, s. 18.

JAG SLIPPER SÖRJA.

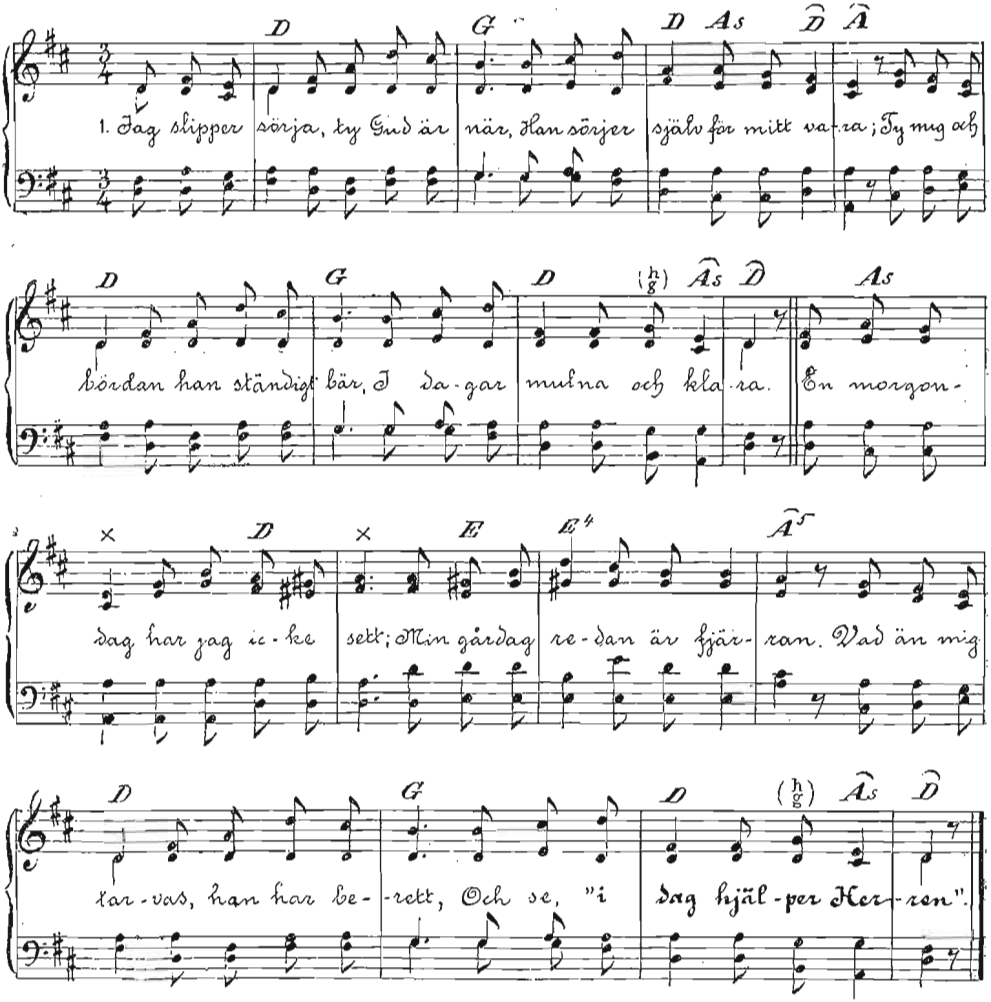

Jag slipper sörja, ty Gud är när,
Han sörjer själv för mitt vara;
Ty mig och bördan han ständigt bär
I dagar mulna och klara.

Kör:
En morgondag har jag icke sett;
Min gårdag redan är fjärran.
Vad än mig tarvas, han har berett,
Och se: »I dag hjälper Herran».

Är Gud min fader — vi sörja då?
Sitt barn han aldrig förglömmer.
Han jämnar vägen, den jag skall gå,
Fast han i molnet sig gömmer.

Han är en fader så underbar;
Vi går av sorg jag då bunden?
För minsta fågel han omsorg har,
Så ock för blomman i lunden.

Åt sparven giver han dagligt bröd,
Fast ingen lada han äger.
Hans hörs ej klaga för brist och nöd,
Där glad han reder sitt läger.

Så är jag lycklig för varje dag
Och glad för den som är fjärran.
När sparven kvittrar, så sjunger jag,
Ty se — »i dag hjälper Herran!»

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under december månad 1920.

Allmänna missionsmedel.

2343. Obs.! Sparade tobaksslantar m. m. 31: 02
2344. Östra och Västra arbetsför., Jönköp. 250: —
2345. V. J., gm M. E., Vrigstad 25: —
2347. A. O., Norderön 100: —
2348. E. och A. F., Kimstad 50: —
2349. Av Herrens medel till Hans förhärligande 1,000: —
2352. Th. S., Strängnäs 10: —
2353. »Sparb.-medel» 8: 33
2354. Tackoffer till Herren för nov. 2: —
2355. »Ett Tackoffer, Djursholm» 1,000: —
2356. Vinköls arbetsförening 130: —
2357. V. A., Forshede 15: —
2358. Bjurholms syförening 100: —
2369. »En syster i Ofvanmyra», gm G. A. E. 50: —
2360. A. P., gm M. K. 2: —
2361. L. E. 5: —
2362. S. L., Styrestad 5: —
2367. H. G., Sthlm, vid försäljningen 100: —
2368. A. W., Lidingö 7: —
2369. S. S., Sthlm 125: —
2373. Säby Syförening, Säbydal, gm A. G. 100: —
2374. E. W. och A. W., sparb.-medel, gm A. W., Tyfors 25: —
2375. Skärstads N. Mfg 100: —
2376. A. G., Malmö, rab. å böcker 11: 25
2379. Missionsoffer i Stefanskyrkans församl.-sal 5/12 60: 11
2380. A. M., Visby 25: —
2381. Koll. i Borlänge 1/12, gm H. E. 10: 37
2382. H. E., Borlänge 2: —
2383. Koll. i Falun, 2/12, gm E. E. 60: 30
2384. D:o i Säter 3/12, gm J. L. 75: —
2385. Säters Hospital, gm S. G. 30: —
2386. Koll. å Södra K. F. U. M., Sthlm, 5/12, gm P. C. 70: 04
2390. Mölnlycke Mfg 15: —
2391. H. A—r 10: —
2392. J. E. L., Höganäs, till H. Linders hemresa 25: —
2393. O. A., Svedala 100: —
2402. »Från en vän» 25: —
2404. »—n, Jer. 32: 27» 30: —
2405. Missionsvänner i Markaryd, Offerkuvert 28: 19
2406. Skillingaryds Kristl. Ungd.-fören. 100: —
2407. »Herrens Tionde», Skillingaryd, gm J. B. 10: —
2409. »Annie» 5: —
2410. Syföreningarnas för S. M. K. försäljn. i Betlehemskyrkan 3/12 1920 4,069: 86
2411. Onämnd, Skellefteå 50: —
2412. D:o, Söderhamn, resebidrag 50: —
2413. S:a Bönhuset, Söderhamn, d:o 10: —
2414. Behållning vid Kinasamkväm i Församl.-huset, Söderhamn 5/12 105: —
2415. Koll. i Sandarne Missionshus 4/12 15: 52
2416. Eckerda mfg 100: —
2417. Ungdomsfören. Emaus Framtidens Hopp, Lännäs 50: —
2418. M. S., Björköby 10: —
2419. »Missionslammets ull», till spridning av evangeliedelar 5: —
2420. E. N. och K. N., gm S. L., Ystad 100: —
2425. E. L., Borlänge 3: —
2426. »Pröven så hurudan jag bliver, säger Herren Zebaot» 10: —
2427. Kinesernas Vänner, Jönköp., resebidrag 100: —
2428. E. och S. Jacobson, Grenna 15: —
2429. »Tackoffer efter sjukdom» 35: —
2430. Erstorps mfg 15: —
2431. »Ett löfte till Herren» 200: —
2432. Dalums Kristl. Ungd.-fören 87: 70
2433. »Onämnd», B. J., tack för bönhörelse 15: —
2434. H. och O., Norrköping 25: —
2435. Onämnd, gm A. B., Skellefteå 5: —
2436. A. B., Ystad 10: —
2440. F. N, Sthlm, sparb.-medel 70: 38
2445. J. L., Herrljunga 25: —
2446. V. A., Strängnäs 50: —
2447. S. S. 20: —
2448. Ur »sparask» i Gustafsbergs prästgård, gm T. N. 90: —
2449. »H. J., Offerkuvert för dec.» 15: —
2450. E. E., Falun 200: —
2453. Vännerna i Hjorted, sparb.-medel, gm M. H. 10: —
2454. E. D. 15: —
2455. M. W., Orrviken 14: 57
2456. »A. P., tackoffer», gm E. G., Sollefteå 10: —
2457. G. K., Björköby 30: —
2458. Onämnd, Tranås, gm K. B. 10: —
2460. Koll. i Björklinge, gm M. E. 34: —
2461. Mfg i Björklinge, resebidr. gm d:o 25: —
2462. Koll. i Valbo, gm K. W. 28: —
2463. Koll:er i Delsbo och Bjuråker, gm S. S. 90: 55
2464. D:o i Hagmuren och Åshammar, gm A. J. A. 30: —
2465. D. U. F. i Hagmuren och Åshammar 100: —
2466. A. W., Korsnäs 50: —
2467. Koll. i Brötjärna, gm A. R. 48: —
2468. Koll. i Norberg, gm P. S. 11: —
2469. Resebidrag, gm A. E., Sala 10: —
2470. C. C., Varmsätra 50: —
2471. Koll. i Isätra, gm B. 15: 25
2472. »Onämnd», ur sparbössan 67: 56
2473. S. O., Sala, d:o 10: —
2474. Onämnd, Sala 25: —
2475. Obs.! Sparade tobaksslantar m. m. 30: 55
2479. Hörle Kristl. Ungd.-fören. 50: —
2480. Missionsanktion i Örberga, gm A. S. 200: —
2481. »A. R.», till I. Böllings underh., gm K. B. 50: —
2482. J. K., Sanda, sparb.-medel 50: —
2483. A. R., Mobäcken 50: —
2484. Walleberga syförening 310: —
2485. S. N., Målsryd 100: —
2488. J. A., Offerkuvert 5: 01
2489. A. J., Spöland 25: —
2490. »Okänd», gm G. K., Göteborg 56: —
2492. Huskvarna Kristl. Ungd.-fören. 75: —
2495. A. G., gm P. A. G., Umeå 10: —
2496. Onämnd, gm J. Th., Höör 50: —
2497. Vij, Hoo och Solberga arbetsfören. 50: —
2498. B. P., Stensjön 1: —
2501. Arbetsfören. för Lappska och Hednamissionen, Kristianstad 73: —
2502. Offerkuvert från Kristianstad, gm A. G. 29: 50
2503. J. M., Jönköping 200: —
2504. Söndagsskolbarn i Bäckseda, gm A. S. 10: —
2505. K. L., Sandbyhof, Offerkuvert 6: —
2506. M. K., Offerkuvert 10: —
2512. Koll. i Mellerud 10/11 13: 50
2513. D:o i Bäckefors 11/11 10: 50
2514. D:o i Skärstads Nya Miss.-hus 6/12 50: 25
2515. D:o i Barkeryd 9/12 21: —
2516. D:o i Kynnholmen, 10/12 20: —
2517. M. B., Barkerydsby 40: —
2518. N. O., Huskvarna 25: —
2519. S. G., Nässjö 100: —
2520. Resebidrag till R. B:g, gm O. L., Ånaryd 10: —
2521. D:o till d:o, gm C. J. G., Nässjö 10: —
2522. D:o till d:o, gm F. Frinnaryd 10: —
2523. A. L., Skellefteå, Offerkuvert 20: —
2524. K. H., Skellefteå 100: —
2525. En vän till C. Sjöströms underh. 200: —
2526. T. L., Sävenäs, till d:o 15: —
2530. »Onämnd», gm G. G., Uppsala 150: —
2531. I. U., sparb.-medel, gm d:o 11: 51
2532. I. A. N—s, sparbössa, gm M. Ph. T., Linköping 21: 26

2533. »Tvenne lyckliga vänner», I. W. och A. B., gm d:o 15: —
2534. A. H—ms sparbössa 25: —
2537. »En vän till Missionen», gm M. J. 10: —
2539. Kinavänner i Strängnäs 7: —
2540. Missionsvänner i Malmö, resebidr. till J. E. O. 30: —
2541. Koll. vid J. E. O:s besök i Hälsingborg 58: —
2542. Resebidrag till J. E. O. fr. »Libanon», Göteborg 25: —
2544. Fr. K., Sthlm 10: —
2545. Ur sparbössan, från en Kinavän 32: 80
2546. H. P., Hvetlanda, till C. Bloms underh. 50: —
2547. Hannaryds arbetsfören. till M. Lindéns underh. 100: —
2548. Juniorerna i Ofvanmyra till E. Linells underh. 75: —
2549. Mölarps Föreförening 100: —
2550. E. G. B., Lidingö Villastad 50: —
2551. Hävryds mfg 100: —
2552. A. H., Kalmar 75: —
2558. a) »Ett tack» 10: —
2558. b) Vännerna D., Moholm, gm C. W. C., Leksberg 26: —
2559. Grödinge mfg, Tumba 22: —
2560. Bjurbäcks missionsförsamling 60: —
2561. »Okänd, Stenstorp» 10: —
2562. Kinakretsens Sparbössa, Norrköp. 75: —
2568. E. H., Bofors 5: —
2569. H. J., Bofors 1: 15
2570. E. F., Karlskoga 2: 25
2571. H. L., Karlskoga 10: —
2572. E. K., Krylbo, sparb.-medel 100: —
2573. E. J., Mariestad, Ett tackoffer till Herren 50: —
2574. G. A., Kåge, gm S. S. 15: —
2575. F. A., Björka, gm G. G., Motala 47: 50
2576. A. A., Flisby 10: —
2577. »Karl-Erik och Sten», Mariestad 16: —
2578. K. F. M., Sala 40: —
2579. »Onämnd, i brev» 2: —
2580. Koll. i Spöland 19/11 76: 17
2584. Sparb.-medel Annandag Jul i Björköby, gm E. W. 72: —
2585. R. H., Göteborg 75: —
2586. H. H., Dalum 10: —
2587. S. S., Frinnaryd 5: —
2588. Sv. Lärares mfg till D. Landins underh. 800: —
2589. Missionsmedel från Mora, gm M. S. 76: 25
2594. V:a Åsaka syförening 275: —
2595. Missionsvänner i Usta, gm J. S., St. Mellösa 97: 20
2596. Styrestads mfg 200: —
2597. »Tre systrar», gm G. G., Uppsala 30: —
2598. E. U., gm d:o 10: —
2599. Koll. vid föredrag i Lanna, gm G. L. 9: 49
2600. R. A., Gävle, rab. å H. S. Ö. 11: 25
2602. E. J., Bankeryd, gm V. V. 7: 50
2603. Bankeryds Östra Missionsförsamling, gm V. W. 50: —
2607. Bankeryds Kr. Friförsamling, gm K. B. 50: —
2608. H. J., Lindesberg 100: —
2609. Kinne Vedums mfg, sparb.-medel 100: —
2610. Karstorps mfg 100: —
2611. Till C. och E. Bloms underh.: från Skede 50: —, Hvetlanda 150: —, Ulriksdal 50: —, Lämnhult 25: —. Till J. Hultquists underh.: från T. D. 50: —. Till M. Lindéns underh.: Koll. vid kretsmöte i Ulriksdal 147: 77, gm A. S. 472: 77
2612. C. M., Edsbyn 5: —
2613. S. T., D:o 5: —
2614. »Kinas del vid skördefest i Kyan, okt. 1920» 122: —
2615. Sparb.-tömning i Kyan 27/12 230: —
2616. H. M., Edsbyn 5: —
2617. Obs.! Sparade tobaksslantar m. m. 32: 05
2618. A. S., Norrköping, prov å S. L. 7: 50
2619. I. A., Katrineholm, d:o 5: —
2621. E. W., Karlstad, sparb.-medel 13: 40
2622. K. S., Hook 10: —
2623. K. T., D:o 5: —
2624. I. J., Hädingö 10: —
2625. Ekekulls mfg 75: —
2626. S. B., »Tackoffer» 6: —
2627. B. V., D:o 2: —
2628. V. och C. E., Kumla 200: —
2629. »Tionde av lön och julklapp», M. B. 20: —
2630. Gm K. M. A., till A. Forsbergs och M. Björklunds hemresa, från K. F. U. K:s Centralfören. och K. F. U. K., Göteborg 2,400: —
2632. Barnsyförening, Kåge, till E. Sjöströms underh. 100: —
2633. O. M., Orrviken 10: —
2634. Forshems mfg 75: —

Kr. 19,672: 36

Särskilda ändamål.

2346. Sanne Kristl. Ungd.-för. för Tjen Si-Oön i Chiehchow 50: —
2350. G. S., Ljungskile, till M. Pettersson för hungrande barn 8: —
2351. A. E. L., Broddetorp, till C. Blom, att anv. efter gottf. 20: —
2363. A. J., Fröberga, till Barnh. i Sinan, gm M. K. 20: —
2364. »Onämnd», till D:o 10: —
2365. E. F. A., Sthlm, att anv. för de hungrande barnen 50: —
2366. S. J., Skövde, till O. Carlén, att anv. efter gottf. 50: —
2370. Från Vänner i Kimstad, till Barnh. i Sinan 76: —
2371. Skolbarn i Sandsjö till d:o, gm S. J. 12: —
2372. D:o i Kimstad till d:o, gm E. A. 12: —
2377. Kinesgossarnes Vänner i Umeå, till gosskolorna i Kina, gm J. N. 42: 54
2378. Vesta-Hjortsberga syfören. sparb. till Maria Nylin, att anv. eft. gottf. 50: —
2387. M. R., till E. O. Beinhoff, att anv. enl. överenskomm. 25: —
2388. A. B., Norrköping, till A. Erikssons bibelkv. 10: —
2389. »I. A. Norrköping», i stället för krans till Konsul Lindqvists bår, till d:o 10: —
2394. Th. H., gm J. S., Malmö, till Barnhemmet i Sinan 100: —
2395. Fr. Ch., gm d:o, till d:o 50: —
2396. »Små korn», gm d:o till d:o 38: 50
2397. A. V., gm d:o till d:o 17: 50
2398. E. N., gm d:o till d:o 10: —
2399. N. N., gm d:o till d:o 10: —
2400. B. B., gm d:o till d:o 5: —
2401. »Skuld», gm d:o till d:o 15: —
2403. En vän i Vadstena, till A. Eriksson, att anv. efter gottf. 5: —
2408. M. H., Björnö, till lindrande av nöden i Barnh. och skolan i Sinan 100: —
2421. E. N. och K. N., gm S. L., Ystad, till M. Nylin, för det tilltänkta sommarhemmet 100: —
2422. D:o till G. Carlén, att anv. eft. gottf. 50: —
2423. E. och J. T., Randsfjord, för evang. på Westers station N. Kr. 200: — 148: —
2424. P. E. W., Djursholm, för evang. Song Hsi-lien 40: —
2437. M. P., Sjömarken, för Uei Jongsengs underh. 25: —
2439. A. L., Fridhem, till N. Engbäck, för inköp av böcker och traktater 25: —
2441. M. P., Sthlm, till Barnh. i Sinan 5: —
2442. Mor S., gm H. I., Älgarås, till d:o 5: —
2443. S. S., gm d:o, till d:o 5: —
2444. E. B., »Söndagsägg», gm d:o till d:o 12: —
2451. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, till soldatverks. i Yuncheng 240: —
2452. Skolbarnen i Tribbhult, till Judit Hultquist för »Olles» skolunderv., gm M. H. 16: 50
2459. K. E. H., Malåträsk, julgåva till någon av missionens skyddslingar 10: —

2476. Söndagsskolbarn i Hassle, till verksamh. i Honanfu 10: —
2477. A. H., Köping, rab. å böcker, till M. Pettersson, för de hungr. barnen 40: —
2478. Hörle Kristl. Ungd.-fören. till H. Linder, att anv. efter gottf. 50: —
2486. A. L., Örebro, till D. Landins verks. 300: —
2487. J. A., »Till hungrande gossar», gm S. J., Örebro 100: —
2491. Emigrant-missionens Ungd.-fören., Gtbg,, för en skolgosses underh. 50: —
2494. »Onämnd», gm L. L., Trälleborg, till Aug. Berg, underh. av ett hungr. barn i Kina 75: —
2507. Onämnd, till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 10: —
2508. »Ett löfte», till Barnh. i Sinan 5: —
2509. Söndagsskolbarn i Sjötorp, till fattiga skolgossar i Ruicheng, gm E. J. 115: —
2510. S. Ungd.-fören., Sjötorp, till Hangens underh. i Ruicheng, gm d:o 50: —
2511. Mfg i Sjötorp till Barnh. i Sinan, gm d:o 35: —
2527. »Given I dem att äta», till E. Sjöström, att anv. för de nödlidande 50: —
2528. I. U., gm G. G., Uppsala, till Barnh. i Sinan 10: —
2529. Ynglingafören. »Libanon», Göteborg, till verksamh. bland unge män i Hoyang 200: —
2536. Skolbarn i Hvetlanda, för Ho Ren-ai i Sinan, gm A. Ö. 25: —
2538. Th. S., Strängnäs, till de hungr. i Sinan 7: 50
2543. I. R., Sthlm, för underh. av Chü Kuan-shiang 45: —
2553. A. H., Kalmar, till Henr. Tjäder, att anv. för de hungr. 50: —
2554. J. P., Baggetorp, till M. Petterssons barnh. 30: —
2555. Koll. vid Ungd.-möte i Baggetorp 19/12, till d:o 19: 40
2556. H. H., Jänserum, till A. Erikssons verks. 15: —
2557. H., Järnboås, i stället för kransar på min hustrus bår, till M. Petterssons verksamhet 42: 50
2565. S. L., Gtbg, till Th. Sandberg, att anv. efter gottf. bland de nödl. 50: —
2566. E. L., Köpenhamn, för nödens lindr. i Sinan 1,000: —
2567. A. J., Umeå, »En julgåva åt Jesus», till underh. av en evang. 100: —
2581. O. W., Malmö, för en evang. 100: —
2590. Syfören. i Bäckersbol, till Rob. Berglings verks. 75: —
2591. Söndagsskolb. i d:o, sparb.-medel till d:o 11: 65
2592. M. E., d:o, sparb.-medel till d:o 28: 35
2593. M. K., till Barnh. i Sinan, gm M. H., Björnö 10: —
2601. M. I., Algarås, till M. Petterssons hungrande barn 20: —
2604. V. L., Chicago, för evang. i Tungchow 146: 40
2605. E. L., Chicago, för d:o i Ishih 146: 40
2606. »Onämnd», till Manl. seminariet 10,000: —
2620. E. S., Kinnemalma, till R. Andersson, hjälp till lindr. av nöden 25: —
2631. Daggryningen i K. M. A., till A. Jansson för Flickskolan i Honanfu 400: —
2635. L. M. F., Ytterligare driftkostn. för Kvinnl. Sem. 2,000: —

Kr. 16,925: 24

Missionshemmet.

2438. M. B., »Tack för Julafton 1919», till Barnens Hem 10: —
2493. L. L., Södertälje, till »Julgotter» d:o 10: —
2499. L. S., Sthlm, till Julmat på d:o 25: —
2500. B. F., Sthlm, till Julgotter på d:o 15: —
2535. S. A., Brodderyd, rab. å böcker, till d:o 31: 25
2563. H. F., Kumla, till Barnens Hem 11: 35
2564. H. B., Hofva, rab. å S. L., till d:o 5: —
2582. E. W., Hälsingborg, till Julglädje på Barnens Hem 25: —
2583. A. J., Rogslösa, Julgåva till Barnen på Duvbo 10: —
2636. D. & E. B., till Barnens Hem 10: —

Kr. 152: 60

Allmänna missionsmedel	**19,672: 36**
Särskilda ändamål	**16,925: 24**
Missionshemmet	**152: 60**
Summa under dec. mån. 1920	**Kr. 36,750: 20**

Med varmt tack till varje givare!

»Sänd ditt bröd över vattnet, ty i tidens längd får du det tillbaka.» Pred. 11: 1.

Nödhjälpsmedel.

H. L., Sthlm, 1,000: —; H. C. L., Sthlm, 50: —; A. N., Skara, 40: —; A. H., Välinge, 10: —; E. L., Alingsås, 25: —; P. T., Kristianstad, 10: —; M. R., Åkerö, 20: —; H. G., S. J., Södra Vi, 50: —; C. K., 10: —; Anna A. 50: —; Agunmaryds Kristl. Ungd.-fören. 150: —; Från Vänner i Gräsbo by, gm P. N., 90: —; O. L., Lidköping, 15: —; J. P., Hvelinge, 25: —; E. L—w, Lidköping, 25: —; »Östgötska» 20: —; I. H., Svartorp, 30: —; »Ett tackoffer, Djursholm», 500: —; Nödhjälpsmedel, vid försäljn., 20: —; »Onämnd» 10: —; »Han ömmar för all deras nöd» 30: —; Kinagruppen inom K. F. U. K., Gtbg, 150: —; I. och N. P. i Björby, gm M. K., 11: —; A. A., Fröberga, gm d:o, 5: —; K. F. A., Fröberga, gm d:o, 2: —; A. N., Broborg, gm d:o 10: —; Onämnd, gm d:o 15: —; F. L., Smål. Stenar, 10: —; G. S., Viksberg, 10: —; E. D., Norrköp., 40: —; H. V., Fellingsbro, 50: —; Småskolebarnen vid Forsberg Ärla, till de hungrande barnen, gm A. W., 15: —; C. S., Västerhiske, 200: —; E. E., Tärnsjö, 70: —; A. J., d:o, 10: —; M. J., d:o, 20: —; A. E., d:o, 10: —; K. P., d:o, 10: —; A. G., d:o, 5: —; A. N., d:o, 10: —; M. E., d:o, 10: —; G. N., d:o, 5: —; J. H. N., d:o, 2: —; O. O., d:o, 5: —; K. E. R., d:o, 2: —; K. N., d:o, 2: —; A. R., d:o, 5: —; S. U., Sthlm, 100: —; E. U., d:o, 50: —; A. M., Värnamo, 50: —; Från Vänner i Bergsjö, gm H. K., 55: —; T., Resville, 10: —; A. L:s, Värnamo, 5: —; Frida, 5: —; F. A., Siviken, 10: —; S. S., Sthlm, 5: —; O. Å., Spjutsbygd, 100: —; L. S., 20: —; S. W., 10: —; M. L., 10: —; E. J., Hököpinge, 30: —; H. J., Sunnansjö, 15: —; J. E. A., Lerdala, 5: —; gm A. G., från en Kinaväu 5: —; S. G., Mohärad, 10: —; E. D., Norrköp., 10: —; »Två Okända», gm A. N., Kungshult, 20: —; G. I., Gtbg, 20: —; C. K., Kinnorp, 40: —; Mjöbults syförening, 100: —; F. J., Rådmansö, 100: —; H. P., Duved, 50: —; M. N., Nätarn, 25: —; H. M., Nävlinge, 20: —; »En skolflicka» 2: —; B. 10: —; H. O., 10: —; H. A:r 10: —; N. E., Lidingö Villastad, 5: —; Från Vänner i Wåmb., gm V. J., 40: —; Från Vänner i Skövde, gm d:o, 37: —; H. S., Kvidinge, 100: —; A. J., Wersås, 5: —; H. G., Gtbg, 20: —; A. P., Sthlm, 20: —; F. O., Hälsingborg, 15: —; Missionsvänner i Wallby, gm M. W., 30: —; O. W. J., Heby, 35: —; S. P. W., Hägerstad, 12: —; J. W. 12: —; M. W. 12: —; K. I. 12: —; A. A. 12: —; E. F. 12: —; W. S. 12: —; E. R. 10: —; S. P. 10: —; S. P. 6: —; H. S., 6: —; K. F., Sthlm, 50: —; Insaml. i Askim, gm A. L., Brottskär, 235: —; H. F., Sthlm, 15: —; »Onämnd» 10: —; S. J. 20: —; S. J. E., Nässjö, 10: —; Födelsedagsgåva, Luk. 6: 38, 15: —; J. & A. P., Töreboda, 100: —; Koll. i Sandarne kyrka 3/12 16: 63; M. K., Edderyd, 100: —; M. J., Edderyd, 10: —; E. J., d:o, 5: —; A. J., d:o, 3: —; D. J., d:o, 5: —; P. J., d:o, 5: —; L. J., d:o, 10: —; J. J., d:o, 10: —; E. J., d:o, 20: —; Wallersta syförening, 40: —; Östads mfgs syförening

35: —; Testamente av fru Kristin Staf, Hedemora, gm M. P., 50: —; M. P., Hedemora, 25: —; M. C., Höfversby, 26: —; Strömstads mfg och Metodisternas Ungd.-fören., 200: —; Vänner i Tived, gm G. E., 40: —; A. L—n, Mariestad, 25: —; Några Vänner i Kimstad, gm Am. N—m, 25: —; I. F., Lindesberg, 20: —; R. S., Nättraby, 5: —; Koll. i Björklinge missionshus 5/12 23: —; Insaml. av sex vänner i Björklinge 22: —; F—a P—n 20: —; A. & A., Tärnsjö, 25: —; H. S., Norrköp., 10: —; Kinavänner i Strängnäs, gm Th. S., 31: —; S. L., Skara, 20: —; H. W., Jönköp., 15: —; Roglösa mfg, gm A. J., 50: —; J. S., Hvetlanda, 19: —; E. och S. H., Östersund, 50: —; A. J. S., Vårdinge, 50: —; L. E., d:o, 5: —; »För de hungrande», 300: —; »Onämnd, Dalsland», 5: —; E. C., Sthlm, 4: —; M. A., Tällberg, 10: —; L. L., Uppsala, 20: —; »Larsbo, Rimforsa», 50: —; M. O., Storsjö, 50: —; »En småländska», Ö. H. K. U.-medl. i Västerbotten, 10: —; M. I., 50: —; H. & O., Norrköp., 25: —; »Onämnd, på Guds befallning», 50: —; M. och H. P. och M. M., Sjömarken, 50: —; E. H., Södertälje, 50: —; K. L., Rydsgård, 5: —; M. O., Rydsgård, 45: —; E. N., Härnösand, 5: —; Vid Blasieholmskyrkan 12/12 10: —; Ukna mfg 50: —; Missionsvänner i Fageräng, gm C. S., 60: 15; E. L., Bankeberg, 100: —; J. G., 5: —; E. och E. P., Kymboholm, 20: —; Herrljunga Junior-fören. 75: —; J. A. och J. T., gm M. Ph. T., Linköping, 4: 50; O. A., E. M., gm d:o, 4: 50; M. Ph. T., Linköp., 25: 15; M. P. E:s sparbössa, 2:90; »F. d. Daggryningsmedlem i Umeå», 50: —; B. N., Svängsta, 50: —; Gm Göteborgs Veckotidning 60: —; Sandhems mfg, koll. för de nödl., 129: —; C., Sthlm, 50: —; »Onämnd» 10: —; Vänner i Falun, gm E. E., 100: —; Inkomst vid förs. i Väsby missionshus 11/12 270: —; E. W., Finspong, 20: —; R. B., Filipstad, 170: —; A. J., 15: —; Från en syförening i Hackvad 65: —; A. N. Hackvad, 15: —; D. M., Malmslätt, 25: —; K. P., Myresjö, 20: —; A. F., Södertälje, 60: —; A. K., Lommaryd, 30: —; Daggryningen, Mariestad, 100: —; Gm C. L., Asker, insaml. vid födelsedagsfest hos A. J. Lid, 47: 12; »De nödlidande i Kina» 10: —; S. O., Sala, 50: —; H. S., Sala, 25: —; Insamling för de nödlidande i Kina, gm P. C. S., Blaiken, 54: —; D. S., Trädet, 10: —; M. Ö. 5: —; E. A. 10: —; E. I. 5: —; J. D. J., Ulvåsa 6: —; M. K., Dösjöbro, 108: —; J. och E., Klenshult, 20: —; J. H. B., Segerby, 130: —; Törefors Syförening, gm A. B., Töre, 100: —; Syföreningen, Masås, 75: —; S. J., Örebro, 200: —; K. och A. K. W., 50: —; I. L., gm S. A. A., Höganäs, 10: —; Efter avl. fröken Hulda Kuistberg, gm d:o 25: —; S. A. A., Höganäs, 30: —; H. och S. B., Astorp, 50: —; A. J., Gränna, 20: —; K. H. N., Säfsjö, 150: —; Två missionsvänner i Hångsdala och Skärstad, gm H. J., 400: —; »Gåva från Ph. i H.», 50: —; Koll. i Husqvarna, gm N. M. O., 104: 18; Gåvor i Husqvarna, gm d:o 213: —; J. R., Stengårdshult, 50: —; »Tack Gud», Höör, 100: —; I. B—n 10: —; K. E., Norrköp. 5: —; Onämnd, gm d:o, 15: —; Söndagsskolbarn i Fröberga, gm d:o, 8: —; J. M., Jönköp., 200: —; E. D., Ö. Korsberga, 10: —; H. B., Västervik, 50: —; Vänner i Delsbo, »en nypa mjöl», gm S. S., 70: —; G. J., Ramkulla, 10: —; U. H., d:o, 10: —; S. K. 25: —; K. N., 15: —; A—N., Motala, till »en hungrande Kines», 55: —; Ur Bernas sparbössa 3: —; Ifrån Berna 2: 50; I. A., Täby, 10: —; K. H., till de nödlidande 25: —; K. R., d:o, 10: —; M. och E. W., d:o, 10: —; »Mätta de hungrande», 40: —; Koll. i Ölmstads missionshus, gm O. L., Bröttjemark, 194: —; I. H., Sthlm, 50: —; H. S., Hökerum, 110: —; J. H., Nässjö, 20: —; »Onämnd» 10: —; Söndagsskolbarnen i Jönköp., gm H. J., 25: —; Insaml. vid en offerfest i Bråna missionshus 12/12 126: 75; Insaml. på en fest i Nora, gm E. L., Kofland, 60: 70; Insaml. på lista, utskriven av missionär Höglander, gm M. P., Kofland, 361: —; F. J., Wånga by, 10: —; D., Linghem, 10: —; V. J., Jönköp., 10: —; M. B., Offerdal, 80: —; M. N., Nätarn, 100: —; A. J., Lidingö, 5: —; I. L., Forssa, 15: —; A. B., Sthlm, 10: —; En skärv till de hungrande i Kina 10: —; Spira 10: —; C. och A. J., Halna, 60: —; »Vasabo» 30: —; Ett tackoffer till de hungrande, 50: —; S. A., Sthlm, 10: —; E. P., Romneby, 10: —; A. C—n, Vhtm., 50: —; B. P., Lister-Mjällby, 10: —; K. J., Strängnäs, 10: —; J. L., Mariefred, 10: —; Kronobäcks folkskola 98: 50; O. H., Sthlm, 15: —; E. B., St. Essingen, 10: —; Missionsvänner i Uppsala, 45: —; O. J., gm A. L., Norrköping, 50: —; A. H., gm d:o, 5: —; E. A., gm d:o, 10: —; Onämnd, gm d:o, 10: —; E. A., Sthlm, 20: —; L. B., Sthlm, 5: —; M. L., Maspalösa, 50: —; gm I. A., Norrköp., »Ett tackoffer för Guds välsignelse», 250: —; Th. A. 50: —; G. A. 50: —; S. U. 25: —; M. H., 10: —; Från några Kinamissionsvänner, gm M. S., Örebro, 65: —; L. S., Tidan, 150: —; Insaml. gm S. P. W., Hägerstad, 120: —; Familjen P—s, Sthlm, 100: —; C. H. 30: —; Herr P., Sthlm, 50: —; »Onämnd» 15: —; Fru J., Sthlm, 10: —; »Från vänner i Storbränna», 155: —; E. N. och G. S., Kungshult, 10: —; E. R., gm I. A., 5: —; J. J., Söderåkra, gm O. Å., Spjutsbygd, 100: —; E. H., Djursholm, 30: —; Från Söndagsskolan i Skärbäck, gm A. C., 25: —; A. N., Romanäs, 50: —; A. G., Umeå, 10: —; N., Kisa, 10: —; C. H., Mora-Noret, 5: —; R., Jönköping, 71: 16; Ingelsträde barnsyfören. 50: —; K. B., Kumla, 30: —; S. R., Häsby, 10: —; Karl-Erik och Sten, Mariestad, 80: —; Onämnd, gm E. B., 40: —; H. H., Broddetorp, 15: —; E. W., Hälsingborg, 75: —; J. E. B., Halmstad, 1,000: —; Vänner i Munkflohögen, gm E. H., 70: —; A. G., Malmö, 500: —; Syskonen S. och M. L—m, 40: —; Insaml., koll. och gåvor, gm D. L., Marielund, 200: —; Från Mora, gm M. S., 76: 25; E. L., Jönköping, 5: —; A. och E. P., Björköby, 7: —; Från E. S. D. söndagsskolklass, Göteborg, 7: —; C. O., Åstorp, gm H. B., 20: —; Forshems Kristl. Ungdomsfören., 21: —; A. och R., 30: —; Mantorps Kristl. Ungdomsfören. 145: —; Ungdomsfören. Syskonbandet, Mantorp, 145: —; R. K., Karlstad, 10: —; D. S., Enköping, 10: —; G. N., Slättmon, 10: —; A. och F. J., Enskede, 25: —; »Onämnd», 25: —; Syfören. »Myran», Växvik, 25: —; I. A., Örnsköldsvik, 31: 50; S. B., Örnsköldsvik, 50: —; S. L., Delsbo, 50: —; R. och D., Norrahammar, 10: —; J. J., Fölsbyn, 15: —; Underhavande på Hörjens Gård, Kräklinge, 35: —; »Från en missionsvän» 40: —; V. A., Storå, 10: —; A. L. G., Skövde, 26: 50; M. S., Örebro, 30: —; P. L. 10: —; Y. S., Flisby, 35: —; M. A., Vretstorp, 100: —; »Från Torkel» 5: —; Kinne Wednms mfg 250: —; Från Näsby, gm A. S., Hvetlanda, 238: —; K. och E., Nye, 80: —; E. K. och K. S., Rimforsa, 16: —; M. L., Lakvik, 50: —; M. L., d:o, 20: —; J. L., d:o, 10: —; Ch. L., d:o, 10: —; H. A., d:o, 10: —; Fru N., d:o, 10: —; J. N., Kristinehamn, 20: —; F. P., Skillingaryd, 200: —; E. H. K., Sthlm, 10: —; E. A., Norrköping, 20: —; Från en liten söndagsskolflicka, 1: —; M. C., Björkfors, 10: —; Medel från Offerfest i Södra Trauhult, gm A. L., 79: —; E. T., Grebo, 10: —; J. H., W—st, 5: —; En hopsamlad gåva, gm C. J. E., Kulla, 175: —; T. B., Ramnås, 5: —; H. J., Rimforsa, 8: —; Ur Herrens stora förrådshus, 150: —; G. V—g, 10: —; Th. S., gm K. N., Sävsjö, 10: —; H. G., Grenna, 40: —; A. F., Enköping, 50: —; Vänner i Horn, gm M. H., Björkbult, 60: —; H. L., Karlshamn, 10: —; Insaml. vid Johannes Magnussons, Korsgårdens, 70-årsdag, gm N. A., Jung, 55: 05; Missionsvänner i Ekenässjön, gm G. A. J., 40: —; H. N., gm M. P., Kofland, 65: —; J. D. T., Lund, 50: —; L. M. F. 3,000: —. **S:ma Kr. 12,904: 09.**

Gåvor till Barnens Hem.

Oktober—December 1920.

Lilltomtavänner: korv och smör, köttfärs; H. och J. L., Ekeby-Almby: 1 kg. smör; Familjen Hj., Dallunda: 12 kg. rågmjöl; Fru A. G., Duv-

bo: ett halvt kg. kaffe; Lilltomtavänner: korv och köttfärs; Fru T., Lund: sylt, kompott och saft, majsena, 2 kuddar; R. W. och L. Ö., gm E. B., Sthlm: linnen, dräkt och blusar; L. T. och B. F: div. kläder; Fru K., Lund: korv, margarin, 1 kostym, dräktkjol, underkläder; Familjen P., Kronobäck: äpplen, honung; Fru S. W., Skellefteå: ett halvt duss. handdukar; Björkerydsvänner: julost; Mörteryds- och Bodasjöglevänner: julost; Lilltomtavänner: köttfärs och korv; »Vänner i Hjorted»: julostar; M. H., Tribbhult: äpplen, 1 kg. smör, torkad frukt, potatismjöl; Fru M. K., Fröberga gård: 1 ost; Fr. försäljningen, Sthlm: bröd och sockerkaka; Lilltomtavänner: blod och köttfärs; Frkn L. L., Sala: 16 par strumpor, div. tyger (»att strö för Messias fötter», advent 1920); E. E., Ingarud: sockerkaka, smör; Fr. A., Brodderyd: 1 ost; H. H., Djursholm: 1 låda julgotter; E. och J. S., Malmö: kaffe, cacao och karameller; L. L., Sala: oblekt väv och div. tyger, 1 täcke; E. A., Hvetlanda: tyger; D. och M. J., Duvbo: lutfisk; K. och A. L., Björkeryd: 1 lamm, ullgarn; M. A., Klockelund, fläsk; F. J., Björkeryd: korv; Lilltomtavänner: köttfärs, biff; A. och L. W., Göteborg: strumpor, vantar, underkläder, skokräm; I testamente fr. fröken M. W., Björkeryd: 1 täcke, div. vävnader; Fru T., Lund: bakverk; Vänner i Hjorted: ullgarn.

Till julgran, klappar och gotter: A. K., Björkeryd 25: —; A. F., Sthlm, 10: —; A. Hj., Eksjö, 25: —; O. och K. G. M., Äppelviken, 30: —; F. P., Björklinge, 10: —; A. W., Sala, 5: —; L. L., Södertälje, 10: —. **S:ma Kr. 115: —.**

Till följd av långvarig sjukdom har det ej varit mig möjligt att personligen tacka var och en särskilt, men frambäres härmed vårt hjärtliga tack till varje givare! Allt har mottagits med största tacksamhet.

Herren älskar en glad givro.

Inez Bölling.

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1921.

Kina-Missionstidningen Sinims Land,

organ för Svenska Missionen i Kina, anmäler härmed sin 26-te årgång. Tidningen utkommer under år 1921 med ett 16-sidigt eller 24-sidigt nummer i månaden.

Sinims Land kommer att redigeras efter samma plan som föregående år. Den vill vara en enande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom sin förbön och offer bära upp missionens heliga sak. Genom uppbyggelseartiklar och bibelstudier — missionär Erik Folke kommer att skriva en serie bibelstudier över ämnet: »Guds folks vandring» — samt genom sammanfattande översikter av missionens stora verk bland folken, vill Sinims Land bliva missionens vänner till hjälp, uppbyggelse och glädje.

Tidningens pris blir: helt år kr. 2: 50, 3 kvartal kr. 1: 90, halvår kr. 1: 50, ett kvartal kr. 0: 90, en månad kr. 0: 75.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 50 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 50 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Gott nytt år. — Guds folks vandring, I. — Vid årsskiftet. — Missionärskallelsen. — »När vävstolarna komma igång.» — Brevavdelningen. — Från redaktion och expedition. — Missionärsinvigningen i Frösö kyrka. — Insända skrifter. — För våra små missionsvänner. — Fortbildningskurs för missionärer. — De svenska missionärerna 1919. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Jag slipper sörja. — Redovisning. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1921.

N:R 2. ÅRG. 26. FEBRUARI 1921. PREN.-PRIS 2:50.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

†

EMY OHRLANDER.

Den 7 dennes nådde oss sorgebudskapet, att vår syster, fröken Emy Ohrlander, efter en långvarig sjukdom, svårartad dysenteri, lördagen d. 5 febr. fått ingå i sin Herres vila.

Fröken Ohrlander avskildes för missionsarbetet d. 6 okt. 1912, avreste till Kina d. 16 i samma månad och stod nu vid slutet av sin första verksamhetsperiod.

Underlig synes oss Guds ledning. Fröken O., som förut ej varit så stark återvann förra sommaren hälsa o. krafter på nytt. Hon stod mitt inne i ett rikt arbete bland de unga i Kina. Jag minnes så väl hennes skara, där de vid vår ankomst till Puchow stodo med cypresskvistar i händerna o. sjöngo lovsången: »Prisen Herren, etc.»

Fröken O. var som en mor för sina barn, och de kommo till henne med sina små och stora bekymmer och blevo aldrig avvisade.

Besöket i Puchow efterlämnade hos oss ett ljust minne. Vid avskedet sjöngs sången: »Gud oss skydde, tills vi möts igen».

Nu är vår syster hemma hos Gud och får instämma i den himmelska lovsången.

Må vi i bön ihågkomma särskilt hennes åldrige sörjande fader, som mycket längtat få se sitt barn åter. Närmast sörjande står dessutom en moster, som uppfostrat henne, samt flera systrar.

»Vad jag gör, vet du icke nu, framdeles skall du få veta det.»

Fröken O. var född i Trälleborg d. 4 okt. 1875, genomgick 1895—96 småskollärarinneseminarium i Göteborg och hade åren 1904—1911 anställning som handarbetslärarinna vid Göteborgs folkskolor.

ÖVER KIDRON.

När de sedan hade sjungit lovsången, gingo de ut till Oljeberget.
Matt. 26: 30.

De sista toner, som ljödo i nattvardssalen i Jerusalem skärtorsdagsaftonen, voro lovsångstoner.

Och vår Herres och Frälsares Jesu Kristi lidandeshistoria börjar betecknande nog med dessa ord: »*När de hade sjungit lovsången.*»

Underlige Frälsare! Då han höll sitt intåg palmsöndagen, då luften genljöd av brusande hosianna-rop, då barnskarorna och lärjungarna jublade, då var hans hjärta fyllt av vemod och sorg, och tårar runno utför hans kinder; men då sorg och bedrövelse fyllde lärjungarnas hjärtan denna kväll, sjöng Jesus en lovsång. Och när kvinnorna gräto över honom på vägen till Golgata, uppmanade han dem att hellre gråta över sig själva.

Det bloddrypande dramat börjar alltså med en lovsång. Det oskyldiga offret för det värsta justitiemord, världen bevittnat, går sjungande sitt lidande och sin död till mötes. Utanför smög Judas omkring i mörkret, men inne i nattvardssalen var det ljus och lovsång. »*Då skolen I sjunga såsom i en natt, då man firar helig högtid.*» (Jes. 30: 29.)

Lovsång styrker hjärtat. När man blivit herre över sin nöd, så att man kan börja sjunga i sitt hjärta inför Herren, är man över det värsta. Men intet kan så framkalla lovsång i hjärtat, som att hava Jesus hos sig. Där Jesus är, där är alltid lovsång.

Det är icke säkert, att det är lovsång, där palmerna svingas, och hosiannaropen ljuda — än mindre där bägarna lyftas vid pukors och trumpeters ljud — det kan så lätt och hastigt skifta; men där Jesus är, där välla lovsångens källor.

Det är gott att hava Jesus hos sig. Aldrig är en stig så smal, att du icke kan finna hans heliga fotspår före dig — aldrig ett mörker så tätt, att icke hans heliga gestalt lyser framför dig.

Välsignat är det stilla sorgerummet, även om hjärtat gråter, om blott Jesus är när. Välsignat det sjukhus, där Jesus går från säng till säng. Välsignad den människa, som trångmål och nöd driva i Jesu famn. Välsignat det Guds barn, som med tack i sin själ tar korset uppå för att därigenom förhärliga sin Frälsare.

Gud läre och hjälpe oss att gå med lovsångstoner i Mästarens spår genom lidande till härlighet, genom kamp till seger!

— — — Det var vid midnattstid, den lilla skaran gick genom Jerusalems nattysta gator. Det fattades en i skaran — de hade varit tretton, då de kommo, nu voro de blott tolv. De togo vägen genom stadsmuren mot öster, stego ned i dalen, gingo över Kidrons bäck och stego så uppför Oljebergets närbelägna sluttning, tills de nådde Getsemane.

Mycket ha de väl icke talat på vägen. Ångesten låg tryckande tung över lärjungarnas sinnen och band deras tungor.

Ut genom *fårporten* bar det — den som nu har namn efter Stefanus —

och då erinrar sig Jesus ett av de profetiska orden om den gode herden och fåren: *I skolen alla komma på fall, ty det är skrivet: »Jag skall slå herden, och fåren skola förskingras.»* Det var Sak. 13: 7 han tänkte på: *»Svärd, upp mot min herde, må herden bliva slagen!»*

Och en rysning går genom Jesu själ — ett varsel om vad som väntade honom — det är, som om han på avstånd hörde korset snickras.

Han ser i andanom Guds vredes svärd glimma, draget emot honom. Vilket underligt tal är icke detta — slå herden — slår man en herde? Ulven slår man, legoherden slår man, stigmannen och rövaren likaså; men herden, den gode herden?

Ja, här möter oss Guds stora, djupa hemlighet. *Också detta kommer ifrån Herren Sebaot; han är underbar i råd och stor i vishet* (Jes. 28: 29). Det är korsets gåta vi redan stå inför. Men Jesus själv blev dock omedelbart lugn inför det hotande, som låg framför honom; lovsången hade ännu icke förklingat i hans själ. Han tillfogar: *»Men efter min uppståndelse skall jag före eder gå till Galileen.»* Uppståndelsens morgonrodnad glimmar redan för hans öga bortom långfredagsnattens mörker. »Vad heligheten krävde, måste kärleken giva. Rättfärdigheten måste bliva obarmhärtig emot sig själv för att kunna bliva barmhärtig emot oss.»

Så kommo de ned till Kidrons bäck. Kidron betyder »den svarta», och så kallades den, emedan den på våren svällde upp och blev brun och brusande. Över denna bäck gick David en gång med tungt hjärta, då han barfota och gråtande flydde för sin son Absalom (2 Sam. 15: 23, 30). Nu var det hans ättling, den sannskyldige Davidssonen, som fick vandra samma väg, också han förkastad och förskjuten av sitt upproriska folk. *Men lovsången bar honom in i lidandet.*

(Ur *»Guds lamm»* av A. Fibiger.)

GUDS FOLKS VANDRING.

Av *Erik Folke.*

II.

Lammets blod.

Påskalammet intog, såsom vi påpekat, en enastående ställning ibland Gamla förbundets offer. Dessa betecknade nämligen var för sig *en* sida av frälsningen. Påskalammet åter hade en fullare och rikare innebörd. Användningen av dess blod kastar ljus över frälsningens stora hemlighet, användningen av dess kött låter oss blicka in i rikedomen av de välsignelser, gemenskapen med vår Frälsare medför för oss. Därför skriver också aposteln till de troende i Korint: »Vi hava ock ett påskalamm, som är slaktat, nämligen Kristus. Låtom oss därför hålla högtid.»

I 2 Mos. 12: 7 heter det: »Man skall taga av blodet och stryka på båda dörrposterna och på övre dörrträet

i husen, där man äter det. Ingen av eder må gå ut genom sin husdörr intill morgonen.» Blodet var försoningsmedlet, men det blev verksamt endast då folket i lydnad för Guds förordning och i tro på löftet om förskoning intog en rätt ställning till detsamma d. v. s. bekände sin tro på det genom blodbestrykning och sökte sin räddning i dess skygd genom att förbliva i sina hus intill morgonen. (Se Ebr. 11: 28). »Ty», heter det i kap. 12: 23, »Herren skall gå fram för att hemsöka Egypten; men när han ser blod på det övre dörrträet och på de två dörrposterna, skall Herren gå förbi dörren och icke tillstädja Fördärvaren att komma in i edra hus och hemsöka eder.»

Påträffades någon utom blodets råmärken, vore han hemfallen åt döden. Varken härstamning från Abraham, löftena, eller egen godhet, förtjänst, längtan efter frälsning — intet av allt detta eller annat dylikt kunde fria från döden, endast och allenast blodet och en rätt ställning till blodet var frälsande. Det var icke ens fråga om huru mycket man med förståndet kunde fatta innebörden av blodets försonande kraft utan blott om en rätt tros- och lydnadsställning till detsamma.

Därför kunde alla få vara med, ty de kunde alla förbliva stilla i sina hus.

På samma gång blodet var givet Israel såsom det enda försoningsmedlet, var det också för dem den enda *fridsgrunden.* I Israels barns hem behövde ingen denna hemska domsnatt känna bävan eller förskräckelse. Överallt i egyptiernas hus var det veklagan, hos dem åter voro allas hjärtan fulla av fröjdefull förväntan, ty mitt under domen skulle deras befrielsetimma slå.

Och de behövde icke heller här söka något hos sig själva, ty Herren säger i v. 13: »När *jag* ser blodet, skall jag gå förbi eder. Och ingen hemsökelse skall drabba eder med fördärv, när jag slår Egyptens land.» Att Herren såg blodet, däri bestod deras frid. I Kol. 1: 12, 20 skriver aposteln: »Ty det behagade Gud att låta all fullhet taga sin boning i honom (Jesus) och att genom honom försona allt med sig, i det han genom blodet på hans kors beredde frid», och i Rom. 5: 1 heter det: »Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro, hava vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.»

Blodet utgjorde vidare skiljemärket mellan Israels barn och egyptierna. Blodsmärket var tydligt för alla, och i det låg Israels bekännelse. Över hela jorden blev det nu klart, vari skillnaden låg mellan den, som tjänar Gud, och den, som icke tjänar honom. (Se Mal. 3: 18.)

Så samlas också i alla tider Guds pilgrimer under korsets banér, och det banéret lyfta de högt till ett vittnesbörd för alla. »Då jag var bland eder», skriver aposteln till korintierna, »beslöt jag mig för att icke veta om något annat än Jesus Kristus och honom såsom korsfäst.» (1 Kor. 2: 2.)

Bedjen för missionärerna! **Skriven till missionärerna!**

SÄNDEBUD TILL SINIMS LAND.

Den 19 febr. avresa S. M. K:s senast antagna missionärskandidater till England för att efter några månaders vistelse vid Kina Inland Missionens utbildningshem i London på hösten fortsätta direkt till Kina. Vi meddela härnedan de utgående systrarnas porträtt jämte några personliga data etc. ur deras liv.

Fröken Hanna Wang

är född i Frösö församling i Jämtland den 27 juni 1891. Hennes nu hemgångne fader var lantbrukare och utövade ett välsignelserikt inflytande på sina barns utveckling. Tidigt väcktes hos fröken Wang hågen att få studera, men skolförhållandena i hennes hemtrakt voro mycket dåliga, och fröken W. var som den äldsta i syskonskaran mycket bunden vid hemmet såsom moderns hjälp. År 1909 vann hon emellertid inträde vid Östersunds seminarium, där hon studerade i två år. Ifrån denna tid har hon tjänstgjort som lärarinna i olika församlingar i sin hemtrakt.

Om sin omvändelse och sin missionärskallelse meddelar hon själv i sin ansökan till kommittén: »Stilla kom jag till tro på min Frälsare under seminarietiden, och stilla har jag letts fram till min missionskallelse. Redan under konfirmationstiden var Kristus min längtans mål, men ändock kom jag att av kamrater något litet dragas med i världens förlustelser, men Guds röst tystnade ej, och ro fann jag först i Hans öppna famn.»

I de byar, där fröken W. verkade som lärarinna, florerade all skönsogudaktighet. Där upptog hon nu söndagsskoleverksamhet, och när omsider Guds ords förkunnare nådde även till dessa trakter, tog hon verksam del i arbetet för Guds rike. Nu började hon ock att erfara Herrens kallelse att bliva hans vittne i Kina, fr. a. genom de intryck, hon fick mottaga genom »Sinims Land». Detta var redan år 1913. »Under dessa väntans år har jag hela tiden vetat, att kallelsen stod fast, även om den första hänförelsens känslor förbytts i den stilla, bjudande pliktens. — — Under de ungdomskurser och konferenser, jag fått bevista, samt i de väckelser, jag fått vara med om i min skolplats och hemtrakten, har jag känt, att jag står i skuld, och det enda jag som tackoffer för allt kan giva, är mitt liv i Hans tjänst.»

Fröken Elsa Engström

— syster till fru Hildur Andersson — föddes på Ingarud i Skaraborgs län d. 3 dec. 1890. Båda hennes föräldrar äro döda. Av dem mottog hon djupa intryck och lärde sig tidigt älska såväl Herren Jesus som hednamissionen. Redan som barn, säger fröken E. i sin ansökan, »gav jag Gud det löftet, att om Han bevarade mitt liv tills jag bleve stor, så ville jag gå ut med det glada budskapet till hedningarna». Först år 1909 — efter det hon genomgått Mariestads åttaklassiga läroverk för flickor — kom det emellertid till ett helt avgörande för Herren, och hon började med glädje arbetet för Honom bland barnen. Genom yttre förhållanden förblev emellertid hennes väg stängd, och hennes missionskallelse sattes länge på prov. »Men med glädje ser jag nu, att Herren öppnat vägen för mig härhemma, och då vågar jag i förtröstan på Hans löfte: 'Frukta icke, jag hjälper dig'. inlämna min ansökan och bedja Gud leda mig i fortsättningen på sin viljas väg.»

Fröken Elna Gunnardo

föddes den 29 aug. 1897 i Tullösa församling, Skaraborgs län. Hennes föräldrar äro stationsföreståndaren K. A. Gunnardo vid Åsaka järnvägsstation och hans maka. Efter genomgången folkskola vistades hon åren 1916—1918 vid Skara småskollärarinneseminarium och har sedan tjänstgjort som småskollärarinna samt en termin vistats vid Sv. Alliansmissionens bibelinstitut i Jönköping.

Vid femton års ålder blev fröken Gunnardo omvänd till Gud och har alltsedan tidiga barndomen känt kallelsen att gå ut som missionär.

Vi tillönska dessa våra tre systrar Guds rika välsignelse i deras kall och »anbefalla eder åt Gud och åt hans nådesord, åt honom som förmår uppbygga eder och giva åt eder eder arvedel bland alla, som äro helgade». (Apg. 20: 32.)

Från redaktion och expedition.

Till England

avresa fröknarna *Wang, Gnnnardo* och *Engström* om Gud så vill, från Göteborg d. 19 jan. Efter en tids utbildning i England hoppas vi, att väg skall öppnas, så att de på sensommaren få fortsätta direkt till Kina via Suez.

Till Kina.

Den 2 jan. bjöd makarna Sandbergs 13-åriga dotter Ingeborg farväl åt sina vänner på Duvbo. Hon anträdde då den långa färden ut till sina föräldrar, vilka, sedan skolfrågan i och med Svenska skolan fått sin lösning, berett henne denna möjlighet. Resan till Malmö gick under fröken Sundells ciceronskap. Därifrån fortsattes färden över Tyskland till Venedig i missionär W. Dreiers och hans syster sällskap, tillhörande S. A. M. Färden till Venedig gick bra. Tågen i Tyskland voro väl uppvärmda, vilket emellertid ej var fallet i Italien. I Venedig blevo våra resenärer fördröjda, i det att den utsatta avgångstiden för båten gång på gång framflyttades. Ännu när detta skrives, har icke till oss det telegram ingått, som enligt överenskommelse skulle bekräfta deras avresa från Europa. Låtom oss omsluta dem allesammans med en förbönens mur, att *allt* i sanning för dem må samverka till *det bästa!*

Dödsfall.

Till exp. har ingått meddelande om att fröken Maria Petterssons mor avlidit, vilket meddelande vi telegrafiskt befordrat till fröken P. Bedjen för henne och för de övriga efterlevande!

Våra publikationer

ha även i år vunnit god åtgång. Av julkalendern H. S. Ö. återstår dock ännu en restupplaga. Säkerligen torde den ännu genom våra vänners benägna medverkan kunna finna spridning och bliva till välsignelse.

Av ungdomsboken *»Hudson Taylor»* har den första upplagan slutsålts, och i sin andra upplaga vinner den alltjämt ökad spridning. Till utdelning bland ungdom i skolor, konfirmationsklasser, junioravdelningar etc. har den visat sig synnerligen lämplig. Vi äro alltjämt tacksamma för våra vänners medverkan till upplagans försäljning. Priset på H. S. Ö. är resp. kr. 2:50, 3:— och 4:50 för häft., kart. och klotb. samt för *»Hudson Taylor»* kr. 1:50. Vid rekv. av mer än 5 ex. lämnas 25 % rabatt.

Av *»Sinims Land»*, bundna årg. för år 1919 finnes ett mindre antal kvar och försäljes till 1 kr. per ex. I denna årg. återfinnes bl. a. den omtyckta sången: *»Jesus den Eneste»* med noter.

Våra prenumerantsamlare

ha även i år skänkt oss en värdefull hjälp vid spridningen av Sinims Land. Ännu kunna vi dock ej avgöra, huruvida någon ökning vunnits i prenumerantantalet. Därefter sträva vi alltfort, ty betydelsen av tidningens rikliga spridning kan ej överskattas. Ett sätt, som av flera prenumerantsamlare befunnits effektivt, har varit att för olika personers räkning, som de velat intressera för missionen, prenumerera å S. L. på posten, antingen för helt eller halvt år eller för kortare tid. Vid utgången av denna tid ha de sedan själva på förfrågan därom önskat förnyad prenumeration. Just nu i början av året är den rätta tiden att på detta eller andra sätt vinna nya prenumeranter.

Hungersnöden i Kina

är alltjämt föremål för stort och verksamt deltagande från missionsvännernas sida inom olika grupper. Hittills ha vi med stor tacksamhet fått mottaga och uttelegrafera kr. 40,000 i nödhjälpsmedel. Den bank, som förmedlar utsändandet av dessa medel, har godhetsfullt gjort detta avgiftsfritt. Missionär Benihoff meddelar, att han blivit utsedd till ledare för distributionsarbetet i hela västra Honandistriktet, varför han måst överlåta det evangelisatoriska arbetet åt de infödda medhjälparna, och han hoppas att detta skall bli dessa till god fostran. Låt oss med honom bedja därom, liksom att de utsända nödhjälpsmedlen må finna den bästa möjliga användning!

MISSIONÄRSKALLELSEN.

Av *J. Hudson Taylor.*

II.

II. Kinamissionärens personliga egenskaper.

Jag behöver ju knappast säga, att han skall vara helt och omisskänneligt frälst och omvänd till Gud och helt avskild för hans räkning, en helgad och stadgad kristen. Lika önskvärt är det, att han visat sig vara till hjälp och nytta för någon annan själ och att han, åtminstone i någon mån, genom sin karaktär gjort intryck på och utövat ett gott inflytande över sin omgivning. Men dessutom bör en missionär vara osjälvisk, så att han kan ge akt på och ta hänsyn till andras känslor och behov. Han bör vara tålig utan att vara känslolös och kunna möta motstånd med lugn och långmodighet. Ihärdig bör han även vara, så att han icke så lätt förlorar modet. Utom allt detta behöver han även energi — som

han dock måste kunna helt behärska — och förmåga att utöva ett ledande inflytande. Jag får icke underlåta att nämna en synnerligen viktig förutsättning för en framgångsrik missionsgärning, nämligen frihet från all rasstolthet. Ty ingenting verkar mera frånstötande än detta på dem, vi arbeta ibland. Och »Herren står emot de högmodiga». Förmågan att kunna ställa sig på deras nivå, som vi vilja hjälpa, och att bli ett med dem är därför synnerligen viktig. Ty endast i den mån en missionär lyckas härutinnan, skola de infödda känna sig som ett med honom. »Ordet vart kött», Kristus föddes »under lagen». Det behagade honom att i alla ting »bliva lik sina bröder» — huru mycket mer skulle icke detta då anstå oss! Han var »Guds visdom» lika väl som »Guds kraft». Och han »efterlämnade åt oss en förebild, på det att vi skulle följa honom och vandra i hans fotspår», 1 Petr. 2: 21.

III. **Förutsättningar för missionstjänst.**

Utom de personliga karaktärsegenskaperna fordras dock vissa andra förutsättningar för arbetet på missionsfältet, såväl fysiska som intellektuella och andliga. Jag vill först upptaga den lägsta gruppen till behandling, emedan redan den kan stänga dörren för många, som vi eljest med glädje skulle mottaga ibland oss i arbetet.

1. *Fysiska förutsättningar.* Dessa böra stå i överensstämmelse med fordringarna i den del av Kina, där missionären kommer att få sitt arbete. Nervsystemet bör vara starkt nog att kunna uthärda påfrestningarna i samband med det nya klimatet, språkstudierna och all slags isolering, som arbetet kan påkalla eller medföra. Matsmältningsorganen böra vara i behörig ordning och muskelstyrka är icke blott värdefull i och för sig själv utan även en god hjälp när det gäller att vidmakthålla hälsan genom kroppsrörelse. Kroppen är Herrens. Därför bör den för hans skull väl vårdas utan att bortklemas.

Personer med fallenhet för svårmod, som de ha svårt att skaka av sig, granntyckta personer, som oftast lida mer eller mindre av dålig matsmältning, liksom även lätt upprörda personer äro vanskliga kandidater för missionsarbete i Kina.

I fråga om kvinnliga missionärskandidater gäller som ett önskemål, att de böra äga en någorlunda kraftig och sund kroppsbyggnad. Somliga av dem komma förr eller senare att ingå äktenskap, och om de icke kunna bibehålla sin hälsa under det äktenskapliga samlivets olika förhållanden, kommer icke blott deras eget arbete att hindras eller rent av att omöjliggöras därigenom, utan även makens verksamhet blir lidande därav, så att han kanske måste lämna fältet. Efter en ingående erfarenhet i saken vilja vi kraftigt framhålla önskvärdheten av att de kvinnliga missionärerna först tillägna sig språket och vänja sig vid klimatet, innan de gifta sig, i de fall så låter sig ordna. Kvinnor med ett mycket lättretligt eller hysteriskt humör äro icke passande för detta klimat.

2. *Intellektuella förutsättningar.* Missionären bör hava ett i grunden sunt förstånd, och får icke förete det ringaste anlag för ärftlig sinnessvaghet, ty det är fara värt, att förhållandena i Kina komme att bringa ett sådant anlag till utbrott. En sund omdömesförmåga är allestädes en värdefull egenskap men i alldeles särskild grad är det så i Kina. Och den snabba anpassningsförmåga, som kan finna sig i alla situationer och göra det bästa möjliga av dem, har man alltid god användning för därute. Avsaknaden av alla dessa förutsättningar hos en missionärskandidat kan förtaga verkan av de bästa föresatser och de allvarligaste ansträngningar, han vore villig att underkasta sig.

Till visad duglighet bör alltid hänsyn fästas. Bildning är värdefull, om

den är parad med praktisk duglighet. Men det finns exempel på sådana personer, som väl ha gjort stora framsteg i olika skolor, men som där synas ha uttömt sitt lilla förråd av praktisk duglighet. Sådana personer äro av föga nytta i Kina. En missionärskandidat bör äga förmågan att idka självstudier i vilken riktning behovet kan påkalla. Om han i sin utbildning har måst försaka en del tillfällen till studier, må vi ihågkomma, att missionärens hela liv och arbete innebär ett rikt och fortsatt studium. Och om endast den nödvändiga begåvningen förefinnes, kan en missionär även med en sådan brist i sin uppfostran få göra en mycket värdefull insats i arbetet.

Ett vinnande sätt samt ledareförmåga äro ock önskvärda egenskaper. Somliga personer äga en förmåga att vinna hjärtan och utöva inflytande, som det är svårt att närmare förklara, men som är en gåva av högsta värde, då den ställes under den Helige Andes ledning. Sådana personer äro vanligtvis varmt fästade vid barn, och dessa i sin tur visa dem kärlek och tillit. Barnens instinkt vilseleder dem icke ofta, och den, som kan arbeta med fördel bland barnen, blir vanligtvis en god missionär. Ledareförmågan ger sig hos somliga tillkänna på ett framträdande sätt och är av stor betydelse. Om en kandidat saknar alla dessa egenskaper och kanske i stället har att uppvisa raka motsatsen till dem, bör stor försiktighet iakttagas, innan han antages för Kina.

Från hemlandet.

Missionärsinvigningarna i Hassle och Östad m. m.

Efter återkomsten från missionärsinvigningen i Frösö deltog jag under ett par dagar i en uppbyggelsekonferens i Kristinehamn. Under en följd av år har en konferens för det andliga livets fördjupande varit anordnad i denna stad. Själv har jag haft förmånen vara med vid tvenne föregående konferenser och därvid lärt att mycket uppskatta de talare ur frikyrkligt läger, som framträtt. I år gick konferensen i alliansriktning. Både stadens kyrkoherde och pastorn i Blasieholmskyrkan, Fr. Björk, gåvo sin medverkan till ömsesidig glädje och båtnad.

*

Därefter följde några arbetsdagar i Stockholm och så gick färden åter söderut till vår andra missionärsinvigning. Den ägde rum fred. d. 21 jan. — ej som felaktigt uppgivits d. 26 — i *Hassle* missionshus i närheten av Mariestad. Från denna socken ha redan tvenne missionärer utgått till Svenska Missionens i Kina fält, missionärerna Rickard och Hildur Andersson, f. Engström. Nu skulle en syster till fru A., fröken *Elsa Engström*, avskiljas.

Trots hällande regn och isbelagd landsväg hade det lilla missionshuset fyllts av en förväntansfull skara. Somliga hade gått eller åkt lång väg. Missionshuset var vackert klätt. Innerlighet och äkta okonstlad kristlig kärlek präglade hela högtiden.

Både kyrkoherden och komministern i församlingen, deltogo tillsammans med friförsamlingens ledande män, i den heliga akten.

Vår missions gamle, vördade vän, kommendör O. v. Feilitzen, under många år ordförande i kommittén och sedan sekreterare, hade, då missionär Folke ej ännu hunnit bliva stark nog för att företaga en resa, beredvilligt kommit med från Stockholm och förrättade nu invigningen.

Det var väl måhända sista gången denne vår vördade och alltjämt för missionen så brinnande, åldrige vän fick förrätta en sådan handling. För oss alla var det en stor glädje att hava honom med oss vid detta tillfälle.

Gripande allvarligt och kärleksfullt talade han till henne, som nu skulle avskiljas för sitt heliga kall.

*

Två dagar senare, söndagen den 23 januari, firade vi vår tredje högtid i *Östads*

missionshus. Över denna bygd har Guds Andes vindar ofta blåst. Kyrkoherde Torins minne lever här i välsignelse. En skotte vid namn James Lees har på senare år här verkat till välsignelse. Bland dem han fått föra till Jesus var också den unga kvinna, lärarinnan fröken *Elna Gunnardo,* som nu skulle avskiljas till missionär.

Redan en stund före den utsatta tiden var missionshuset till trängsel fyllt. Sångföreningen ledde med kraft den samlade skarans sång. Det var innerlighet och värme, som här mötte en vid själva inträdet.

Föreningens gamle aktade ordf., nämndeman Karl Eriksson, inledde mötet med att läsa en Davids psalm och att nedkalla Guds välsignelse över mötet samt hälsa de närvarande välkomna. Det märktes redan från första början, att Herren här hade beredda och längtande hjärtan, som stodo i bönegemenskap med honom. Den missionspredikan, som sedan hölls, föll ock i en beredd jordmån. Vi fingo stanna inför offertanken i Guds rike, inför Guds utgivande kärlek uppenbarad i undret på Golgata, och vi fingo se huru denna kärlek lik en mäktig ström under tiderna vällt fram i Guds rikes, i missionens historia. Inför en sådan offerstund stodo vi nu. Med den frivilliga hängivenhetens tåg skulle ett högtidsoffer fästas ända fram till altarets horn. I den heliga avskiljningshandlingen skulle på ett särskilt sätt denna unga kvinna givas åt Mästarens heliga tjänst.

Därefter framträdde fröken Gunnardo jämte dem som skulle medverka vid avskiljningsakten, bland dessa fröken G:s fader, stationsföreståndaren K. A. Gunnardo i Åsaka.

Sedan de officierande och fröken Gunnardo gemensamt uttalat den apostoliska trosbekännelsen, lästes missionsbefallningen i Matt. 28: 18—20. Under bön och händers påläggning ägde så avskiljningen rum. Sedan lämnades minnesord ur skriften till den utgående missionären, varefter hela församlingen reste sig och sjöng den kända lovpsalmen: »Nu tacken Gud allt folk» etc.

Det var en mäktigt gripande stund. Sedan en del vänner i korta anföranden talat till den utgående missionären och de församlade missionsvännerna, avslöts det offentliga mötet.

*

Dessa rader skrivas i Värnamo. Här har jag fått vara med och bevittna något av den offervillighet som finnes i de småländska bygderna. »Kinesernas vänner» höll d. 29 jan. sin försäljning. De som voro med vid denna förenings bildande stå ännu i spetsen för dess ledning, bl. a. vårt värderade ombud fru U. Föreningen är nu 26 år gammal. Dess första försäljning inbragte 115 kr. Nu steg summan till omkr. 1,760 kr. Hela tiden har föreningen arbetat för S. M. K. Med tacksamhet till Gud tänka vi på den rika insats i hednamissionen »Kinesernas vänner» i Värnamo fått göra.

Efter försäljningen stannade jag fyra dagar i Värnamo för att leda en serie bibelstudier över ämnet: Det himmelska medborgarskapet. Sköna, oförgätliga dagar.

*

Under januari månad hava flera av S. M. K:s arbetare företagit vidsträckta resor: missionär Josef Olsson har besökt Östra Härads Kristl. Ungdomsförbunds föreningar, missionär M. Ringberg har verkat inom K. F. U. M. grupper i Skåne, Östergötland och Värmland, fil. kand. A. E. Mellquist har rest i Sörmland, Östergötland och Skåne samt kand. G. Österberg i Småland, Västergötland och Bohuslän.

N. H—n.

*

Ej jag, men Gud förmår
Sin bild i mig förklara
Att något redan här
Därav må synligt vara.
Han, som sitt goda verk
Begynt och mig förstår,
Han det fullborda skall
Jag tror det: Gud förmår.

BREVAVDELNINGEN

»Genom mångahanda frestelser.»

Från en resa i Tungchowfudistriktet, som han jämte sin fru företagit, berättar missionär Nils Svensson följande om de hednakristnas kamp.

I Tungkwan träffade vi en troende man, en grönsakshandlande från Hua-Chou, vilkens hustru är, eller rättare sagt varit, fientlig mot läran. Han talade om för oss, att hans hustru satte sig emot att han höll söndagen och gick på mötena. I stället ville hon, att han skulle gå ut och sälja sina grönsaker också den dagen. Han sade då: »Jag skall göra, som du säger.» Enligt hennes önskan gick han även på söndagen, men i sitt hjärta bad han, att Gud skulle leda det så, att hans hustru skulle komma på skam. Han lyckades den dagen ej sälja mer än för några få kash. Nästa söndag sade han till sin hustru: »Nå, vad säger du, skall jag gå till mötet, eller skall jag gå ut och sälja grönsaker?» — »Gå inte till mötet, utan gå ut och handla, så du kan förtjäna något», svarade hon. Han gick men hade ej alls någon tur den dagen. Han kom hem hungrig och trött och hade blott förtjänat några få slantar, ehuru han hade ansträngt sig mer än vanligt. Nästa söndag samma fråga, men då sade hon: »Gå till din kyrka!» Han gick glad i hågen till Guds hus och, ehuru hustrun ännu ej är frälst, hindrar hon honom ej mer att gå till mötena och hålla söndagen i helgd.

Vi besökte också de troende i staden. De äro ej så många men det var kärt att besöka deras hem. Flera soldater i staden äro intresserade, och några ha redan bestämt sig för att följa Jesus och komma dagligen till kapellet för att samtala om de eviga tingen.

I Tung-Kuan fingo vi höra om f. d. evangelisten Chao-Uan-Hsuan's död. Han hade just dött ett par dagar före. Hans hem var i Peh-Chai, en by 30 li från Tung-Kuan. Han har levat som avfälling flera år och trots mångas förmaningar varken velat bekänna eller lämna sin synd. Han blev i våras utesluten från församlingen. Nu, när han skulle dö, var det rysligt. Han var så våldsam, att ingen vågade gå in till honom. Han hopade högt upp och slog omkring sig och ropade: »Den Onde vill dra mig ned till helvetet. Gud vill också ha mig, men den Onde vill ha mig, därför att jag har rökt opium och druckit brännvin.» Bud sändes efter hans måg, som är en av våra evangelister. Då han kom dit, bad han för honom, sjöng några sånger och talade om Guds frälsande nåd. Han fick då lugn och blev stilla, och sen somnade han in.

Vilket sorgligt slut för en, som kände sanningen och kunnat vara till nytta för Gud. I stället var han en vanära för Guds namn. Guds nåd, ack, huru stor. Han frälste rövaren i sista minuten, så få vi också tro att Chao gick hem till Gud.

Vi besökte också San-Ho-Kou, Chao-I, Ti-Hu, Long-Ch'ö och K'u-Ch'uan. I Long-Ch'ö ha vi många, som älska Gud, men fienden håller på att göra det svårt för dem. En ledande man i byn har föresatt sig att de troende där skola understödja teaterverksamheten därstädes och för detta ändamål hade han den dagen vi voro där, gått till Chao-I för att få Mandarinens medverkan. De troende i denna by äro nu så många, att hedningarna tycka, att den ekenomiska bördan av teaterspel och avgudadyrkan blir för tung för dem att ensamma bära, men att sluta upp därmed ha de ingen lust till. Må Herren hjälpa de sina ur svårigheterna och undan denne onde mans våld!

*

Om det funnes mera av den inträngande nöd för själar, som pressar tårarna i våra ögon, skulle vi kanhända oftare få se våra önskningar i detta avseende uppfyllda.

HUDSON TAYLOR.

Från skilda fält.

Nyligen hava i Kina två nya kinesiska buddhistiska tidskrifter framträtt, i vilka framåtsträvande, i västerlandet utbildade studenter medverka. Det tillkännagives, att planer äro å bane för upprättandet av ett stort buddhistiskt centrum. Ett enda buddhistkloster i *Kansu* mottog under ett år icke mindre än ett tusen munkar. Buddhistiska missionärer bliva allt mer verksamma.

*

Det åttonde världssöndagsskolkonventet har nyligen hållits i Tokio. Det är blott 60 år sedan kristendomen vann insteg i Japan. Nu samlades i dess huvudstad 2,000 personer från skilda länder för att överlägga om den kristna söndagsskolan. Enligt den statistik, som då framlades, finnas i hela världen 30 milj. söndagsskolbarn. Ökningen sedan förra konventet hölls 1913 utgör emellertid blott en halv miljon.

*

De tyska missionärerna ha drivits bort från missionsarbetet i Brittiska Indien, Guldkusten, Kamerun, Togo, Tyska och Brittiska Östafrika, Egypten, Persien, Hongkong, Nord-Borneo o. s. v. Omkring 1400 tyska missionärer äro avstängda från möjligheten att verka för evangelii utbredning, och det i en tid, då andra missionssällskap sakna möjlighet att fylla de vakanta platserna.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

Emy Ohrlander och hennes efterlevande, s. 25.
De nya sändebuden och deras resa, s. 29, 30.
Ingeborg Sandberg, s. 30.
Maria Pettersson, s. 31.
Våra publikationers spridning, s. 31.
Sinims Land under det nya året, s. 31.
Nödhjälpsmedlens utdelning till de hungrande, s. 31.
Arbetet i hemlandet, s. 33 f.
Verksamheten i Tungkwan, s. 35.
Den akademiska missionskonferensen, s. 36.

Nordisk akademisk missionskonferens i Uppsala.

Innevarande vårtermin firar Akademiske Frivilliges Missionsförbund i Norden minnet av sin 25-åriga tillvaro. År 1896 bildades nämligen i Köpenhamn Akademiske Frivilliges Missionsförbund (A. F. M. F.) för de nordiska länderna, en sammanslutning av de studenter vid Nordens högskolor, vilka se fram mot missionärskallet såsom sin livsuppgift.

A. F. M. F. vill därför genom sin svenska nationalavdelning i samverkan med Studentmissionsföreningen i Uppsala rikta en inbjudan till studenter och med studenter likställda i Danmark, Finland, Norge och Sverige att deltaga i en *nordisk akademisk missionskonferens i Uppsala den 30 mars—3 april 1921.*

Bland talare, som lovat medverka, kunna nämnas: Ärkebiskop N. Söderblom (ev.), biskop E. Billing, professorerna O. Hallesby, A. Kolmodin och L. Reichelt, docenterna J. Lindblom och G. Lindeberg, doktor K. Fries, pastor C. Skovgaard-Petersen, missionsdirektorerna G. Dahlquist, E. Folke och J. Lindgren, missionsföreståndare J. Nyrén, rektor A. Strömstedt, rektor C. Benander, doktor G. Palmér, pastor W. Jack.

På söndagen anordnas missionsgudstjänster i olika gudstjänstlokaler.

Anmälan upptagande namn, titel och adress skall insändas före den 15 mars till fil. kand. Nils Rodén, Odensgatan 11, Uppsala.

Konferensavgiften för deltagare från Sverige är 5 kr., varav 3 kr. insändas samtidigt med anmälan. Utländska deltagare och hemmavarande missionärer i alla de nordiska länderna erlägga ingen avgift.

Vi hoppas kunna bereda ett så stort antal konferensdeltagare som möjligt fri bostad, varvid särskilt hänsyn tages till de långväga resande.

Likaledes hoppas vi kunna anskaffa måltidsinackordering till ett nedsatt pris av omkring 5 kr. per dag.

A. F. M. F. i Norden.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under januari månad 1921.

Allmänna missionsmedel.

1. »Tackoffer till Herren för dec.» 2: —
2. K. M., Gagnef 5: —
3. Mörtcryds Kristl. Ungd.-fören., till J. Hultqvists underh. 75: —
4. Hejde Flicksyförening 10: —
5. K. F. U. K., Umeå 50: —
6. Tofteryds mfg 150: —
7. C. F., Herrljunga, »för söndagsägg» 40: —
8. M. och E. J:s, Ödeshög 100: —
20. H. R., Uppsala, sparb-medel 21: —
21. E. och V. H. gm M. E., Vrigstad 10: —
22. M. E., Vrigstad, för prov. å S. L. 5: —
23. E. L., Sthlm 40: —
24. »Onämnd», en sparbössa 14: 15
29. Systrarna E. och S. A:s sparbössa 10: —
30. Ur Guds rika förråd 3: 97
31. Söndagsskolbarnens sparb.-medel, gm C. J., Flisby 44: —
32. M. L. L., Halmstad 100: —
34. »Annie» 5: —
35. Fr. sparb.-tömn. i Tranås 6/1 1,188: 68
36. Fr. d:o i Betesdakyrkan, Sthlm, 6/1 1,493: 50
37. Onämnd 150: —
38. T. H. 100: —
49. A. N., Växjö, årsbidrag 4: 35
50. G. S D:s sparbössa, gm M. Ph. T., Linköp. 13: 93
51. S. N:s d:o gm d:o 25: 73
52. A. B. M:s d:o gm d:o 6: 88
53. E. J. N:s d:o gm d:o 3: 62
54. J. o. S. G:s d:o gm d:o 5: —
55. K. G. N:s d:o gm d:o 3: 13
56. E. R—gs och skolbarn i Linnéskolan, gm d:o 5: 79
57. Klövedala mfg 32: 15
58. O. Å., Spjutbygd, »Herrens tionde» 15: —
59. Hj. S., Uppsala 50: —
60. G. C—n, till Johannes Aspbergs underh., gm E. A. A., Boden 10: —
61. L. N., Hagestad, sparb--medel 11: 50
62. M. N., d:o, d:o 15: —
63. N. A., Valleberga, d:o 18: —
64. F. M. 12: —
65. Kvidinge ungdomsförening 100: —
66. I. T. B., offerkuvert 10: —
67. K. L:s sparbössa, Strömsborg, gm K. B., Tranås 16: 30
68. H. L. T:s d:o, gm M. Ph. T., Linköp. 9: 95
69. E. N. J:s d:o, gm d:o 9: 33
70. Sv. N. J:s d:o, gm d:o 11: 45
71. Offerkuvert från Köping, gm A. H. 14: 08
72. Samlade ettöringar 1920, gm d:o 63: 77
73. A. H., Köping, »gåva på födelsedagen från vänner» 20: —
75. E. G., Sollefteå, prov. å S. L. 35: —
76. L. M. F. till F. Prytz', M. Nylins och E. Jonssons underh. 1,350: —
77. Spölands kristl. ungdomsför. 200: —
78. Bogla kvinnoförening, till kvinnliga missionärer 67: 25
79. Backa N. P. P:s sparb.-medel, gm L. N., Norr Edsbyn 15: 87
80. C. A., Visby 50: —
81. K. E. B., Gtbg, överbet. å H. S. Ö. 6: 22
84. »Tionde, I. B.» 50: —
85. »25 öre i veckan under 1920» från fam. B., Lemnhult 13: —
86. Hörsta kristl. förs. till Axel Hahnes underh. 49: 50
87. Ukna mfg 50: —
88. Ränta å obligation i Clara Badinrättning 25: —
89. C. M., Edsbyn 7: 50
90. Koll. i Orsa 30/12 26: 44
91. Resebidrag fr. D. U. F. i Siljansnäs 55: —
92. C. C., Jerfsö 30: —
93. Resebidrag fr. Gagnef 21: 20
94. A. T. H., Sellnäs 3: 50
95. Resebidrag fr. Sellnäs 20: —
96. Koll. i Borlänge Luth. Missionshus 9/1 18: —
97. D:o i Krylbo missionshus 10/1 18: 36
98. G. M., Trelleborg 20: —
103. Sparb.-medel gm H. B., Hofva 60: —
104. L. P., gm d:o 5: —
105. C. & A. J., gm d:o 5: —
106. Fam. A. T., Grimstorp, sparask gm d:o 25: 11
107. Jönköp:s Kristl. Yngl.-fören., Jönkp. 30: —
108. K. N., Jönköp. 20: —
109. Röks mfg 125: —
110. Röks ungd.-fören 75: —
113. H. J., Grönskåra, sparb.-medel 15: —
114. E. K., d:o, d:o 3: —
115. H. J., Högsbyårhult, d:o 3: —
116. E. K., d:o, d:o 10: —
117. A. K., Rövaremåla, d:o 5: —
118. A. & E. G., Grönskåra, d:o 75:
119. Missionsvänner i Markaryd, offerkuvert gm J. P. F. 40: 95
120. Vrigstads missionsförs. 50: —
121. E. F., Herrljunga, för friex. av S. L. 2: 50
122. M. R., Växjö 40: —
123. S. N., Sala 2: 50
124. R. K., Klintemåla 5: —
125. W., Ursviken, sparb.-medel 11: 91
126. G. F., d:o, d:o 17: 83
127. »Ett löfte till Herren», Medle 25: —
132. Koll. i Emanuelskyrk., Östersund 9/1 82: —
133. D:o i Östersunds kyrka 9/1 320: —
134. D:o i Frösö kyrka 10/1 150: —
135. D:o i Fillsta missionshus, gm K. O. 100: —
136. Syförenis i Vänfors sparbössa, gm F. Ö. 59: 63
137. »Haralds minne», gm d:o 27: —
138. J. R., Östersund 5: —
139. Koll. å K. F. U. M., Malmö 6/1 94: 58
140. Resebidrag fr. Ev. Luth. Missionssällskapet, Malmö 9/1, gm A. G. 20: —
141. Koll. å K. F. U. M., Hälsingb., 10/1 142: 57
144. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 34: —
145. »I Krön. 29: 12» 187: —
146. Vikaryds syförening 150: —
149. Skolbarnens i Ledja skola sparb., gm H. P., 21: 50
150. Lärarinnans i d:o d:o, gm d:o 24: 50
156. E. H., Simonstorp, sparbössemedel 25: —
157. M. S., rab. å H. S. Ö. 16: 25
158. J. A. & A. P. 7: 50
159. »Juloffer från Hejde», gm A. B. 30: —
160. Koll. i Hemse, gm d:o 7: 90
161. Fru G:s sparb., gm d:o 12: —
162. D. U. syfören. i Bro, gm d:o 25: —
163. Fru V., Bro, gm d:o 5: —
164. Fr. Källunge och Vallstena, gm d:o 40: 10
165. S. S., Alsen, sparb.-medel 8: 60
166. Röks syförening 200: —
170. Bethels mfg. Stegeborg 12: —
171. Ekenäs syfören., auktionsmedel 204: 40
172. Hakebo mfg 200: —
173. S. J., Vreta Kloster 400: —
174. A. W. N:s sparbössa, gm M. Ph. T., Linköp. 5: 50
175. R. R:s d:o, gm d:o 1: 16
176. En sparbössa, lämn. v. bönemötet 18/1 19: 45
177. Sparb.-medel fr. Kinnekleva och Kjestads mfg 244: 92
178. G. & E. K:s sparb., Ekenässjön 25: —
179. »Tack» 6: 50
180. Forsheims Kristl. Ungd.-fören., offerkoll. 110: —
181. A. L., Hedvigsdal. sparb.-medel 50: —
182. Missionsaftonen i Svedje mindre folkskola, gm M. L., Gärdsta 50: —
183. Husaby & Skjelvums mfg, sparb.med. 60: —
184. Koll i Glindran, Björkvik, 9/1 37: 70
185. D:o i missionshuset, d:o, 10/1 20: 45
186. D:o i Djupviksnäs, d:o, 11/1 14: 33

187. D:o i Yngerstrand, d:o, 12/1 8: 50
188. D:o i Teguebol., d:o, 13/1 17: —
189. »Tillägg» 2: 02
191. O. B., Västerås, för rab. å H. S. Ö. och friex. av S. L. 12: 50
192. »En gammal missionsvän», gm O. B. 3: —
193. »Tackoffer på födelsedagen» 100: —
194. E. L. S., Skellefteå, gm A. B. 25: —
195. K. J., Motala, födelsedagsgåva, gm G. G. 50: —
196. Koll. i Luth. Missionshuset, Kristianstad 16/1 140: 79
197. D:o i Önnestad 17/1 60: —
198. M. L., Önnestad, »en skuld till Herren» 30: —
199. »Kinavän», till N. Engbäcks underh. 400: —
200. Koll. i Klippans missionshus 18/1 134: 68
201. D:o i Landskrona 12/1 40: —
202. D:o i Ystad 15/1 125: 27
203. J. B., Ystad 10: —
204. Koll. i Kristianstad, gm A. G. 80: —
205. K. F. U. K:s offer på trettondagen, till S. M. K., gm d:o 35: 65
207. »Syster Annas sparbössa» 24: 33
208. Önämnd, i brev 1: —
209. »Senapskornet», Lidköp., till herr och fru Cariéns underh. 250: —
210. Myrhults mfg 15: —
211. A. O., gm H. I., Älgarås 5: —
212. T. C., Skönnarbo, sparb.-medel 15: —
213. »H. H., ett tackoffer» 1,000: —
214. »Okänd, tackoffer» 500: —
215. T. L. E., Elfdalen 2: 50
216. Insaml. vid O. Svenssons begravn. 16/1, gm A. J. A., Åshammar 15: 22
217. V. G., Tib:o 100: —
218. Missionsmedel fr. Östnor, gm M. S., Furudal 50: —
222. E. H., Uppsala, 10: —
223. Mörteryds mfg 350: —
224. O. A., gm H. I., Älgarås 10: —
225. Sparb.-medel fr. Nora, gm H. D. 121: —
226. J. P., Ofvanmyra 5: 15
227. A. P. E., Storhögen, »tackoffer till Gud» 100: —
228. Medel insaml. i Storhögen, gm A. P. E. 30: —
233. J. N., Brändön 2: 50
234. H. S., Vännäs 20: —
235. Kinakretsen, Gtbg, till E. Ohrlanders underh. 60: —
236 Månadsgssyföreningens sparb., gm L. H., Norrköp. 50: —
239. Blanka pengar och ettöringar i Jesu välsignade namn, av O. & H. K., Lund 10: 20
240. F. L., Näsåker, sparb.-medel 5: —
241. Sparb.-medel fr. Ingelstorp, gm E. E., Gleumingebro 65: —
242. Koll. i Kvioinge 19/1 139: —
243. J. D. S., Kvidinge, resebidrag 100: —
244. Koll. i Missionskapellet, Åstorp, 20/1 80: —
245. H. B., Åstorp, resebidrag 10: —
246. Koll. i Skelderviken 21/1 18: 25
247. A. G., d:o 5: —
248. K. F. U. M., Hälsingborg 100: —
249. P. P., Vreta, gm O. A. O. 2: —
250. Sparb.-medel, gm d:o 4: —
251. E. K., Ekeryd 5: —
252. Galtås mfg 50: —
253. F. B., Sollefteå, prov. å S. L. 10: —
254. Missionsvänner i Hassle, till H. Anderssons underh., gm S. A., Broderud 105: 50
255. Söndagsskolbarnen i Krontorp 20: 77
256. D:o i Hassle 3: —
257. Koll. i Hassle vid missionärsinvign. 158: —
258. D:o i Östad vid d:o 319: —
259. A. E. P., Gtbg, till E. Ohrlanders hemresa 100: —
262. Ryds syförening, Mulseryd 125: —
263. H. P. H., »tackoffer till Herren på födelsedagen» 24/1 25: —
264. C. H., Hecemora 10: —
265. H. L., gm I. A., Norrköp. 40: —
266. I. A., d:o, reb. å böcker 12: —
273. E. P., K. Villastad, till M. Ringbergs underh. 50: —
274. Mellersta Distriktsförb.: av K. F. U. M., till d:o 1,800: —
276. »H. G., tackoffer», gm J. W., Ödeshög 50: —
277. H. L., gm K. H. N., Sävsjö 10: —
278. E. S. W., gm A. A., Julita 20: —
279. S. T., Maspelösa 2,000: —
280. Kinakretsen, Gtbg, till E. Ohrlanders underh. 30: —
286. H. & O. S., Lämnhult 11: —
287. L. S., d:o 5: —
288. G. G., d:o 5: —
289. A. A., d:o 2: —
290. I. B., d:o 2: —
291. Daggryningen i K. M. A., till E. Berghs underh. 900: —
302. Figeholms Evang. Luth. söndagsskola, gm B. W. 25: 15
303. Söndagsskolan i Skurö, gm G. S. 18: 44
304. Koll. i d:o, gm d:o 18: —
305. D:o i Björkvik, gm K., Misterhult 18: —
306. D:o i Misterhults kyrka, gm K. 50: 08
307. Tomastorps mfg 25: —
308. Koll. i Snarås, gm J. A. N. 8: —
309. D:o i Kristdala kyrka, gm Ch. M. 32: —
310. Skärstads N. mfg, resebidrag 10: —
311. Ölmstads mfg 48: 27
312. Koll. i Rörö, gm S. A., Apelvik 42: —
313. D:o i Ukluma, gm F. L. J. 22: —
314. Önämnd, Uddevalla 5: —
315. Kinakretsen i Umeå 66: —
316. Koll. i Kristianstad 20/1 63: —
317. A. G., d:o 5: —
318. Karlshamns K. F. U. M. 22/1 59: —
319. Karlskrona d:o 23/1 60: —
320. Koll. i Kalmar 24/1 104: 12
321. D:o i Rockneby 25/1 65: —
322. D:o i Örebro 30/1 103: 50
323. D:o i Missionskapellet, Lund, 26/1 54: 15
324. A. E. M., Norrköp. 100: —
325. J. M., d:o 37: 50
326. H. J., d:o 5: 30
327. Koll. i Eben-Eser, d:o, 28/1 9: 40
328. Resebidrag fr. D. U. F., Norrköp. 15: —
329. S. K., d:o 5: —
330. Koll. i Gnesta 29/1 31: 09
331. D:o i Mölnbo 30/1 25: —
332. Resebidrag fr. d:o 15: —

Summa Kr. 21,707: 21

Särskilda ändamål.

9. Sven och Majlisas sparbössor, till Barnh. i Sinan 14: 68
10. Missionsvänner i Tålebo, för evang. Yun Lin-chen 50: —
11. Gm L. M. F., till en bibelkvinnas underh. 150: —
12. Fullösa söndagsskola, till söndagsskolv. i Kina 80: —
13. H. E., Ossjö, till fru A. Hahne, »för den blinde och fattige mannen» 20: —
14. L. U., Sthlm, till Anna Erikssons bibelkv. 300: —
15. K. A., »ett löfte», till M. Hultkrantz, att anv. efter gottf. 20: —
16. Anna M., till d:o 5: —
17. A. D., Kristdala, »söndagstioöringar», till E. Berg, att anv. för skolbarn 6: —
18. »Syster Ida», d:o för d:o 6: —
19. »Lilla Greta», d:o för d:o 6: —
25. Gåvor, gm E. L., Sthlm, till Litteraturfonden 500: —
26. K. G. M., Äppelviken, för evang. Kih Fuh-ho i Hoyang 200: —
27. E. S., Ljungby, till M. Nylin, att anv. enl. överenskomm. 200: —
39. Kungsholmshyddans Barnfg, för gossen Wang En-seng i Puchowfu 100: —
40. Söndagsskolbarn i Forssa, sparb.-medel till söndagsskolverks. i Hoyangs distrikt 20: 44
41. E. & E. J., Stensjön, till J. Hultqvist att anv. efter gottf. 20: —
42. H. F., Kumla, till Barnh. i Sinan 15: —
43. A. P., d:o till d:o 5: —

44. A. L., d:o till d:o 1: —
45. Söndagsskolb. i Väne-Åsaka, till d:o, gm K. A. G. 14: 25
46. »Libanons» missionskrets, Gtbg, koll. 1/1, till Soloathemmet i Honanfu 71: 50
47. A. K., Stensjön, t. M. Lindén och J. Hultqvist, att anv. efter gottf. 20: —
48. Onämnd, till N. Engbäck att anv. efter gottf., gm M. Ph. T., Link. 50: —
74. E. O. U., Gonäs, till evang. underh. 50: —
99. L. S., till M. Pettersson, Sinan, att anv. efter gottf 10: —
100. Insaml. i Gillberga 9/1, till hjälp åt fattiga troendes barn, eller till Barnh. i Sinan, till frök. M. Hultkrantz, gm A. A., Heljebol 131: 15
101. E. B., till de hungrande i Honanfu, gm H. B., Hofva 5: —
102. »Gal. 6: 2», till d:o 10: —
111. E. A., Sthlm, till H. Tjäder, att anv. efter gottf. 10: —
128. M. H., Bålltorp, till kvinnoskolan i Hancheng 5: —
129. A. E., till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 20: —
130. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, till soldatverksamh. i Yuncheng 125: —
131. Erstorps ungd.-fören., för ovang. Feng Shi-tsuin, Hoyang, gm J. K., Finspong 100: —
142. »Onämnd», till äldste Yus änka i Yunguing 54: —
143. D:o till O. Beinhoff, enl. överensk. 100: —
147. K. F. U. K:s »missionsstudiekurs» till M. Pettersson, att anv. för de hungrande 10: —
148. Vänner, gm I. A., Norrköp. till d:o 40: —
151. M. F., Duvbo, till »Lotusbladet» i Sinan 50: —
152. S. B., Köping, till M. Petterssons barnhem 10: —
153. Forshems Kristl. Ungd.-fören., för gossen Yuin-tongs underh. 50: —
154. O. L. & S. M., till O. Carlén, för portvakt 1/1—30/6, gm O. L., Skövde 100: —
155. Söndagsskolbarnens sparb.-medel, Björne, till verksamheten bl. barnen i Kina gm M. H. 15: 75
167. Husaby och Skjelvums mfg, influtit vid söndagsskolfest, till Barnh. i Sinan 37: —
168. »Tionde», Mal. 3: 10—11, 18, »till hjälp för de hungrande barnen» 5: —
169. »Onämnd, till Guds namns förhärligande i Kina», till M. Pettersson, att anv. för de nödlidande 50: —
190. Kinne Kleva och Kjestads Ungd.-fören., koll. vid söndagsskolfest i Kjestad, till R. Andersson, att anv. för de nödl. i Honanfu 54: 35
206. E., Husaby, »tack till Gud», till de hungrande små i Barnh. i Sinan 10: —
219. L:a Svenska Barnt:s Exp., Jönköp., till skolan i Sinan 73: 48
220. Huskvarna söndagsskol för gossen Heo Fuh-yuen i Sinan, gm L. J. G., Huskvarna 150: —
221. O. Å., Spjutsbygd, till underh. av missionär H. Linders medhj. på distriktets utstation 50: —
229. A. R., Malmö, för bibelkv. Chang Hsü-shi 200: —
230. C. R., d:o, för gossen Ma Teh-en 100: —
231. H. S., till Matasao i Yuncheng underh. 15: —
232. a) F. M., Mörby, till evang. i Puchong 50: —
232. b) H. T., Sthlm, för evang. i Yuncheng 250: —
237. V. K., Kristdala, sparb.-medel till Anna Erikssons kvinnoverks. 4: 50
238. E. & A. S. samt B. & A. J., Hälsingborg, till evang. Tung Tao-yuen i Pucheng 150: —
260. Onämnd, till H. Andersson, att anv. efter gottf. 50: —
261. P. T., till skolgossen »Nåd» 25: —
267. »Gåva på födelsedagen», till M. Hultkrantz, att anv. efter gottf. för de nödl., gm M. H., Björnö 65: 10
268. K. H. N., Sävsjö, för evang. Sung Cheng-pang, Houanfu 300: —
269. D:o för evang. Tsao Ching-Ho, Puchow 300: —
270. D:o för bibelkvinnan Chang Hsiang-shih, Ishih 150: —
271. H. H., Kristdala, till A. Eriksson, att anv. efter gottf. 35: —
272. Söndagsskoll., i Kjestad till Barnh. i Sinan, gm E. J., Kinnemalma 18: 71
275. M. H., Rahus, till M. Pettersson, att anv. efter gottf., gm J. S. 100: —
281. »Tionde», att anv. för lindrande av nöden bl. barnen 3: —
282. J. A. H., Götene, till M. Pettersson, att anv. för barnh. efter gottf. 160: —
283. »Onämnd, att anv. för arb. bl. de hungrande i Kina» 3,000: —
284. G. J., Sthlm, för en skolgosse i Puchow 100: —
292. Daggryningen i K. M. A., för flickskolorna i Honanfu, Ishih, Puchow, Hoyang, Mienchih, Pucheng och Hancheng à 350: — för varje 2,450: —
293. D:o till Anna Janzon, för Piugan 120: —
294. D:o för lärarinnor i flickskolorna: Honanfu 200: —, Puchow 150: —, Hoyang 200: — 550: —
295. D:o till hyra för flickskolan i Pucheng 170: —
296. Koll. m. m. i Figeholm, till M. Pettersson att anv. efter gottf. för de nödlidande, gm B. W. 161: 95
297. Ur E:s. E:s och S:s sparbössa till M. Pettersson för de hungrande, gm O. S., Misterhult 3: —
298. Ur A. P:s d:o, till d:o gm d:o 17: —
299. »Pröven så burudan jag bliver, säger Herren», till d:o 30: —
300. »Kinabarnens vänner», Rotenäs, till ett barns underh. i Barnh. i Sinan 65: —
301. G. S., Rotenäs, till M. Pettersson, för hungr. barn 23: —

Summa Kr. 11,806: 86

Missionshemmet

28. »Ur Guds rika förråd», till Barnens Hem 10: —
33. »Lillo Eve», nyårsgåva, till Barnens Hem 20: —
82. Till Barnens Hem, Duvbo, S. S. sparbössa 25: —
83. En vän till Barnens Hem, gm d:o 20: —
112. Matt. 25: 40, till Barnens Hem 5: —
285. »När vävstolarna komma i gång, tack för en ny pälsmössa», till Barnens Hem 10: —

Summa Kr. 90: —

Allmänna missionsmedel	**21,707: 21**
Särskilda ändamål	**11,806: 86**
Missionshemmet	**90: —**
Summa under jan. månad. 1921 Kr.	**33,604: 07**

Med varmt tack till varje givare!

»Så tacka vi dig nu, vår Gud, och lova ditt härliga namn.» 1. Krön. 29: 13.

Nödhjälpsmedel.

Tofteryds mfg 50: —; Koll. vid barnfest i Östersund gm C. K 30: —; N. W. gm J. S., Malmö, 5: —; P. A. gm d:o 10: —; G. K. gm d:o 10: —; Koll. i Jansjö gm O. P., Backe, 7: 66; J. E. J., Vängelsby, 8: 86; Backe mfg 25: —; K. A., Kälvene, 128: —; Ångs mfg 64: 40; »Svar på bön», 2 Mos. 28: 38, 50: —; Församl.-medlem i Jung gm

N. A., Jung, 5: —; A. L., Linköp., 20: —; Fru B., Borlänge, 50: —; »Onämnd» gm F. G. D., Götene, 40: —; Insaml. gm A. H., Sätaröd, 42: —; Systrarna P., Falun, 60: —; »Till det hungrande Kina» 10: —; Sandhems mfg 35: —; S. E., Sthlm, 25: —; E. O., Mösseberg, 25: —; G. G., Motala, gm G. G. 15: —; fru J. gm d:o 15: —; fru N. gm d:o 10: —; »Till de hungrande barnen i Kina» 45: —; A. V., Björkfors, 1: —; E. B. G., Mölndal, 10: —; »Onämnd», Gtbg, 500: —; G. J., Stp., 10: —; Kj. B—n, B—a, Hjo, 10: —; Ch. L—st, Storvik, 10: —; Fam. J., Ulvstorp, 25: —; E. O. E., Ödenäs, 100: —; Säbylunds-Folketorps ungd.-för. 50: —; Insaml. gm E. S., Strängnäs, 50: —; »Onämnd» 10: —; O. N. gm A. A., Hälsingborg, 10: —; B. L., Kvidinge, gm d:o 10: —; Onämnda Ö.-K. 25: —; Fröken H. 5: —; A. S., Gtbg, 50: —; Insaml. gm I. S., Skara, 21: —, Nio små flickor gm D. O., Gisebo, 10: —, Grötö syför. 200: —; A. S. & E. S. 10: —; Från Carolus 100: —; »Vännen från landet» 50: —; A. B., Sthlm, 40: —; »Onämnd», 5: —; M. E., Tranås, 20: —; Gåvor gm A. K., Stensjön, 40: —; Koll. i Boda missionshus gm A. J., Stensjön, 70: 55; »Fattiga systrar i Horn» 30: —; Gravare Fenneslunda ungd.-fören. 65: —; E. & C. M., Sjötorp, 50: —; Norrköpings Daggryning 25: —; S. P. W., Hägerstad, 57: —; K. E., Knutby, 50: —; S. S., Delsbo, 40: —; A. S., Sjötorp, 50: —A. G. H., Kumla, 10: —; »För mig och dig» gm M. Ph. T., Linköp., 10: 92; »Jag hjälper dig» gm d:o 50: —; E. P. gm S. T., Ramlösabrunn, 50: —; E. L. gm d:o 3: —; I. T. B. gm A. J., Alingsås, 10: —; G. L. A., Valdemarsvik, 10: —; A. A., Kristinehamn, 10: —; M. S., »tackoffer», 30: —; K. J—n, Örebro, 25: —; M. S., »tacksamhetsgärd», 25: —; E., R. & M. L., Tibro, 100: —; M. S., Furudal, 29: 50; »Av en gammal missionsvän» gm S. S. 50: —; A. gm S. S., Delsbo, 10: —; C. L., Norrköping, 10: —; Gravare & Fenneslunda kr. ungd.-för. 43: —; Lindhults mfg 175: —; Koll. å Ev. Luth. Miss.-sällskapets lokal, trettondagen, gm N. P., Malmö, 1,378: 05; C. O. B., Gellivare, 10: —; Fru L., Hvetlanda, 5: —; Fru A., d:o, 5: —; D. U. F. i Klagstorp 500: —; Bethels mfg, 89: —; A. & S. S—n 10: —; Ch. & A. A—g, Delsbo, 12: —; A. R. gm S. S., Delsbo, 40: —; Insaml. på Ekerö gm H. N., 100: 75; D:o i Grebo under böuev. gm A. K., 127: 31; L. P., Miölby, gm Sv. Kyrkans miss.-exp., 5: —; »Okänd» 10: —; »Tionde, av tacksam» gm I. Ö., Hjorted, 15: —; »Kerstin», Örebro, 25: —; P. J. & C. R. L., Rällså, 50: —; C. W. A., Motala, gm G. G., 10: —; M. S., Östersund, 50: —; Koll. i Nylands miss.-hus gm F. A. L. 71: —; »Tackoffer på födelsed.» 50: —; Insaml. gm O. L. B., Örebro, 1,058: —; Mariestads mfg 608: 41; M. S., Uppsala, 25: —; M. D. 2: —; N. M. 3: —; G. L., Gale, 25: —; L. A., Skagen 60: —; Koll. i Lysfalla gm K. A., Ervalla, 85: —; Storhögens D. U. F. 100: —; F. S. gm H. F., Kumla, 10: —; E. F., gm d:o 10: —; M. E., Smedby, 5: —; Från miss.-fest å Landsort gm E. E., Norrtälje, 36: —; E. E., d:o, 4: —; A. H., Mariestad, 10: —; Missionsvän från landet, 75: —; Insaml. i Hofva gm S. J. 100: —; Sunnerbergs mfg 170: —; H. S., Gävle, gm R. A. 75: —; H. E. & A. N., Kullsveden, A. S., Säter, 95: —; Missionsvänner i Hakentorp gm J. H. B., Segerby, 15: —; H. V. gm M. S., Visby, 10: —; B. P., Kristianstad, 40: —; E. E., Sävsjö, 50: —; C. K., Lindesberg, 200: —; Transgärdets ungd.-för. 50: —; Edsbults S. Missionsförs. 25: —; S. J. T., Eksjö, 25: —, Hakebo mfg 200: —; C. S. S. gm M. Ph. T., Linköp., 100: —; Sak. 3: 7 gm d:o 9: 64; »Onämnd», Norderön, gm A. O. 100: —; Koll. i Katrincholms församl.-sal 16/1 60: —, U. F., Malmö, gm E. O. 200: —; E. W., Önnestad, 25: —; K. & J. B., Tranås, 50: —; Sannamons mfg 106: 50; E. N., Vivstavarv, 300: —; A. B., Lännäs, 15: —; Andra klassen i Sanna skola gm E. J., Wättersnäs, 20: —; Forshems kr. ungd.-för., 20: —; S. P., Sthlm, gm Sv. Kyrkans miss.-styr:s exp. 10: —; Föreningen »Enighet» i Tranås 100: —; Från Östnor gm M. S., Furudal, 7: —; A. v. B., Sthlm, 40: —; Onämnd 265: 39; Koll. i Härna församl.-hus gm Sv. Kyrkans miss.-styr:s exp., 95: —; Barkeryds arbetsför. 200: —; »Onämnd» gm J. N., Umeå, 40: —; M. M., 25: —; Från en f. d. småskollärar:a 35: —; Koll. fr. Norderön gm L. L., 45: —; Vänner i Gtbg gm K. A. 52: —; H. P., Gtbg, 40: —; »Onämnd» gm K. R., Gtbg, 20: —; Vänner i Raus plantering gm A. J., Hälsingborg, 160: —; J. Sg & C. Sg gm J. S., Huskvarna 50: —; Onämnd, Gtbg, 20: —; A. N. m. fam. 15: —; »Onämnd» 10: —; Offer vid sångafton i Gastorps skola 9/1 gm C. A. G., Fagerlid, 101: 37; A. R., Bollnäs, 20: —; M. Ö., Innervik, 25: —; K. P., Sthlm, 20: —; »Onämnd» gm K. N., Jönköp., 5: —; E. & C. J., Ludvika, 15: —; J. L., Möiltorp, 30: —; H. A., Myresjö, 40: —; H. J., Tidaholm, 10: —; Halna kr. ungd.-fören. 100: —; Fam. G. J. gm M. E., Vrigstad, 40: —; J. & M. E. gm d:o 40: —; N. W. gm I. S., Malmö, 10: —; M. J. gm E. D., Smedby, 5: —; Insaml. gm I. B., Ramlösa brunn, 850: —; Hofva mfg 25: —; A. W. A. gm K. R., Gtbg, 80: —; M. B. gm d:o 40: —; J. O., Sandviken, 200: —; G. P., Åkarp, 10: —; K. M. & B. H., Söderhamn, 10: —. **Summa Kr. 12,893: 31.**

Även buddhistisk söndagsskolverksamhet bedrives. F. n. finnas i Japan 6,880 buddhistiska söndagsskolor med 18,750 lärare och 788,146 barn. Man beräknar, att i Japan finnes sju miljoner barn. Skola dessa vinnas åt Kristus eller åt Buddha? Syftet med de buddhistiska söndagsskolorna angives vara »att väcka till liv en ädel, förfinad religiös känsla i barnets hjärta, som, om den får sin rätta näring, kommer att bära kulturens fina frukt». Dessa söndagsskolor äro väl utrustade och fullt moderna. Stor vikt lägges på omväxling och förströelse. I en bok, som användes, finnes 500 berättelser om Buddhas födelser. Man har särskilda skyddsgudar för barnen och barndomen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Emy Ohrlander †. — Över Kidron. — Guds folks vandring. II. — Sändebud till Sinims Land. — Från redaktion och expedition. — Missionärskallelsen. II. — Från hemlandet. — Brevavdelningen. — Nordisk akademisk missionskonferens. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1921.

GUDS FOLKS VANDRING.

Av *Erik Folke.*

III.

Lammets måltid.

Var påskalammets blod av avgörande betydelse för det utvalda folkets frälsning, var dess kött det icke mindre i fråga om deras vandring till löftets land, vilken de nu skulle begynna. De fingo ej bryta upp förr än de hade lärt sig, att de hade intet annat än lammets blod att tacka för sina liv, samt att de voro för hela sin pilgrimsfärd beroende av den kraft, som gavs dem genom ätandet av dess kött. Därför skulle de först hålla helig måltid. »Man skall äta köttet samma natt», säger Herren. (12: 8).

Förordningen rörande måltiden var, såsom vi ovan sett, ingående, ty i den hade alla enskildheter en förebildande betydelse. Lammet skulle stekas på eld helt och ostyckat för att ingen del av detsamma skulle övergå i något annat ämne. Intet av dess ben skulle sönderslås, intet av det fick lämnas kvar efter måltiden, det fick ej på något sätt profaneras. Allt i samband med lammet var högtidligt. Det skulle läggas på bittra örter. I lammet var all Egyptens bitterhet förtagen. Det skulle ätas med hast, ty när som helst kunde basunen ljuda till uppbrott (jfr »till dess han kommer» 1 Kor. 11: 26). Det skulle ätas med osyrat bröd, ty Herrens bordsgäster voro nu skilda från den gamla surdegen och kallade till ett liv i renhet och i sanning. Därför fick heller ingen oomskuren taga del i denna heliga måltid.

I en serie av bilder framställes sålunda här för oss, vad vi äga i vårt påskalamm, Kristus, samt huru vi »skola leva med honom». (Rom. 6: 8). Och såsom Jesus en gång ville lära sina lärjungar, huru de skulle få och huru de skulle leva av den mat, som har med sig evigt liv (Joh. 6), vill han ännu alltid föra de sina därhän, att de verkligen leva av honom såsom »livets bröd».

Israels barn skulle vidare äta påskalammet fullt rustade till uppbrott. »I skolen vara omgjordade kring edra länder, hava edra skor på fötterna och edra stavar i händerna. Och I skolen äta det med hast», säger Herren (12: 11). De skulle vara så redo till uppbrott, att de t. o. m. hade skorna — sandalerna — som annars aldrig buros inomhus, på fötterna. Då uppbrottsordern kom genom basunens ljudande, gavs ingen, icke ens den minste, tid mer att ordna sig för resan. Allt in i minsta detalj måste vara i ordning. »Varen ock I redo», säger Herren till oss, som vänta den stora förlossningens dag, »ty i en stund, då I icke vänten det, skall Människosonen komma.» (Matt. 24: 44).

I påskalammets blod har Herren på ett förebildligt sätt givit sig helt för sitt folk, i måltiden har han givit sig helt åt dem. I kap. 13 av 2 Mos. ger han nu en anvisning, huru hans folk å sin sida skulle giva sig helt åt sin Gud genom lagen om helgandet av allt förstfött åt Herren. I de förstfödda helgade sig hela folket åt Herren, ty även här företrädde de förstfödda hela

folket. Israels barn voro genom påsknattens händelser för alltid fria från sina gamla herrar, egyptierna, och tillhörde nu, de själva och allt vad de ägde, sin Gud. Därför skulle de också nu inviga sig själva och allt sitt åt sin Guds tjänst.

Under trycket av plågorna hade Farao upprepade gånger försökt att förmå dem till en liten eftergift i detta stycke. Han försökte att förmå dem att offra åt sin Gud i Egypten (8: 25), han lovade dem visserligen att gå utanför Egypten in i öknen, blott de ej gingo för långt bort (8: 28), han lovade, att männen skulle få gå åstad och hålla gudstjänst åt Herren (10: 11), ja, han gick slutligen så långt i sina medgivanden, att även deras barn skulle få gå med, blott de lämnade sin egendom kvar i landet, men Moses förklarade: »Icke en klöv får bliva kvar» (10: 26). Alla band med Egypten måste slitas.

Samma frestande förslag komma än i dag till Guds pilgrimsfolk från världens sida, och mången faller i den snaran att söka tjäna två herrar. Därför uttalar Herren Jesus sitt allvarliga ord i Matt. 6: 24: »Ingen kan tjäna två herrar. I kunnen icke tjäna både Gud och mammon.» Och i 1 Kor. 6: 19, 20 kommer åter Herrens maning till oss: »I ären icke edra egna. I ären dyrt köpta. Så prisen nu Gud i eder kropp och eder ande, vilka tillhöra Gud», och åter i kap. 7: 23: »I ären dyrt köpte, bliven icke människors trälar.» Och i Rom. 6 säger samme apostel: »Så mån ock I hålla före, att I ären döda från synden och leven för Gud i Kristus Jesus.»

Då Mose hade förkunnat för Israel Herrens nådesrådslut angående deras frälsning, heter det: »Då böjde folket sig ned och tillbad. Och Israels barn gingo åstad och gjorde såsom Herren hade bjudit Mose och Aron.» (12: 27, 28.) Inblicken i Herrens nåd och kärlek väckte tro och tillbedjan i deras hjärtan, och ur trons tillbedjan växte gärning och handling fram. Därför blev också deras gärning välbehaglig för Herren.

Detsamma sker också med oss, då vi få blicken öppnad för vad Herren givit oss i vårt Påskalamm, Kristus. Det är då vi stanna inför korset, som tron födes i våra hjärtan, det är där, vi böjas ned i tillbedjan, det är där, vi lära oss att gå lydnadens väg. Där är begynnelsen till Guds folks pilgrimsfärd från syndens träldomsland till det himmelska Kanan.

Missionens årliga gemensamma tacksägelse- och bönedag den 14 mars.

Med underbara gärningar bönhör du oss i rättfärdighet, du vår frälsnings Gud, du som är en tillflykt för alla jordens ändar och för havet i fjärran.
Ps. 65: 6.

Guds folk äger den oskattbara förmånen att alltid få blanda sitt rop om hjälp med tacksägelse. Och ju mer vi lära oss att tacka, dess mer lära vi oss att bedja. Och i den jordmånen växer tron fram, skjuter nya och kraftiga skott och bildar stam och gren, som kunna möta storm och oväder.

S. M. K:s vänner och arbetare ha i år den 14 mars fått en hel fond av sådant, som manar oss till tacksägelse, och som medför väckelse till tro och näring för tron.

Vi ha fått se våra kinesiska trossyskon »få nya vingfjädrar såsom örnarna», lyftande och bärande trosvisshet om frälsningens kraft och om Guds stora, rika nådekallelse till sina barn, och de ha hastat åstad, de färdas framåt. Vi tänka på dessa små skaror av fridens budbärare, som äro verksamma i stad och på land med sina predikotält och på dessa ensamma vittnen i det enskilda och offentliga. Att *vittnesbärandet fått nytt liv* är ett rikt tacksägelseämne och en aldrig sinande källa för böneämnen.

Vi tänka också på de mått och steg, de infödda kristna tagit till en fastare *sammanslutning* för att kraftigare kunna verka för församlingens inre tillväxt och styrka, på samma gång verksamheten utåt därigenom främjas. Det är av synnerlig vikt, att denna nya församlingsorganisation får stå under vingårdsmannens vård. Farorna särskilt för andliga organisationer äro i vår tid stora och försåtliga.

Den yttre nöden på vårt fält har under den gångna tiden ej varit mindre än förr, utan tvärtom. Till krig och örlig, rån och våldsdåd, som under flera år florerat, har nu också stött hunger och pest. Det är ett rikt tacksägelseämne, att vi kunnat sända så rika kärleksgåvor till de lidande.* Det har varit en kraftig predikan, som gripit både hedningar och hednakristna med makt. Genom den vård, som en trogen förbön giver denna sådd och den brodd, som spirar därifrån, kunna vi se fram i tro mot nya skördetider för Guds rike.

Har vår bön i om än ringa mån varit verksam, så har bönhörelsen varit full av under. Ja, så är Guds sätt av ålder. Då bönhörde han med undergärningar, och så gör han än i dag.

Vi få därför särskild anledning att prisa Herren för hans under denna 14 mars. Under fruktansvärda yttre förhållanden har han bevarat sina tjänare och sitt folk därute i frid. Då det tycktes gå emot på det ekonomiska området, grep Herren in: växelkursen vändes till vår fördel, och trots depressionen ha vi fått vara vittne till en offervillighet från våra vänner som aldrig förr. En sådan Guds godhet bringar en ned på knä i tillbedjan. Måtte därför den 14 mars detta år bli en dag i *tillbedjan.*

Från de stridandes led ha en av våra missionärer fått flytta över till den triumferande skaran, men i hennes ställe ha flera gått ut i striden. På samma gång Herren givit dessa åt Kina, har han givit dem åt oss.

I samarbetet har en inre tillväxt också varit märkbar. Det ger oss frimodighet, och på nytt sätta vi ögat till hoppets fjärrglas. Guds Ande skall i allt rikare mått vila över vårt nordanland. Och till sina tjänare säger Herren: »Vilket du än må vara du stora berg, som reser dig emot Serubbabel så skall du ändå förvandlas till jämn mark. Ty han skall få föra fram slutstenen under jubelrop: »Nåd, nåd må vila över den!»

Fastän digra ovädersmoln ännu stå hotande runt vår horisont och mana oss till dubbel vaksamhet och bön och till dubbel flit, att vårt dagsverke må fullbordas, få vi, under det vi syssla med Guds nådesgärningar, som ej stå att räkna, med psalmisten utropa: »Österland och västerland uppfyller du med jubel.»

Tacksägelseämnen:

1. Nya bevis på Guds trofasthet:
2. Att vi i Kina ännu fått arbeta i ro trots all yttre oro;
3. Att vi spåra Guds Andes verkan på de infödda kristna i rikare mått än förut;
4. Att de infödda kristna i kärlek slutit sig samman för att bättre kunna förhärliga sin Frälsare;

* Se redaktionsmeddelandena i S. L. n:r 2!

5. Att vi fått avskilja tre nya arbetare, och att ytterligare tre kunnat antagas till missionärer;
6. Att Herren givit så rikligt med medel;
7. Att vi känna det andliga stödet från missionens vänner starkare än förr.

Böneämnen:

Våra tacksägelseämnen få vi förvandla till nya böneämnen, att välsignelsen på så sätt må mångfaldigas. »*Större ting än vad detta är skall du få se.*» Joh. 1: 50.

E. F.

MISSIONÄRSKALLELSEN.

Av *J. Hudson Taylor.*

III.

3. *Andliga förutsättningar.* Dessa äro naturligtvis ytterligt viktiga. En vacklande hälsa eller bristande förutsättningar i intellektuellt avseende behöver icke absolut betyda, att vederbörande icke kunna ha framgång på missionsfältet, men en sann missionär måste vara en man med andekraft. Det arbete, som skall utföras, är ett andligt arbete, och de fiender, som skola bekämpas, äro andliga fiender. Ingen må tänka att han överskådat de största svårigheter, som möta oss därute, i och med det, att han fått en inblick i Kinas uråldriga civilisation, det svåra språket, det överväldigande invånareantalet, rasfördomarna, den kinesiska folksjälens jordbundenhet, opiefördärvet o. s. v. Nej, vår strid står icke mot allt detta i första hand, ty vi hava icke att kämpa mot kött och blod utan mot ondskans andemakter i himlarymderna, vilka härska i hedningarnas hjärtan. Upplys deras förstånd, ja, uppväck t. o. m. deras samveten, och de skola ändå förbli desamma, om icke Fadern drager dem, om icke Sonen gör dem fria och den Helige Ande får överbevisa dem om synd och pånyttföda deras hjärtan. Och detta arbete utför Gud i regel endast genom människor, som äro andligt sinnade. »Men när han, som är sanningens Ande, kommer», 1 Joh. 16: 13 — vart? till vem? »Till eder», v. 7, — vad skall då ske? Boende i den troende »skall han låta världen få veta sanningen ifråga om synd och rättfärdighet och dom», v. 8. Och än mer: »han skall leda eder fram till hela sanningen», v. 13. Framför allt annat måste därför missionären vara en andligt sinnad människa.

Hur viktigt blir det då icke att genom samtal i andliga ämnen med missionärskandidaterna och genom bön tillsammans med dem, utröna deras andliga ställning! De måste vara helgade människor, som älska Ordet, och som hava sin lust och sin näring däri. De måste vara bönemänniskor, som ofta själva fått erfara bönens kraft, människor, som önska leva för evigheten, och som äro fast beslutna att också verkligen leva så, människor, som stå under »den tillkommande tidsålderns krafter», för vilka de osynliga tingen äro de allena verkliga och tillfyllestgörande. De måste vara människor med Guds kärlek utgjuten i sina hjärtan — icke endast så, att de blott och bart älska Gud och veta, att han älskar dem. Utan de måste äga Guds egen kärlek till förlorade själar utgjuten i sina hjärtan, så att de i sin mån för dem kunna göra detsamma, som Kristus gjorde, och göra det i samma kraft, som var i honom. Denna kärlek, denna längtan efter själar låter sig aldrig tillbakavisas, den vacklar aldrig, den finner ständigt på nya utvägar, den är tålig i svårigheterna

och segrar alltid till slut, ty den är av Gud, verkad genom hans kraft. O, att vi ägde många sådana män och kvinnor — hela skaror av dem! De må sen vara höga eller låga — just sådana personer är det Kina behöver.

Från redaktion och expedition.

Oroligt i Shensi.

Missionär Linder skriver d. 16 dec. 1920, att staden Pucheng två gånger under höstens lopp varit anfallen. Vid det första anfallet voro fru Linder och frkn Sjöström ensamma. Staden hade emellertid hållit stånd, och upprorsmännen hade tillbakaslagits med en förlust av 45 man dödade och en mängd sårade. 75 gevär, 1 kulspruta och några magasinpistoler hade de fått lämna på valplatsen. Missionär L. meddelar vidare, att sedan militärguvernören i Shensi, Chen, genom en »present» på en à två miljoner dollar till den mäktige generalguvernören i Mandschuriet, Chang Tso-lin, försäkrat sig om att få stanna i Sinanfu hade »Södern» börjat gå anfallsvis tillväga. Detta är oroväckande med avseende på lugnet i provinsen Shensi.

Trots all denna oro har arbetet kunnat fortgå litet varstädes inom distriktet.

Utresande missionärer.

Fröknarna Wang, Gunnardo och Engström, som avreste från Göteborg till London d. 19 febr., framkommo efter en god resa till London d. 21 febr. De utresande blevo i tillfälle att vid bibelkursens avslutning d. 18 febr. bjuda farväl till den stora skara som då var samlad. S. M. K:s vänner i Göteborg beslöto att åtaga sig fröken Gunnardos underhåll i stället för fröken Ohrlanders, vilken Mästaren nu kallat till högre tjänst.

Resor.

Om Gud öppnar väg är det vår tanke, att ovannämnda tre systrar på sensommaren skola direkt från England fortsätta till Kina. Från London når oss emellertid ett meddelande, att båtlägenhet den vägen ännu ej kunnat erhållas. Det meddelas ock, att biljettprisen blivit avsevärt höjda: de äro nu ungefär tre gånger så höga, som före kriget. Även i Kina hava vi flera trötta arbetare, vilka nu äro i stort behov av att komma hem för att vila. Må vi gemensamt lägga alla dessa angelägenheter fram i bön inför Gud, att han i sin tid och på sitt sätt både må öppna väg och förse med de nödiga resemedlen.

Jordbävning

har ägt rum i Kina. Särskilt har staden Pingliang i Kansuh, där missionär Törnvalls arbeta, våldsamt härjats. Även på vårt fält har på flera ställen känningar av detta jordskalv förmärkts. Mindre hus och murar ha störtat. Det gångna året har varit ett jordbävningarnas år. Man har konstaterat 141 jordskalv, vilket är rekordet för all tid, så långt forskningen känner.

Medarbetare som fått hembud.

En av våra trogna vänner, lantbr. *Fredrik Karlsson*, Ulriksdal, Småland, har nu kallats till det himmelska hemmet. Som ordf. i Ulriksdals kristl. udfg var han under flera år verksam bland de unga. På många sätt lade han i dagen sitt intresse för S. M. K. Vi minnas honom med tacksamhet och saknad. Herren tröste dem som stå sörjande vid hans grav!

Nya ombud.

Följande personer hava mottagit kallelse att vara S. M. K:s ombud: Postmästaren John Svensson, Säter; seminarieföreståndarinnan fröken Maria Burman, Lycksele; handlanden Albin Holmlund, Bastuträsk; kommunalordf. Lars Larsson, Alsta, Norderön; hemmansägaren Storåkers Erik Persson, V. Björken, Siljansnäs; fabrikör N. Aug. Petersson, Värnamo.

Till våra medarbetare i syföreningar och bönekretsar

ha vi utsänt en del brev och brevutdrag från missionärerna, som vi för utrymmets skull ej kunnat införa i S. L. Då

vi nu åter gå att hålla vår bönedag, kunna dessa brev få lämna många ämnen för bön och tacksägelse. De kretsar eller syföreningar, som önska erhålla sådana brev, kunna anmäla detta till expeditionen.

Till salu

utbjudas följande artiklar, som skänkts till förmån för missionens nödhjälpsinsamling för de hungrande i Kina:

1. Ett nytt guldur värderat till kr. 150:—.
2. En tavla, oljemålning, skärgårdsmotiv, av konstnären C. Hallström, värderad till kr. 300: —.
3. En dito, landskapsmotiv med kyrka, av samme konstnär, värderad till kr. 150: —. Dessa saker finnas till påseende på expeditionen, och vi vore tacksamma för våra vänners medverkan till deras försäljning, så att medlen snarast möjligt må komma de hungrande till godo.

S. M. K:s gemensamma bönedag

d. 14 mars kommer att i Stockholm högtidlighållas med möte på lokal, som genom annons i de dagliga tidningarna tillkännagives.

Från hemlandet.

Välkommen och farväl.

Från S. M. K:s senaste missionshöglid i Stockholm.

Det var en fulltalig och förväntansfull skara som på kvällen den 11 febr. samlats i Stadsmissionens vackra och stämningsfulla kyrksal. Det var ju också en mera ovanlig högtidlighet, som hade samlat oss. Fyra hemkomna missionärer skulle hälsas välkomna åter i vår krets och tre unga systrar skulle nu gå åstad till den uppgift, Herren berett åt dem. Av de hemkomna var det dock endast tre, som kunnat hörsamma inbjudningen — fröken *Agnes Forssberg* var för sin klenhets skull förhindrad att närvara.

Mötet fick det förlopp, som vi nu börja bli så vana vid från tidigare tillfällen av liknande art, med en varm, förtrolig och personlig stämning, som riktigt lärt oss känna samhörigheten mellan missionärer och missionsvänner. Överste *Dillner* inledde mötet och föreställde de hemkomna och utresande missionssyskonen för de närvarande, och därefter fingo dessa tillfälle att säga sina hälsningsord.

Fru *Johanne Olsson* förde oss den kinesiska kvinnan så nära och lät oss få blicka något in i hennes nöd och oändligt stora behov av evangelium både i sin ställning som maka och moder.

Fröken *Ingeborg Ackzell,* som under den senaste oerhört prövosamma tiden med alla rövareoroligheter i Shensi en längre tid fått stå alldeles ensam på stationen Siao-yi, lät oss höra, hur Gud visat sin makt att bevara. Maskingevärens och kanonernas förödelsebringande eld hade aldrig gjort dem någon skada och vad mera är, Gud hade ock mitt upp i allt detta bevarat deras hjärtan i fullkomlig vila och frid. De hade också på grund av kriget under flera månader varit avstängda från all förbindelse med yttervärlden, så att ingen post och inga penningar nått dem, och ofta hade de lidit brist på det nödvändiga för dagen. Men under allt detta hade de ej känt sig övergivna. »Herren prövar blott, han ej förskjuter», och han har också hjälpt, när hans tid kommit, både under inbördeskriget och hungersnöden.

Fröken *Maria Björklund* citerade Ps. 23 på det sätt, som hennes erfarenhet under den gångna tiden gav henne rätt till: *»Herren är min herde, mig har intet fattats. Godhet allenast och nåd h a v a efterföljt mig i alla mina livsdagar.»*

Sin hälsning från Kina framförde hon genom att för de församlade missionsvännerna förevisa det kinesiska skrivtecknet för »lycka», och lät det predika om detta folks fåfänga sökande efter den sanna lyckan, som icke är att finna utanför evangelium.

Fru *Lodin* sjöng:

»Si, Herren han är ditt eviga stöd
I jordiska växlingars strid.
Ditt fäste han är i tältlivets nöd,
Ditt segrande svärd och ditt stöd.

En rörstav du ej har att stödja dig på,
Den eviga klippan dig bär,
När solar och världar i lågor stå,
Du trygg i ditt bergfäste är.

Den klippan har också brustit en gång,
En makt över henne ock fanns,
Det kärlekens var, och i hejdlöst språng
Brast han fram uti strålande glans.
Nu brister den klippan visst aldrig mer
Men gömmer i älskande famn
De arme, de svage, dem tillflykt ger,
Som känna det heliga namn.»

Därefter framburo de utresande systrarna, fröknarna *Wang, Engström* och *Gunnardo*, som nyligen avskilts för det heliga missionärskallet i sina olika hemtrakter, sina avskedsord. De talade väl om bävan och fruktan inför den stora uppgiften, som de gingo till mötes, men även om en viss och fast tillförsikt till Honom, som kallat dem.

Därefter gavs ordet fritt, och Gud manade många av de närvarande, både unga och gamla, att frambära uppmuntringens och kärlekens ord till våra missionssyskon.

Magister *Morris Bergling* frambar under djup rörelse bland de närvarande sin stora glädje över att själv snart få sluta sig till dem, som nu drogo åstad i Herrens tjänst. Såsom han själv under den långa skilsmässan från sina föräldrar hade fått känna, hur Gud hugsvalat och burit, så skulle även de, som nu skilts från sina kära, få erfara, hur Han förmår fylla alla tomrum:

»Jesus lever, Jesus lever
Och kan aldrig ändra sig.
Fader, moder, hem och framtid
Allt han vara vill för dig,
Väg, där ingen väg du finner,
Råd, där intet råd du vet,
Nog för himlen, nog för jorden,
Nog för tid och evighet.»

M q t.

*

Bibelkurs i Göteborg.

I likhet med föregående år hölls en bibelkurs i Göteborg d. 13—18 febr. Som inbjudare stodo Lärarinnornas Missionsförening, K. F. U. M., Ynglingaför. Libanon och Sv. Lärares missionsförening. Det ämne, som genomgicks, var: »Profeten Jesaja och vår tid». Kursen omfattades med stort intresse, och varje kväll var K. F. U. M:s hörsal, där vi samlades, fullsatt. Ett varmt intresse för missionen ådagalades ock. De tvåtusen kr., som inkommo under kursen, voro ett av de synliga bevisen på detta intresse. Ett annat var, att Kinagruppen i Göteborg beslöt att åtaga sig fröken Elna Gunnardos underhåll. De hade förut underhållit fröken Ohrlander, vilken Herren kallat till sig.

Avslutningen fick en särskilt gripande prägel över sig därigenom att våra tre till Kina utgående missionssystrar då blevo i tillfälle att till den församlade skaran säga farväl. Sådana stunder höra till de oförgätliga.

Det samkväm, som sedan vidtog, var talrikt besökt. En fläkt av den ande, som vilat över kursen, förnams även då. Ett inslag av särskilt intresse var, att vi ibland oss hade två till Wien utgående kvinnliga judemissionärer, den ena av dessa själv en Israels dotter. Bibelstudiet hade ju gång på gång fört oss i beröring med löftena till Israel, och det, som nu sades av dessa Herrens tjänarinnor bland det förskingrade folket, fastslog på nytt dessa sanningar. När den vita silverbrosch de buro med Davidsskölden, samma sköld, som finnes på den nya judiska flaggan, vilken börjat svaja över världshaven, visades oss, var det som om mycket av det vi talat om förts riktigt inpå oss.

Följande dag, d. 19 febr. avreste de till Kina utgående missionärerna med ångaren Thule. En talrik skara missionsvänner voro nere vid hamnen och bjödo farväl. När båten gled ut, hälsades de utresande med sången:

»En tillflyktsort är urtidens Gud,
Och nedåt sträcka sig hans armar.
Han har lovat och sagt,
Att han med sin makt
Skall bevara sitt återlösta folk.»

N. H—n.

BREVAVDELNINGEN

På predikotur för första gången.

Missionär Engbäck berättar om sin första predikotur i Kina, vilken han i sällskap med elever från seminariet i Yuncheng företagit:

De sista söndagarna har jag haft glädjen att få vara vid ett par olika platser häromkring för att vittna om min Frälsare. Frånsett glädjen att få göra det, har det varit en stor hjälp att både mera lära känna folket och så få öva mitt lilla ordförråd. Den ena söndagen var jag med Carl Blom till fängelset och fick där vittna något om Jesus. Vilken vemodig syn att se dessa många brottslingar, omkring 500 stycken, sitta i sina celler eller se dem vandra omkring på fängelsegården! De flesta av dem hade fotbojor. En hemsk bild av de bojor, i vilka själafienden håller dem bundna. Men o, hur uppmärksamt de lyssnade till evangelium! Det var riktigt gripande att se med vilken andakt, de följde med. I sanning, evangelium passar för »de fångna». Söndagen därpå hade jag glädjen få gå ut till en by, som heter Renliu, belägen cirka 1 svensk mil från Yuncheng. Därom vill jag berätta lite närmare.

Möte var annonserat där på söndagen och löfte var givet att någon av pastorerna från Yuncheng skulle komma. När den utsatta söndagen var inne visade det sig emellertid, att ingen av pastorerna hade tillfälle att gå. Ett par av eleverna från seminariet voro villiga att tjäna i stället, men jag blev tillfrågad om jag inte ville följa med, så kom ju ändå någon »pastor». Naturligtvis var jag villig. Visst blev det en marsch på sammanlagt 2 svenska mil den dagen, men

Lärare och elever i Yunchengs seminarium.
D. Landin t. v. i europeisk dräkt.

vad är det, när man är ung och frisk och vid gott humör och det dessutom gällde att få vittna om Jesus inför hedningar. Alltså klockan 9 på söndagsmorgonen voro vi färdiga för start. En liten väska med bibeldelar och traktater för utdelning, bibel och sångbok, samt några kinesiska bröd utgjorde vår utrustning.

Solen gassade ganska varmt, när vi kommo ut på den öppna slätten utanför staden. Höstsäden och rotfrukterna stodo så vackra och frodiga och här och där syntes en ensam arbetare. Arma folk, de veta inte att det är en vilodag beredd för dem till kropp och själ! Vi gingo ganska tysta först, och den nykomne »pastorn» kände sig nog lite försagd att nu vara ensam med kineserna. Så småningom blev dock samtalet livligare och när vi närmade oss målet, kände vi oss riktigt bekanta och goda vänner. Efter drygt två timmars rask promenad voro vi framme vid det lilla gråa lerhus, som skulle föreställa kyrka. Någon bestämd tid var inte utsatt, utan här gällde den regeln att börja, när folket kommit. Inte var det mycket uppmuntrande att vid framkomsten finna blott ett par komna. Men det fick inte nedslå modet. Under det vi drucko vårt te, som enligt kinesisk sed serverades genast vid ankomsten, gick en man ut på gattan för att bjuda in folk. Slutligen hade 15 à 20 personer kommit och vi kunde börja. Men en sådan »högmässa!» »Kyrkfolket» trasiga och smutsiga, riktiga typer av gatans barn. Men bakom den smutsiga ytan döljer sig dock en själ, som är dyrbar i Guds ögon och som det gällde att rädda. Somliga ha nog hört ordet förr, andra kanske inte. En ung man kommer in och sätter sig längst nere vid dörren, liksom vore han rädd att komma för nära. Med nästan förskrämt ansikte kastar han förstulna blickar på »utlänningen». Han ville inte först komma in, men sedan en av mina kamrater talat vid honom stannar han kvar och lyssnar nu uppmärksamt. En annan gammal man, med ett självbelåtet, nästan förmätet uttryck i sitt ansikte, kommer också in och sätter sig på de främre bänkarna. Vi fingo sedan veta, att han ej gärna vill höra evangelium, men nu stannar han dock kvar och under det ordet förkunnas, glänser det något vått i hans ögonvrå. Olika typer kan man få se här. Några betrakta alltsamman med hedningens slöa, likgiltiga blick, andra åter synas mera vakna, och man märker, att ordet får ingång i deras hjärtan.

Sedan de båda kinesiska bröderna talat, skulle »pastorn» säga något. Med ledning av Rom. 1: 16 söker nu nykomlingen med det lilla ordförråd, som står till buds, att peka på hur evangelium visat sig vara en kraft till frälsning för den som tror. Efter ytterligare en sång är »högmässan» avslutad.

Sedan folket skingrats, inbjudes vi till ett av de kristnas hem på middag. Lite grönsaker och kinesiska bröd samt te smakar nu utmärkt. När återfärden sedan anträdes, följa oss några nyförvärvade vänner ett stycke på väg och bjuda oss under upprepade bugningar farväl. Under hemvägen stanna vi vid ett par andra platser och tala något till folket på gatan samt dela ut traktater. Det är en mission, som även nykomlingen kan utföra, även om ordförrådet är knappt. Gud vare tack, att ordet själv har sin egen kraft! När vi komma hem på kvällen äro vi nog lite trötta efter vår dag, men glada att ha fått gå ett ärende åt Jesus. Hur tacksam är jag inte att få stå härute som en Jesu tjänare och hur längtar jag inte efter att »tungans band» skall lossas mera helt så att jag någorlunda obehindrat kan börja förkunna evangelium för detta folk. Stora möjligheter finnas nog i omgivningen här runtomkring. Jesu ord besannas dock även här: »Skörden är mycken, men arbetarna äro få, bedjen fördenskull skördens Herre att Han sänder *arbetare* i sin skörd.»

Från Tungchowdistriktet.

I ett enskilt brev, dat. 14 dec. 1920, berättar missionär Svensson följ. glädjande händelser:

Så fort vi kommo från Kikungshan, reste vi, hela familjen, ut i distriktet och gjorde rundresa till alla utstationerna både i norr och söder. Vi stannade två à tre dagar på var plats. Sedan hölls stormöte. Två äldste, tre diakoner och en diakonissa avskildes. Broder Axel Hahne var här och hjälpte oss. Vi döpte 12 personer. Omedelbart efter mötet höll br. Hahne bibelläsning med evangelister och ledare några dagar. Därefter reste jag till T'ung Kuan och stannade i det södra distriktet tre veckor. For omkring i byar och städer och besökte de troendes hem.

Gud hade där lagt på en evangelists hjärta, att vi skulle ha särskilda möten för affärsmännen här i staden. Vi ha alltså i förbön berett för dessa möten. Två sådana möten ha redan hållits, och det tredje, det sista för denna gång, skall hållas i kväll. Vi skriva ut inbjudningsbiljetter, som vi lämna in i butikerna. Vi ha haft kapellet fullt med folk, som underbart stilla lyssnat till budskapet om Guds outgrundliga kärlek.

En man stod i går kväll upp mitt under mötet, överväldigad av Guds Ande. Gråtande bekände han sin synd och bad om nåd och frälsning. Han är broder till en av våra evangelister. »Jag har syndat», sade han, »bland annat därmed att jag hindrat min bror i hans tro. Nu ber jag om förlåtelse och vill nu gottgöra genom att bidraga till betäckande av utgifterna för dessa möten.»

Och så sprang han ut ur kapellet och kom om en stund tillbaka med en blank silverdollar, som han lade på bordet. Ej ett ord hade under mötet sagts angående pengar eller utgifter eller offer. Alla äro uppmuntrade och prisa Gud för hans uppenbarade frälsning. Bedjen med oss om själar!

By i Tungchowdistriktet. *Foto O. Svenson.*

I början av jan. skola vi, vill Gud, ha en bibelkurs för alla medarbetare och ledare. I förening med denna kurs hoppas vi få hålla dessa möten för affärsmän i Tungchow. Genom Guds nåd har jag fått medel från vänner i U. S. A. så att jag nu har inalles nio evangelister och två bibelkvinnor. Fyra evangelister äro på stationerna och fem äro ständigt ute, gå från by till by och från hem till hem. De äro så uppmuntrade, ty Herren öppnar hjärtan för dem. Lärare i byskolorna bli intresserade, så att de få tala till

deras elever och undervisa lärarna i att bedja.

Jag talade just vid bibelkvinnan Yang, som kommit tillbaka från en byresa. Hon var i ett hem i en by och blev bjuden stanna över natteu. På kvällen var kangen full med åhörare, och bland annat lärde hon dem att bedja. Mitt i natten blev hon sedan väckt av värdinnan, som sov på samma kang, och då hon frågade, varför hon väcktes, blev svaret: »Var snäll säg om för mig den bönen, du lärde oss. Jag har glömt den.» Ja, det är i sanning stort att få vara med och se, huru Herren öppnar öron och hjärtan.

Rövare härja, plundra, bränna, mörda och utkräva lösen mer än någonsin, men Gud bevarar de sina, och Hans fridsförkunnare få oantastade verka Guds verk. Herren vare lov!

*

"Stora skaror lyssna".

I ett brev till syföreningen i Sthlm lämnar fru Hilma Tjäder följ. glädjande och intressanta skildring från tältmissionsverksamheten.

I förra veckan gjorde min bibelkvinna Klara och jag ett par dagars besök i en by med omkr. 4,000 invånare. Det stora tältet hade varit uppsatt där mer än en vecka, och stora skaror samlades för att höra. Fyra av våra kinesiska bröder predikade oförtrutet till långt in på kvällarna och ofta hade de ej tid att äta. Men likväl funno vi dem krya och glada. Ja, hur kan man vara annat än glad, då folket så gärna lyssnar!

Klara och jag riktigt jublade över att få vara med och bjuda syndare till Jesus. Jag önskar, att ni sett den syn vi sågo! Hundraden av män och kvinnor tycktes dricka av det levande vattnet, som bjöds dem. Och nu skria våra hjärtan: Herre fullborda ditt verk! Sista kvällen hörde jag någon säga, att omkr. 1,000 personer voro närvarande. Jag fruktade, att det kunde bli någon olycka i denna tätt packade människomassa, och Klara och jag gingo till vårt logis, men dessförinnan hörde vi något så ljuvligt, att jag vill gråta vid tanken därpå, gråta av glädje, förstås. Jo, en hel del hednagossar hade lärt sig sjunga sången: »En blick på den korsfäste livet dig ger», som fanns skriven med stora kinesiska skrivtecken på en tygvåd, som var upphängd i mitten av tältet, och nu skulle de få avlägga prov, som den ene av evangelisterna sade.

Aldrig glömmer jag den sången! Visserligen sjöngs ej melodien fullkomligt korrekt, men vilken kraft och vilket allvar! De äldre syntes hänförda. Efteråt fick evangelisten dela ut små bibliska kulörta kort med text till sångarna.

Vi bodde i byns flickskola. Den och alla gosskolorna hade stängts, för att de unga skulle få vara med i tältet och höra.

Henrik hade förut uppvaktat byns länsman eller styresman och frågat, om vi kunde få en plats för predikotältet, och han var mycket tillmötesgående. Då han hörde, att tältet var i annalkande, lät han ringa folket samman. Vi ha aldrig predikat i denna stora by förut — byns namn är *Siwang* — de infödda bröderna ha alltid avrått därifrån, försäkrande, att dess invånare voro så vilda, stolta och hårdnac-

Predikotältet.

kade. Och nu har Herren givit en sådan öppen dörr!

När vi kommo till vår bostad den där kvällen efter hednagossarnas sång, stodo åtskilliga på vakt vid dörren. Av dessa insläpptes sex kvinnor. Vi fingo ej plats flera i vårt lilla sovrum. Men dessa sex förklarade sig vilja tro på Jesus. O, hur ivriga de voro att fråga och lära! Till sist hade vi ett bönemöte, då alla knäföllo, och då Klara och jag slutat bedja, började de, den ena efter den andra, att framlägga sitt hjärtas behov.

På morgonen före uppstigandet hade jag bett, att Herren ville giva oss några »Lydior», och till min överraskning fann jag sedan, att Klara utan att veta detta valt till text berättelsen om Lydia, då hon talade i tältet. Och gav inte Herren oss som svar dessa sex kvinnor samma kväll! Dessa »Lydior» ber jag er så innerligt jag förmår: Bären dem *dagligen* i bön inför Herren!

Insända skrifter.

»Kan man tro på bibeln»? Av överste E. Melander. Lindblads förlag. 69 sid. Pris 2: 50.

Här är åter en bok som värdigt kan ställas vid sidan av förf. mycket berömda bok »Konungens bild». Med oförliknelig träffsäkerhet bemöter förf. här invändningar, som göras mot Bibeln. Som den noble och ärlige stridsman förf. är, ingår han utan fruktan på motståndarens argument. Med dräpande logik och slagfärdighet vederlägger han det ovederhäftiga talet om det oförnuftiga i att tro på bibeln.

Av allt hjärta kan man instämma i vad d:r O. Bensow i en recension yttrat:

»Har man plågat sig själv med att genomplöja en del moderna teologers böcker, där en förment djupsinnig, grumlig mångordighet döljer bristen på förmågan att tänka klart och logiskt, är det en verklig vederkvickelse att läsa denna lilla skrift, som är mer verkligt givande och tankediger än många moderna fackteologers omfångsrika men innehållsfattiga arbeten.

Att en lekman i sådana spörsmål förmår tänka och uttrycka sig med en dylik föredömlig klarhet, medan samtida teologer äro självmotsägande i vad de förneka och mer än orakelmässigt oklara i vad de bejaka, bör giva oss åtskilligt att tänka över »det andliga nutidsläget».

Denna bok har en stor mission att fylla och förtjänar att spridas i väldigt antal ut över hela vårt land. *N. H—n.*

William Booth. En livsbild, av Fanny Ekenstierna. 191 sid. Pris 8 kr. Lindblads förlag.

Helt nyss steg jag på tåget efter en arbetssam helgdag. Jag hade en hel natts resa framför mig. Först efter en stunds letande lyckades jag finna en ledig sittplats i en väl upplyst tredjeklasskupé. Sedan tog jag fram »William Booth». När tåget närmade sig Stockholm fram på morgonsidan hade jag hunnit till de sista sidorna av boken. En oförgätlig natt. Ett samlat helhetsintryck av denne märklige mans livsinsats gav mig denna välskrivna biografi. Jag hade förr läst vad hans hängivna armé skrivit om honom. Men här bjöds en teckning, som grundade sig även på utomstående kritiska studier. Förf. hade haft tillgång till dylika arbeten som nyligen utgivits både på engelska och tyska. Att denna teckning likväl ställer fram William Booth, som en gestalt av enastående resning, i många stycken ett föredöme, är dess mer tacknämligt. Goda mäns levnadsteckningar är det bästa man kan sätta i de ungas händer. Här är en sådan bok.

N. H—n.

Ett blad ur Armeniens historia. Av Amalia Lange. Översättning. 78 sid. Pris 2:50. K. M. A:s förlag.

Sällan har jag läst något som så djupt gripit mig som denna bok. Mycket har skrivits om nöden i Armenien. Här är det åter vittnen som tala, vad deras ögon sett. Danska K. M. A. har under 20 år arbetat bland Armenierna. Denna bok har utgivits i samband med detta 20 års-minne. Den, som utan att gripas i sitt innersta kan läsa denna bok, måste hava ett hjärta av sten. Hurn ropar ej det armeniska folkets blod från jorden! Vilken skuld stå ej kristna stater i till detta folk. Vilken skuld har ej det gamla Tyskland! Och vilken skuld ådraga sig ej de, som nu makten hava. Med bitande satir sade miss Royden, studentrörelsens kvinnliga sekreterare, vid konferensen i Glasgow: »I Mesopotamien, där kunde England göra polistjänst, ty där fanns — oljekällor, medan i Armenien blott fanns — Armenier»!

Köp denna bok, läs den, och bliv en förebedjare för den olyckliga kvarlevan av Armeniens folk! *N. H—n.*

På nya vägar och gamla stigar. Minnen och intryck från Amerika och Kina 1919—1920. Av J. Nyrén. Pris 5: 50.

Det är en värme och hjärtlighet över dessa intressanta skildringar som gör, att man gärna och med nöje följer förf. på hans långa färd. Att i en sådan tid som denna få se, vad förf. sett, är både en förmån och ett ansvar. Denna förmån och detta ansvar förmedlas nu genom denna bok till de många. Boken prydes av ett antal illustrationer och är tryckt på gott papper. *N. H—n.*

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under februari månad 1921.

Allmänna missionsmedel.

333. M. B., »tionde av lön» 15: —
334. Netto vid avskedssamkväm för H. Wang i Orrvikens missionshus 29/1 105: —
335. S. E., Sthlm 10: —
336. G. S., Uppsala 10: —
340. »Obs. Sparade tobaksslantar m. m.» 32: —
341. »Malaki 3: 10» 7: 85
342. C. G., Sthlm, »på 50-årsdagen» 50: —
343. I. B. »tionde» 100: —
344. T. L., Hvetlanda, »tack, min Gud, för allt de svunna åren, 19/1 1921», till C. Bloms underh. 50: —
345. Till C. & E. Bloms underh., från Eckerda mfg 75: —, Nye ungd.-för. 200: —, sparb.-medel fr. Naglarps ungd.-för. 108: 20, Sparb.-medel fr. Ulriksdals ungd.-för. 137: 60. Till M. Lindéns underh.: Sparb.-medel fr. Ulriksdal 137: 60, d:o fr. Näsby 209: 35, Ö. H. K. U—d 7: 25 875: —
347. Koll. i Hvetlanda 8/1 56: —
348. D:o i Beckseda 10/1 14: —
349. D:o i Lämnhult 13/1 15: —
350. D:o i Nye 14/1 53: 74
351. D:o i Holsby 16/1 25: 44
352. D:o i Mamrelund 16/1 17: —
353. D:o i Ekekull 18/1 16: 70, Lammåsa 19/1 8: 77, Skede 20/1 8: 60 34: 07
354. D:o i Hvetlanda 23/1 100: 80
355. D:o i Naglarp 26/1 45: 60
356. D:o i Näsby 27/1 38: 25
357. D:o i Hjältaryd 28/1 11: 38
358. Lammåsa ungd.-fören., t. C. & E. Bloms underh. 50: —
359. »Tillägg till Maria Wettermarks mission», gm L. B., Björköby 15: —
360. »Annie» 10: —
361. Mellersta distriktsförb. av K. F. U. M., till M. Ringbergs underh. 500: —
362. G. O., Gtbg, »Kina för Kristus» 50: —
363. B. O., en liten blomma på Emma Kjellströms grav 5: —
364. Häggums mfg 50: —
365. Ingelstorps och Valleberga arbetsför. 70: —
368. Koll. vid bibelkursen i Värnamo 150: —
369. »Kinesernas Vänner», Värnamo, resebidr. 50: —
370. »Ett tack för Herrens godhet» 35: —
371. Linneryds mfg, sparb.-medel 100: —
372. Föltorps syförening 50: —
373. H. T., Björköby, gm C. A. S. 100: —
376. M. S., »tack till Herren för all nåd» 50: —
377. B. L., Sthlm, sparb.-medel 30: —
378. Ledja syförening 100: —
379. »Bönhörelse» 10: —
380. Insamlat å Kinakort, gm L. H., Norrköp. 10: —
381. Sparb.-medel, gm G. J., Kinnemalma 5: —
382. E. P., gm E. S., Ljungby 10: —
383. Från Ljungby vid fru R:s besök gm d:o 25: —
387. »Inbesparad bilskjuts», Sthlm 6/2 10: —
388. Boda mfg 150: —
389. En missionsvän i Herrljunga, »tackoffer till Herren» 5: —
390. I. och W. L., Sjötorp, t. N. Engbäcks underh. 100: —
394. »Tackoffer till Herren», Strängnäs 25: —
395. Herr och fru J., Katrineholm 20: —
396. »Malmköpingsbor» 3: 75
397. A. D. —B., Stocksund 100: —
398. »Tackoffer», i brevlådan 8/2 50: —
399. »Tackoffer till Herren för febr.» 2: —
400. Baggetorps mfg 50: —
401. Gen. postanv. fr. Onämnd 20: —
402. St. Åby östra syfören. 75: —
403. Från missionsaftnar i Svedje, Orrviken, gm O. E., d:o 100: —
404. Systerfören. »Liljan», Vadstena 60: —
405. Koll. i Örebro 3/2 145: 38
408. Sparb.-medel fr. Värnamo, gm J. U. 103: 49
409. »Tionde» 42: —
410. Missionsvänner i Hassle, till H. Anderssons underh., gm S. A., Brodderud 55: 65
411. Fm. J., Österäng 31: 35
412. »Tionde av 1920 års skörd» 75: —
414. S. E., Sthlm 5: —
415. H. S., Norrköp., »tack till Gud» 5: —
416. Hj. A., gm G. G., Motala 20: —
417. K. D., Växjö, rab. å böcker 20: 12
418. Höreda mfg 125: —
419. B. R., Skede 50: —
425. »Evighetsblommor på Fredrik Karlssons grav, av föräldrar, syskon och vänner i Ulriksdalskretsen» 200: —
426. Höreda västra mfg i Kulla 150: —
427. Offerkuvert fr. H—lt, gm H. J. 176: 50
428. Årsbidr. fr. Mamrelund, gm P. A. J., Alsheda 75: —
429. Hopsaml. medel gm K. J. H., Trehörna 10: —
430. »Löfte till Herren», gm d:o 10: —
431. »Tackoffer fr. Rådene» 15: —
432. A. A., Gäddede 6: 50
433. Ur lille Olles och Emils sparb. 5: 39
434. Ur lille Alfs d:o 3: 50
435. Koll. vid missionsafton på Ersta 13/1 16: 25
436. Svenska Alliansmissionen till Aug. & Augusta Bergs underh. 1920. 3,000: —
437. Sv. Alliansmissionens Ungd.-förb., till Hugo Linders d:o 1,500: —
438. Ch. T., Sthlm 200: —
439. »Tionde» 8: 85
440. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 31: —
441. Koll. vid missionär Berglings föredr. å K. F. U. M., Sthlm, 6/2 44: 53
442. Förb. mellan Sveriges K. F. U. M., till O. Beinhoffs underh., 1:a kvart. 1921 600: —
447. Björnö ungd.-fören. till M. Hultkrantz' underh. 100: —
448. A. D—n, Sala 50: —
449. Koll. å K. F. U. K., Norrköp. 8/2 50: —
450. D:o å K. F. U. M., d:o, 13/2 20: —
451. D:o i Nyköping 14/2 65: 09
452. P. K. P., d:o 100: —
453. B. E. D., sparb.-medel, gm E. G., Sollefteå 15: —
454. Fr. E., d:o gm d:o 50: —
455. S. B., d:o gm d:o 2: 25
456. H. H., d:o gm d:o 4: 50
457. A. B., d:o gm d:o 16: —
458. T. A., d:o gm d:o 13: 50
459. R. N., d:o gm d:o 3: —
460. Fr. S., d:o gm d:o 14: 65
461. C. G., d:o gm d:o 14: 29
462. »Onämnd» 30: —
463. Skäldervikens syfören. 50: —
464. Tostarps d:o 60: —
465. Fröknarna N., Sala, sparb.-medel 7: 43
466. A. H., d:o, d:o 6: 40
467. »Tackoffer» 200: —
468. Bäckseda mfg 60: —
469. Grebo d:o, till N. Engbäcks underh. 200: —
478. J. A. L., Ersmark, sparb.-medel 2: —
479. J. M., Medle, d:o 11: 77
480. B. F., Skellefteå, t. E. Sjöströms underh. 20: —
481. E. L., Ö-vik, till d:o 25: 67
482. C. L., Dräugsmark, till d:o 8: 37
483. Kinakretsen, Skellefteå, till d:o 683: 84
484. J. O. B., Ersmark, till d:o 50: —
485. H. A., Skellefteå, till d:o 10: —
486. H. E., d:o till d:o 5: 40
487. K. F. U. K:s Centralfören. och Gtbgs K. F. U. K. gm K. M. A., för A. Forssbergs och M. Björklunds hemresa 1,206: 88

488. »En liten blomma på Almas grav» 15: —
491. »Syskonringen», Flisby 200: —
492. »Löfte till Jesus, läkare- och veterinärsarvode» 20: —
493. D. U. F., Önnestad 110: —
494. E. K., Västervik 10: —
495. E. S., Kristianstad 12: 50
496. »Av en Jesu väu» 50: —
497. M. L., Kumla 15: —
498. Månstorps mfg 100: —
499. Offerkuvert fr. Örebro, gm S. J. 8: —
500. E. & H. G., Mölndal 10: —
501. »Onämnd» 10: —
502. Koll. i Brobacka skola, gm C. J. K., Anten 43: 63
503. A. E. P., Gtbg 100: —
504. Koll. vid Bibelkursen i Gtbg 2,000: —
505. Missionsvänner i Folkström, gm H. C., Skönnarbo 15: 50
506. Koll. i Grytgöl, gm A. C., Ljusfallshammar 43: 20
507. D:o i Ljusfallshammar, gm G. H. 9: 15
508. D:o i Vånga, gm O. E., Ljusfors 24: 55
509. D:o i Åtvidaberg, gm G. K., d:o 7: 20
510. A. H. & A. D., Ukna 10: —
511. Koll. i Grebo, gm A. K. 26: —
512. D:o i Kapellet, Vadstena 56: —
513. Av koll. i Örberga, gm A. S., L:a Ullevi 15: 50
514. Ur S. S:s sparbössa, Arneberga 14: —
515. »Tant A.», gm Ch. A., Vadstena 10: —
516. »Ung Kina-vän», gm d:o 20: —
517. Ur A. F:s Kina-bössa gm d:o 5: —
518. »Ur Guds rika förråd» 15: —
522. Grytgöls Bruks och Bys mfg 25: —
523. C. E., Sthlm, t. M. Ringbergs underh. 75: —
524. A. W., Salt Lake City 5: 04
525. E. & B. G., Sollefteå, »i stället för krans på E. Hellströms grav» 15: —
528. Syfören. i Korsvägen 30: —
529. K. L., Lund 15: —
530. Missionsvänner i Markaryd, offerkuvert, gm J. P.-F. 33: 03
531. »Onämnd» 10: —
533. O. H., Sundsvall 100: —
534. Koll. å Sabbatsbergs sjukhus avd. 7 a 12: 52
535. Gm F. J., Norrköp., insaml. missionsmedel 100: —
536. »Tackoffer den 19 februari» 25: —
538. För Sv. Missionen i Kina, gm N. O. N., Fredrika 90: —
539. Borgens mfg 100: —
540. K. A. G., Åsaka, »tackoffer till Gud» 10: —
541. Ps. 135: 6 200: —
542. Adelöfs syförening 100: —
543. Syför. »Anspråkslös», Hårdkrankeryd 100: —
544. Från skördefest i Lofta 25/11 100: —
547. »En nypa mjöl», Skellefteå, till E. Sjöströms underh. 15: —
548. Storbränna syförening, till d:o 190: —
549. »Onämnd», gm H. O., Öhrviken 10: —
550. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 29: 10
551. Mal. 3: 10 15: 12
552. H. B., Sthlm 25: —
553. »Edit» 10: —
554. D. U. F., Åshammar och Hagmuren 100: —
555. 2 Krön. 15: 7 400: —

Summa Kr. 18,713: 47

Särskilda ändamål.

337. S. B., för evangelists underh., gm I. A., Norrköp. 300: —
338. »Lilla Bengt», sparb.-medel, till R. Anderssons verks. 6: —
339. Fam. J., Forshem, till d:o 33: 52
346. L. U., Sthlm, till Barnh. i Sinan 50: —
366. Gm A. S., Norrköp., för evang. Kih. Fu-ho 200: —
367. H. S., för Matasao i Yuncheng 25: —
374. E. S., Sthlm, för bibelkv. Yang Shih-shih 100: —
375. S. L., Kristinehamn, till behövande troende i Kina 50: —
384. E. S., till M. Nylin, som underh. för fru Livi i bibelskolan 50: —
385. Kinasyfören., Ljungby, till C. Blom, för Kattungens underh. vid Seminariet 200: —
386. A. A., Ljungby, till bibelkvinnoarb. 30: —
391. —m & —n, underh. till fru Tjäders bibelkv. 200: —
393. »Tionde, Mal. 3: 10», till lindr. av nöden bland barnen 6: —
406. »Onämnd», att anv. vid arbetet bl. de hungrande i Kina 2,000: —
407. N. L., Djursholm, bidr. t. inköp av sidohus på Mienchih station 200: —
413. Söndagsskolbarnen i Älgarås, t. M. Petterssons skola i Sinan, gm L:a Sv. Barnt:s exp., Jönköp. 96: 86
420. En Kinavän, hjälp t. en nödl. kristen kines, gm K. D., Växjö 20: —
421. K. D., Växjö, för en skolgosses underh. i Chiehchow 125: —
422. Forshems Kristl. Ungd.-för., för hungr. barn i Kina 16: —
423. Missionskretsen inom Kristl. Yunglingafören., för evang. Fann Hsichuan i Pucheng 200: —
424. Yunglingafören. »Libanon», Gtbg, kollektmedel till M. Lindén, för verksamh. bl. unge män 146: 25
443. M. S., Sthlm, till O. Beinhoff, för en bibelkv. 50: —
444. »Tionde», Mal. 3: 10, till lindr. av nöden bl. barnen 2: —
445. A. B. J. & S., Tranås, för en evang:s underh. 200: —
446. »En bit bröd», till Barnhemmet i Sinan, gm M. H., Björnö 5: —
470. Ps. 100: —; till direkt evangelisationsarb. 297: —
471. D:o till d:o 50: —
472. D:o till d:o 20: —
473. D:o till d:o 15: —
474. D:o till d:o 5: —
475. »Missionsvännen», Kumla, till skolorna i Kina 250: —
476. D:o till Barnh. i Sinan 55: —
489. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, till soldatverks. i Yuncheng 150: —
490. Edshults s:a missionsförs., till ett par hungrande barns räddning 100: —
519. H. E., Vånga, till Barnh. i Sinan 10: —
520. Koll. och inkomst vid fest i Värna, gm H. L., till M. Petterssou för verks. bl. de nödl. 132: 10
521. E. K., Gtbg, för evang. Peng Hsisheng i Ishih 250: —
532. G. H., Undersåker, till hjälp för hungr. barn 7: 50
537. Hednavännernas Allians, för evangelisterna Loh Tehta, Ching Yühwa och Koh Yung-uang 300: —
545. Libanons gossavd., Gtbg, till D. Landin, för arb. bl. pojkarna i Yuncheng 75: —
546. Del av Maria Wettermarks testamente, för bibelkvinnoverksamh. i Kina, gm C. A. S., Björköby 600: —

Summa Kr. 6,628: 23

Missionshemmet.

392. M. Ö., Stocksund, till B. H. 250: —
477. »Missionsvännen», Kumla till d:o 25: —
526. G. N., Sthlm, gm N. H., till d:o 10: —
527. Ch. A., Vadstena, till d:o 5: —

Summa Kr. 290: —

Allmänna missionsmedel	**18,713: 47**
Särskilda ändamål	**6,628: 23**
Missionshemmet	**290: —**

Summa under febr. mån. 1921 Kr. 25,631: 70

Med varmt tack till varje givare!

»Gud skall sända sin nåd och sin trofasthet.» Ps. 57: 4.

Nödhjälpsmedel.

G. S., Uppsala, 10: —; E. F., Kimstad, 50: —; G. A., Asklanda, 100: —; J. D. J., Ulvåsa, 10: —; Ulriksdals mfg 42: —; E. H., Lundsbrunn, 5: —; C. A. A—g, Delsbo, 12: —; Allerums mfg 50: —; Allerums Kristl. Ungd.-fören. 65: —; J. B. T., Allerum, 20: —; A. K., Mösseberg, 40: —; F. K., Sthlm, 10: —; Kinamissionsvänner, gm M. S., Örebro, 20: —; »För de hungr. i Kina», gm A. B., Lemnhult, 30: —; H. M., Edsbyn, 5: —; C. J. G., Nässjö, 100: —; »Onämnd», i brevlådan, 30: —; E. K., Rimforsa, 16: —; I. & W. L., Sjötorp, 50: —; M. Ö., Stocksund, 250: —; A. M., Malmö, 20: —; E. S., Norrköp., gm A. N., 10: —; J. R., d:o gm d:o, 10: —; H. R., d:o gm d:o, 10: —; A. T., d:o gm d:o, 2: —; A. N., d:o gm d:o, 10: —; L. J., Krylbo, 25: —; M. & A. L., gm I. A., Ängelsberg, 20: —; M. E., gm d:o, 6: —; I. A., gm d:o, 24: —; K. P. R., gm I. L., Kumla, 25: —; »Tackoffer», i brevlådan 8/2, 50: —; Koll. i Ullervad miss.-hus 16/1 98: 75; Insaml. i Ullervad, 47: —; »I stället för blommor vid stationsmästare G. Johanssons bår», fr. A. J., Ullervad, 10: —; I stället för blommor vid f. d. kyrkv. P. G. Johanssons bår, fr. d:o, 6: —; I. B—s—e, gm M. Ph. I., Linköp., 20: —; Sv. G—s—s sparb., gm d:o, 6: 66; Offerinsaml. till de hungr. i Kina, fr. S. Vings och Åspereds mfg, 294: —; O. R., Alingsås, 150: —; »Onämnd» 70: —; Husaby & Skjelvums mfg 150: —; »H.», gm G. H., Lerberg, 10: —; E. L., Finspång, 40: —; »Onämnd» 28: —; M. Å., Norr Edsbyn, 40: —; Grebo mfg 100: —; A. S., gm A. W., Skara, 10: —; Kristin, gm d:o, 2: —; Sam, gm d:o, 1: —; A. B. L., Medle, 50: —; Bovikens mfg 93: 05; Koll. i Ersmark 92: 82; H. P., Östersund, 10: —; N. W., Överhörnäs, 10: —; Insaml. gm söndagsskolan i Älgarås gm P. A. P. 145: 60; Koll. vid högm. i Nyåker, gm C. O. E., 15: —; Behålln. av servering i d:o, gm d:o, 116: 75; Enskild missionsvän, d:o gm d:o, 43: 25; D:o gm d:o 4: —; Töve-Romsås sykrets 100: —; A. E., Krylbo, 10: —; Syskonringen, Flisby, 100: —; G. S., d:o, 10: —; K. J., d:o, 10: —; Barn i S:a, d:o, 5: —; Behålln. fr. en basar i Berga 21—22 jan. 1,010: 50; Vänner i Huskvarna, gm N. M. O., d:o, 270: —; Skärstads Ö. Arbetsfören. och andra vänner, offer 6/2, 200: —; Edshults evangel. Luth. mfg 100: —; »Onämnd», Kvidinge, 10: —; »Tack för dagligt bröd» 100: —; Insaml. i Erska socken, gm A. L., Gräfsnäs, 685: 50; D. P., Nättraby, 15: —; M. E., Navestabro, 100: —; Firman B. & J., Ulricehamn, 50: —; Till de nödl. i Kina, gm pastorsämb. i Sandarne, 25: —; Koll. fr. Kvinnestads mfg 130: —; V. J., Bygdeå, gm E. W., 10: —; Höreda V. mfg i Kulla 50: —; S. P. W., Hägerstad, 109: —; K. J., Broddarp, 50: —; S. R., 5: —; O. H., Sthlm, 20: —; »Onämnd» 25: —; A. L., Sorsele, 20: —; I stället för blommor på E. Ohrlanders grav, av V. L., Alvan, 5: —; E. L., Uppsala, 15: —; A. N., Delsbo, 10: —; B. A., d:o, 5: —; K. J., d:o, 4: —; M. J., d:o, 5: —; M. P., d:o, 13: —; P. P. 5: —; d:o 3: —; J. O., d:o, 5: —; J. M., d:o, 5: —; S. S., d:o, 10: —; M. L., Kumla, 35: —; Insaml. i Ervalla av E. S., 330: —; »Frida» 5: —; »För de hungrande» 50: —; »Missionsvän» 10: —; A. F. gm B. L., Anndals-Ryr, 10: —; »Tackoffer» 100: —; Lerbergets kr. ungd.-fören. 40: —; Insaml. inom Hjärtlanda församl. gm R. S. 220: —; D:o vid födelsedagsfest i Ekeby 23/2 80: —; För hungr. barn i Kina fr. »Fyrväpplingen i Ekeby» 40: —; Fru L., Västerås, 10: —; B. B.-fören. »Fridsstjärnan», gm G. B., Växvik 25: —; Krokebohl mfg 45: —; Insaml. i Säfsjö, gm K. H. N., 242: —; Syfören. »Anspråkslös», Hårdkrankeryd, 100: —; »Fr. den bedjande sparbössan», gm B. L., Anndals-Ryr, 47: —; Insaml. gm Pelarms ungd.-krets 50: —; R. S., Skellefteå, 10: —; L. B., d:o, 15: —; Klutmarks mfg 50: —; Till de nödl. i Kina gm R. B., Filipstad, 100: —; Ch. A. A—g, Delsbo, 12: —; H. B., Kulladal, 40: —; Insaml. för de nödl., gm A. H., Sätaröd, 28: —; Missionsvänner i Öhrviken, gm H. O., Kallholmen, 256: —; 2 Krön. 15: 7 100: —. **Summa kr. 8,095: 88.**

Hudson Taylor

Mannen som vågade.

Andra uppl. utkommen.

Omdömen om 1:a upplagan:

»Det är friskhet och liv i den rikt illustrerade framställningen, som avgjort vunnit på bearbetningen. Vi tillönska den förträffliga lilla boken vidsträckt spridning».
K. Fries i Förbundstidningen.

»Förtjänar en vidsträckt spridning, särskilt bland de unga, för vilka den närmast är avsedd».
A. Kolmodin i Svensk Missionsskrift.

»En kort livfull skildring. . . Vi vilja på det varmaste anbefalla den». *Hemåt.*

»Lämplig ungdomsbok. Hälsosam, nyttig, intressant». *Jönköpingsposten.*

»En lämplig gåva åt de unga. Den som får den läser den, ty så intressant är den». *Göteborgs Veckotidning.*

Pris 1: 50. Vid rekvisition av minst 5 ex. 25 proc. rabatt.

Erhålles i bokhandeln och direkt från Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Guds folks vandring. II. — Missionens årliga gemensamma tacksägelse- och bönedag. — Missionärskallelsen. — Från redaktion och expedition. — Från hemlandet. — Brevavdelningen. — Insända skrifter. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1921.